SAYI:5 MAYIS 1996 FİATI:75.000.TL. (kdv dahil)

L-M CANERİĞİ

64 SAYFA

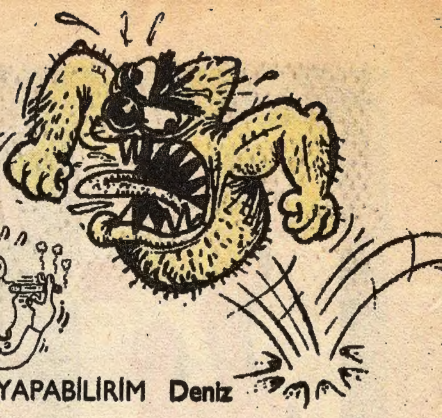

3 KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN Bülent Üstün

6 ZIÇAN ADAM Kaan Ertem

8 KIRIKKALPLER Fotoroman

10 GERÇEK KÖTÜ Kemken - Baruter

11 HAYAT BİLGİSİ Kemal Kenan

13 KUĞULARIN SESSİZLİĞİ Derya Sayın

16 DIŞARI ÇIKIP, İÇKİ İÇTİKTEN SONRA GECEMİ MAHFETMEK İÇİN NELER YAPABİLİRİM Deniz

17 SON NEFES LAFIZLARI metüst

19 SERSERİ STANLEY Erdil Yaşaroğlu

22 Mr. FÜÇIR TENS Ahmet Yılmaz

23 KAHRAMAN BARUT Bizzat kendisi

24 LANETLİ UYKU Can Barslan

26 TELEVİZYONUNUZUN DEĞİL BEYNİNİZİN AYARI İLE OYNAYIN Vedat Özdemiroğlu

27 ÜLKER VE ÖZGÜRLÜK AĞBİ Ramize Erer

28 OĞLAN BİZİM KIZ BİZİM Güneri İçoğlu

29 ESTETİK KAYGILAR Bahadır Boysal

31 YERALTI YAZILARI Can Tatlı

32 İSTANBUL KANATLARINIZIN ÇOK ÜSTÜNDE Hayrettin Şaşansoy

34 ANDIRIYO AMA DİİL Yavuz Taran

36 Bİ KAÇ KONUK Metin Fidan

37 PARANOYA Fatih Solmaz - Bahadır Baruter

38 KARİKATÜR ÖYKÜLERİ Selçuk Erdem

40 BİLİMSEL FANTEZİLER Metin Fidan

42 PİSUVAR TAVUKLARI Gökhan Dabak

44 BÜYÜK SOYGUN Erdil Yaşaroğlu

46 RUHSAL VEBA Uğur Durak

48 KANLI KALEM Yasin Adıyeke

49 ABAZAN ATAMAN Kaan Ertem

50 KEMKEN'İN FOTOĞRAF ALBÜMÜ Kemal Kenan

52 BİR EVİMİZ VARDI Mehmet Çoşkun

55 TEŞKİLATTAN KÜÇÜK BERKAY Muammer Özdemir

57 DOLMUŞ TRİBİ Kaan Ertem

58 ONİKİ KARİKATÜR Derya Sayın

60 OKUR MEKTUPLARI Okurlar

62 BULMACA Tuncay Akgün

63 PANO Muhtelif Kişiler

64 PENGUEN DEDEKTİF Selçuk Erdem

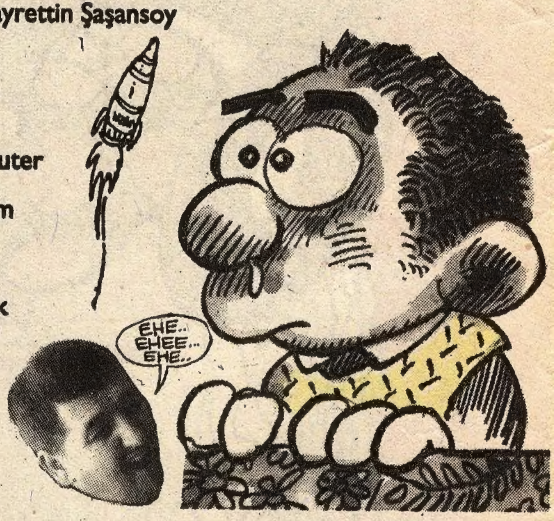

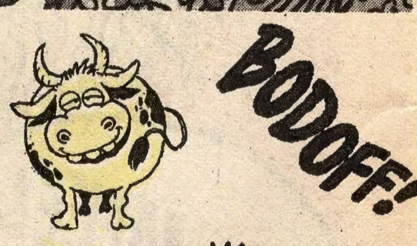

1 Mayıs 1996 - Sayı: 5- Sahibi: LM Basın Yayın Ltd.Şti. adına Mehmet Çağçağ -Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bahadır Baruter - Editörler: Bahadır Baruter, Selçuk Erdem
Sayfa Sekreteri: Aydın Şahin - Montaj: Kadri Çavuşoğlu - Bilgisayar Tasarım: Murat Yüceşan , Cebrail Okçu - Satış: Cüneyt Aydın - İşletme: Orhan Acar
Halkla İlişkiler: Suzan Çark - Muhasebe: Yaşar Akşahin - Tel: (0212) 251 42 44 - 251 57 54 Fax: 251 52 67 - Baskı: Arı Matbaası - Dağıtım: Yay-Sat
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu/İstanbul

ABONELİK KOŞULLARI: AMERİKA - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 50 $ - 6 aylık Abone bedeli - 25 $ ● UZAKDOĞU - (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 65 $ - 6 Aylık Abone bedeli - 30 $ ● AVRUPA (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 45 DM - 6 aylık Abone bedeli - 25 DM ● AVRUPA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 55 DM - 6 aylık Abone bedeli - 25 DM ● YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 1.100.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 550.000 TL ● BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3001436 - 5 ● Dolar hesabı: 3001435-7 ● TL hesabı: 0102493-4 ● (Hesap numaralarının hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)

KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN

HÜLEEAAAAAAAN!

MACERA! ŞİDDET!.. NEFRET! KORKU KIN! TUTKU!! İNTİKAM! AŞK!

HATIRLATMA..

Yaklaşık iki ay önce (Bakınız Lemanyak sayı: 3) Şerafettin tarafından kedisi (PIRTAV) öldürülen Karikatürist kedisinin intikamını almak üzereyken polis tarafından yakalanmıştı... Karakola giderken Şerafettin'in gayretiyle şarampole yuvarlanan ekip arabası patlayarak yanmıştı... Tabii ki Şerafettin kurtuldu.. içindeki 4 polis öldü, karikatürist ise yoğun bakıma alındı. İki aydır tedavi gören çizer bugün taburcu edilmektedir...

Şişli Etfal Hastahanesi...

HASTAYI GETİRİN HEMŞİRE HANIM...

DONK!

ANE

BULANS

AYNANIN KARŞISINA OTURT KIZIM!

BU TARAFTAN... BU TARAFA GELİN!..

EVEET BÜLENT BEY... İKİ AYLIK TEDAVİNİZ SONUNDA BİTTİ.. BUGÜN SARGILARINIZI AÇICAZ.. FAKAT YÜZÜNÜZ ESKİ HALİ GİBİ OLMAYABİLİR...Kİ BİZ MÜMKÜN OLDUĞU KADAR ESKİ HALİNE YAKIN OLMASI İÇİN UĞRAŞTIK, HİÇ ÜZÜLMEYİN, ÖLEBİLİRDİNİZ DE... (AMMA KONUŞTUM YAA) NEYSE, AÇIYORUM... HAZIR MISINIZ?..

EVEET!

GEÇMİŞ OLSUN!..

HAAA

AYIIRR!

BU SURAT BENİM OLAMAZ!.. HAAYIIRR!..

Bir gün sonra çizerin evi...

ŞU SURATA BAK! TIPINI SKİM!.. NE BU!.. NE!..

HAYATIMI KARARTTIN ŞERAFETTİN!.. AMA ARTIK İNTİKAM ZAMANI GELDİ!.. PIRTAV'IN VE BENİM İNTİKAMIMI ALMA ZAMANI!..

KRAŞŞ!

DAN!

ANNE ADAMI GÖYDÜN MÜ? ÖCÜ GİBİ ADAM! ÖCÜ ADAM!

..NASINI SKTİİMİN FIRLAMASI!..

TAKSiii!..

ŞŞST! SUS BAKİM! AYIP!..

DAAT!!

O sırada CİHANGİR...

CİHANGİR'E!.....

...NE BAKIYOSUN LAN?.. SÜR ŞU ARABAYI!

PARDON ABİ, DALMIŞIM!

YUSUF! YUSUF!

ŞERAFETTİİN! HÜŞŞŞT!.. ŞERAFETTİN! ALOOO!.. BİRAADER!

KİM LAN BU LAVUK?!

ŞERAFETTİN SEN VAR YA, ÖLÜM TOPSUN TOP!.. İPNE KILIKLI PEZEVENK!.. HA!HA!HA! DÖTOŞ!..

SEN BANA NASIL LAN!!!

GELSENE LAN! GEL!.. HAHAHA! YAVŞAK!.. İBNESİN LAN SEN! VURDURUYOMUŞSUN? HAHAHA!..
HÜLEAAANN!.. ERKEKSEN KAÇMA! DELİKANLI MISIN LAN SEN!.. GEL BURAYA!..
KAÇMAAA!.. KAÇMAAA!.. DAMCIKAAZLI!.. KAÇMA!..
HAHAHA! YAKALAYAMAZ KI!
LABADA! LUBADA! LABADA!
ULAN?
İYKKKKK!!
HA! HAHAHAHA!.. İŞTE TUZAĞIMIZA DÜŞTÜN YAVŞAK!.. GEÇENLERDE BİZDEN ÜÇ KİŞİYİ TEMİZLEMİŞSİN, ELİNE SAĞLIK AMA ARTIK FAZLA OLMAYA BAŞLADIN ŞERAFETTİN! CİHANGİR İKİMİZE DAR!.. BİRİMİZ GİDECEK... GİDECEK OLAN DA TABİİ Kİ SEN!.. ÜSTELİK EŞŞEK CENNETİNE!.. GİRİŞİN İPNENİN ÇOCUUNA!..
HA! HA! HA! HA!
PÖTÜNÜZ YİYOSA TEKER TEKER GELİN KÖPEK SOYLARI!.. GELİN LAN!.. HÜLEAAAAN!..
HÜAAA!
ŞAK!
AL SANA ÖKÜZ!..
AHH!
ÇOTA!
DONG!
AHH!.. ANANI AVRADINI!..
VURUN! ÖLDÜRÜN! VUR! ÇOTA! ÇOTA! ÇOTA!
AHH!..
DAN! DAN!!
BIRAKIN LAN ONU!.. ÇABUK DEFOLUN BURDAN!.. HADI LAN!..
BENİ TANIDIN MI PİSLİK?!
IHH... VAY İPNE... SE... SEN!..
FIYYY!
ÖLMEDİN DEMEK... IHHH!..
HIHH!
TUMP!
IHHHHH... NE... NERDE... YİM? NERDEYİM LAN BEN?!
DEMEK SONUNDA KENDİNE GELEBİLDİN BOK ÇUVALI!..
ÇÖZ BENİ HAYVAN!..

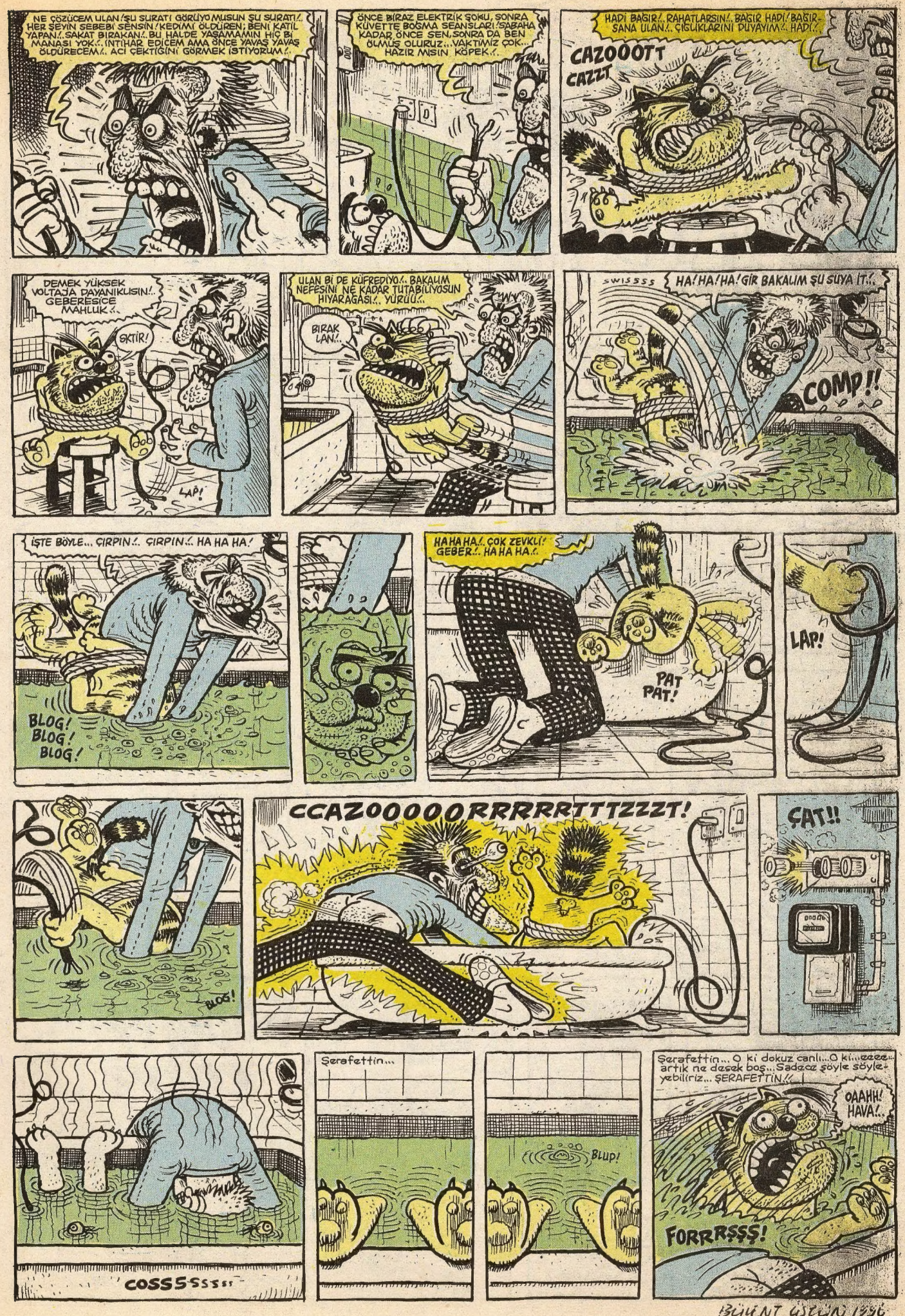
NE ÇÖZÜCEM ULAN! ŞU SURATI GÖRÜYO MUSUN ŞU SURATI!.. HER ŞEYİN SEBEBİ SENSİN! KEDİMİ ÖLDÜREN; BENİ KATİL YAPAN!.. SAKAT BIRAKAN!.. BU HALDE YAŞAMAMIN HİÇ Bİ MANASI YOK!.. İNTİHAR EDİCEM AMA ÖNCE YAVAŞ YAVAŞ ÖLDÜRECEM!.. ACI ÇEKTİĞİNİ GÖRMEK İSTİYORUM!..
ÖNCE BİRAZ ELEKTRİK ŞOKU, SONRA KÜVETTE BOĞMA SEANSLARI! SABAHA KADAR ÖNCE SEN, SONRA DA BEN ÖLMÜŞ OLURUZ... VAKTİMİZ ÇOK... HAZIR MISIN KÖPEK!..
HADİ BAĞIR!.. RAHATLARSIN!.. BAĞIR HADİ! BAĞIR-SANA ULAN!.. ÇIĞLIKLARINI DUYAYIM!.. HADİ!..
CAZOOOTT
CAZZT
DEMEK YÜKSEK VOLTAJA DAYANIKLISIN!.. GEBERESİCE MAHLUK!..
SKTİR!
LAP!
ULAN Bİ DE KÜFREDİYO!.. BAKALIM NEFESİNİ NE KADAR TUTABİLİYOSUN HIYARAĞASI!.. YÜRÜÜ!..
BIRAK LAN!..
SWISSSS
HA! HA! HA! GİR BAKALIM ŞU SUYA İT!..
COMP!!
İŞTE BÖYLE... ÇIRPIN!.. ÇIRPIN!.. HA HA HA!
BLOG! BLOG! BLOG!
HA HA HA!.. ÇOK ZEVKLİ! GEBER!.. HA HA HA!..
PAT PAT!
LAP!
BLOG!
CCAZOOOOORRRRRTTTZZZT!
ÇAT!!
COSSSSSSSS
Şerafettin...
BLUP!
Şerafettin... O ki dokuz canlı... O ki... eeee artık ne desek boş... Sadece şöyle söyleyebiliriz... ŞERAFETTİN!!
OAAHH! HAVA!..
FORRRŞŞŞ!
BÜLENT ÜSTÜN 1996

ZİCİN ADAM

K.ERTEM

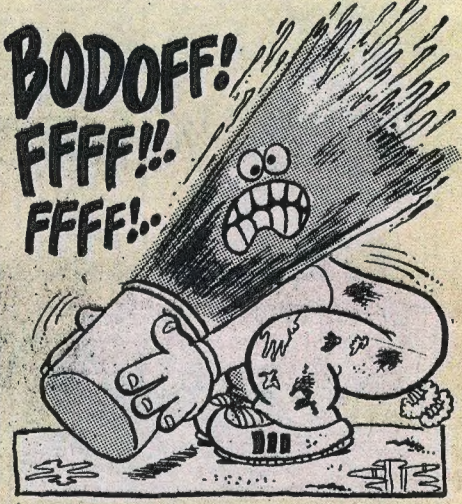

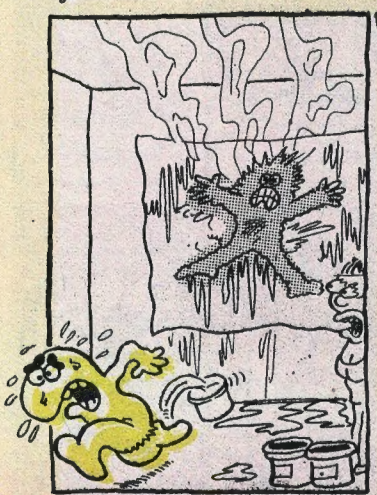

PATLATTI HERİF MAKİNEYİ!
NEETTİNİZ LA MAGİNEME?!
BENİM DÜKKANIMDA OLMAZ BÖYLE LAAAN!.
PIT!
SAHA ÇIKIŞI saat: 10:17
SELAM AHMET.N'ABER?. ANTREMAN SONRASI SANA BİRKAÇ SORU SORUCAM!
HOCAM SENDEN KAÇIŞ YOK...SOR BAKALIM!..
PARİS'İN BAŞKENTİ NERESİ-DİR?.
EEE?.. PARİS DİMİ?. EE?..
EEE..... .....EEE..... BÜRÜKSEL Mİ?. EEE.....DUR ŞİMDİ BULUCAM...EEE... ..... NEYDİ YAAA?...
PEKİ ONU BOŞVER, BİR KİLO DEMİR KAÇ LİTRE EDER?
NE YAA? ULAN SEN DE AHRET SORULARI SORUYON!
Bİ DÜŞÜN BAKALIM... BİLİRSEN HEDİYE VERECEM...
OĞLUM BAŞKA SORUN YOK MU?.. NE ACAYİP SORULAR BUNLAR YAA!..
TAMAM..Bİ DE ŞUNA CEVAP VER BAKALIM... FİL Mİ UZUNDUR ZÜRAFA MI?
EEE...EEE..... DUR YAA!.. NEYDİ YAA?..
YAA ŞİMDİ FİL GERÇEKTEN BÜYÜK, ONU BİLİYORUM, AMA SEN NE SORMUŞTUN... EEE..... EEEEE..... ŞİMDİ.....
BODOFF FFFF!!!
N'OLUYO YAA??
BODOFF FFFF!!!
BEŞİKTAŞ Saat: 16.23
ULAN SÖYLE GÜZEL Bİ KEYİF YAPAYIM...
FANATİK
GÜRÜLTÜ PATIRTI BÜTÜN KONSANTREMİ BOZUYO!.. ULAN NE KADAR ÖZLEMİŞİM ŞU SİGARA VE TUVALET KEYFİNİ!..
TAK! TAK! TAK! TAK!
DOLU BİRADER!..
KARDEŞİM DOLU DİYORUZ!.. HIOOOPP!!!
TAK! TAK! TAK! TAK!
HAYVAN YAA! HALÂ RAHATSIZ EDİYO!.. GİT ULAN BAŞKA YERE!..
İŞİNİ BİTİRİP HEMEN ÇIKMAMAK!
TAK TAK!
ÇIKMIYORUM ULAN!.. İNAT DİMİ!.. ÇIKMIYORUM!.. ALTINA ZIÇ!..
SAYGISIZLIK! ZOR DURUMDA BIRAKMAK!..
BOODD OOOOO OOFFF FF!!
ULA! ULA!.. DAHA YENİ TEMİZLEDİYDİM BURALARI!.. VAY ÖKÜZ VAY!.. NEETTİN LAA?
UMUMİ WC

KIRIK KALPLER

YAZAN: KAAN ERTEM
YÖNETEN: BAHADIR BARUTER
KAMERA: ALİ AKSİN
OYNAYANLAR: ORHAN AÇAR
KAAN ERTEM

Değerli katkılarından dolayı Kızılay'a, Şehir Hatları İşletmesi'ne ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na çok teşekkür ederiz.

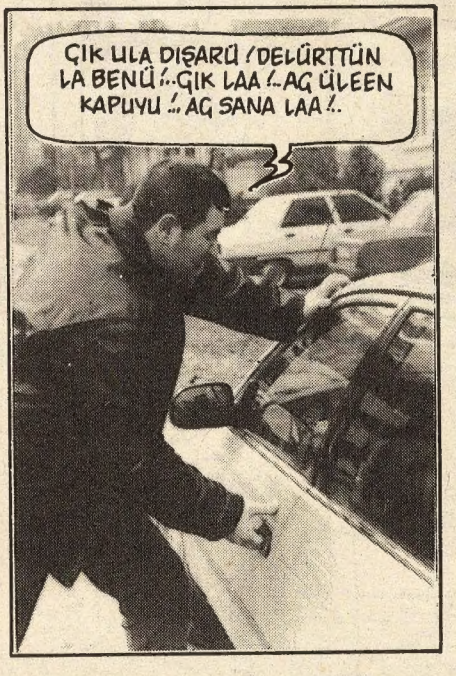

KISSADAN HİSSE:
Siz siz olun sigarayı azaltmadan kesinlikle kavgaya girmeyin... Ama olaki girdiniz, o zaman enerjinizi minimum da tutup, tam randıman almak için bol bol portakal ve elma yiyin... Hödödödö...

Gerçek Kötü

KEMAL KENAN - BAHADIR BARUTER

GERÇEK KÖTÜ DİALOG

BB - Aaa?!. Aaaa?!. Bak ne yaptım ben!
KK - Karikatür çizmişsin, n'oolmuş?
BB - Vay bee!..
KK - Ne demek ulan vay be?! Sen bu işi yıllardır yapıyorsun zaten. Ne diye şimdi şaşırıyorsun ki?
BB - Ne bileyim. Bir an, yıllardır yaptığım şeyin, aslında ne orjinal bir şey olduğunu farkettim. Vay vay vay! Breh breh breh!..
KK - Bahadır manyak mısın sen abicim?!. Şaşırmanın da bir haddi hududu var ulan!
BB - Ona şaşırmıyorum ki oğlum. Başka birşeye brehledim ben.
KK - Neye brehledin?
BB - Biz var ya, bu işi Amerika'da yapıyor olsak, şimdi şatoda filan oturuyor olacaktık biliyor musun?
KK - Peki Cibuti'de yapıyor olsak ne halt ederdik, hiç düşündün mü?
BB - Aaa!. Cibuti!. Ülkee!..
KK - Yaa evet, ülke... Bak bende ne var.
BB - Aaa! Kaleeem! Hem de en ucuzlarından!..
KK - Oğlum sen niye böylesin Bahadır? Şaşırmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyorsun yaa!
BB - Ama sen de beni şaşırtmak için herşeyi yapıyorsun ama.
KK - Ulan n'aaptım?!. Alt tarafı kalem gösterdim! Bak masanın üzerinde bir yığın var, n'oolmuş yani?!.
BB - Aaa! Kalemleer!..
KK - Öldürürüm lan seni! Gel buraya! Çekme boğazını!..
BB - Aaa! Siniiir!.. Sinirlisin seen! Vay bee?!. Koskoca Kemal Kenan sinir hastası haa?!. Breh be! Vay vay vay be! Ağh! Gözüm! Aaa?!. Vurdun haa?!. Bana vurdun haa?!. Çok ilginç laan!.. Breh laan!...
KK - Ağğğh!.. Hhh! Hhhhhssss!..
BB - Aaa?!. Dayağı yiyen benim, sen niye ağlıyorsun oğlum? Ne ilginç birşey bu yaa? Kazık kadar herif ağlıyor yaa?!.
KK - Hıhhh!.. Hınn! Hınk!.. Sssss!..
BB - Aaa?!. Dağ gibi adam cart dedi öldü yaa?!. Mineee! Mine gel bak, çok ilginç bişey göstericem, Mineee!..
MB - N'ooldu Bahuş?
BB - Gördüğümü sen de görüyor musun Mine?!.
MB - A-aağ?!. Kaleem! Hem de tükenmez kaleem!.. Ay vallahi şaştım kaldım ayol!..
BB - Yaa, çok acayip değil mi Mine?!.
MB - Şey, bu arada, halımızda yatan adam KemKen'e ne çok benziyor değil mi?
BB - Ha o mu? O KemKen zaten. Öldü galiba.
MB - Öyle mi?.. Neyse, ver bakayım şu kalemi. A-aağ?!.
BB - Al benden de o kadar yaa! Breh yani valla!..
MB - Yaa. Valla breh yani A-aağ?!.

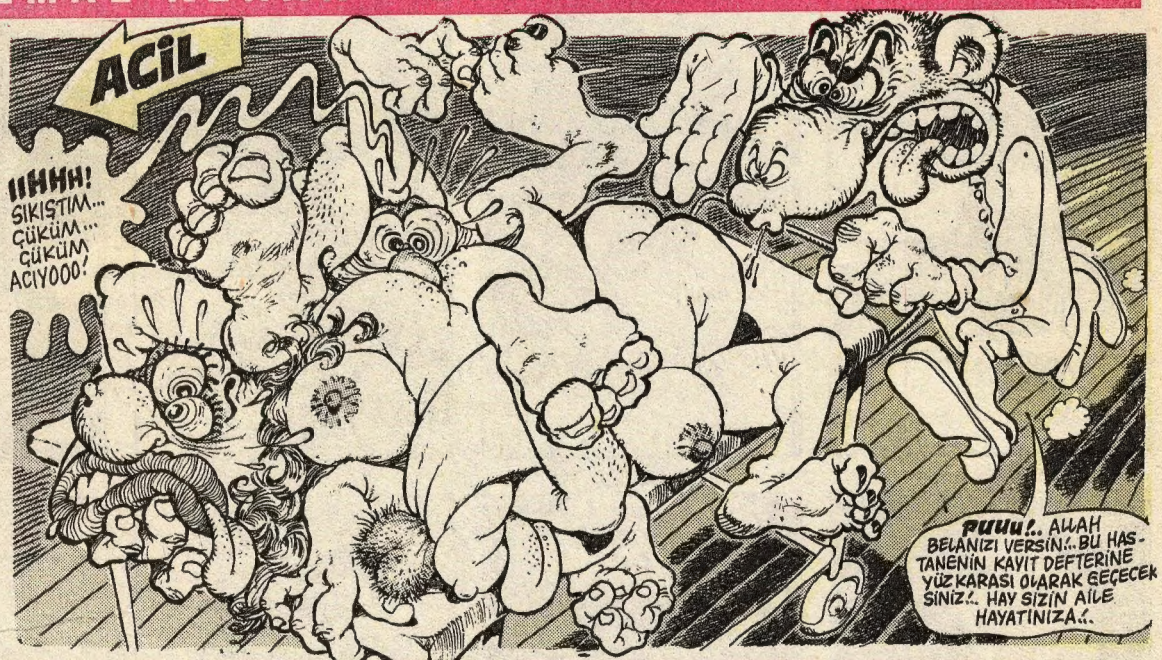

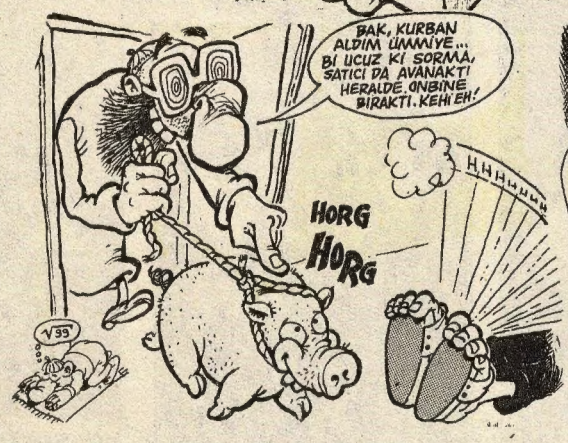

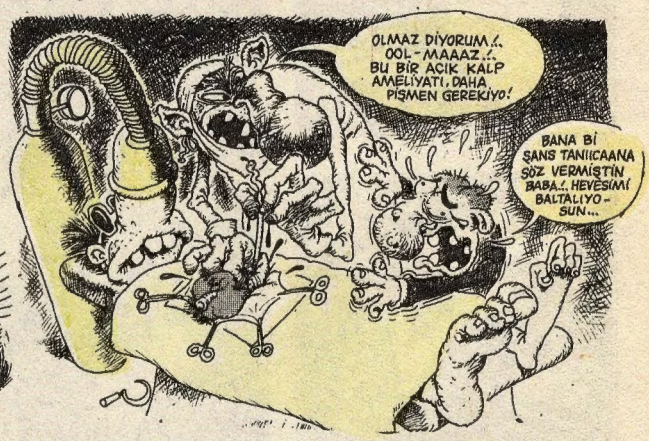

HAYAT BİLGİSİ

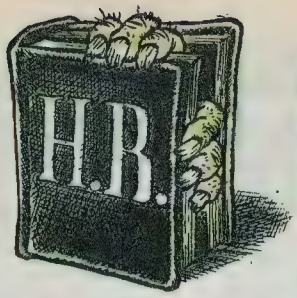

KEMAL KENAN ERGEN

BURUŞUKÇALAR

SORU 1: Trafik ışıklarının bulunmadığı yerlerde, insanlar yolun karşısına niçin deli danalar gibi koşarak geçerler ?

Soru 2: Vapurda martılara ekmek atan birini denize itmeye kalksanız, niçin kolunuza yapışarak düşmemeye çalışır?

Son Soru: Yeni doğmuş bir bebeğin ağzını koli bantıyla kapattığınızda, niçin gözlerini şaşı yapıp, debelenir?

Cevap: Akıllı bir okur, yukarıdaki üç soruya da şu cevabı verecektir; Tabi ki daha fazla yaşamak için. (Aptal olan zaten soruyu bile anlayamıyacak ve gece evimin kapısına dayanıp "Afedersiniz soruyu tekrar yazabilirmisiniz. Şeydemedim de" diye uluyarak, asabımı bozacaktır)

Yaşlanmak fikri genç insanlara hep ürkütücü gelmiştir. Mesela ben. Her doğumgünümde mutlaka bunalıma girerim. Yakınlarım bu nedenle, doğumgünlerimde hediye almaz, hayır kurumlarına bağışta bulunurlar. Hatta rahmetli anneannem, her 9 Ekim'de mevlüt okutur, fakire fukaraya gofret ve iskambil dağıtırdı.

Çok yaşamak isteyen biri olarak (150 yıl iyidir), Yaşlılığa şimdiden alışmam gerektiğini düşündüm ve konuyla ilgili bir araştırma yaptım. Haa! Sırası gelmişken, büyük devlet adamı Celal Bayar'ı rahmetle anıyor ve rakamları önünde saygıyla eğiliyorum...

Yaşlanmanın yaşlananda yolaçtığı değişiklikleri daha kolay kavrarhanızı sağlamak ve aval aval bakmanızı önleemek için konuyu üç ana başlık altında topladım. Haaa unutmadan, "Değişiklik" sözcüğü gereksiz bir uzunluğa sahipolduğu için, yazı içerisinde "Değişiklik" yerine"Bıybıy " sözcüğünü kullanacağım. Salaklaşmanıza gerek yok, herşey yolunda.

Fiziksel Bıybıy

✓ Yaşlanmanın ilk belirtisi, saç ve kıllardaki beyazlanmadır. Bu renk değişimine, Balkaymak adı verilen bir çeşit hormon yolaçar.Genelde otuzlu ve kırklı yaşlarda üretimine başlanan Balkaymak hormonları, kıllardaki siyahlığı sağlayan iyi niyetli Mandela hormonlarına, çamaşır suyu ile dolu ince torbalar atarak, akıllarınca şaka yaparlar. Ve kişi kısa sürede konuşabilen kutup ayısına döner.

✓ Yaşlanmayla ortaya çıkan ikinci bıybıy deride görülür. Buruşukçalaşan insanın derisinde, atlaslarda dağlık bölgeleri ifade eden şekillere benzer lekeler oluşur.Bu lekeleri bir keçeli kalemle birleştirirseniz, ortaya çok sevimli bir tavşan şekli çıkar. Daha sonra deriniz pörsür, yumuşar, sarkar ve sonunda siz ne yöne dönseniz, o tarafa kaymaya, siz ne yöne koşsanız, aksi istikamete doğru dalgalanmaya başlar. İşte artık tavşanınız hareket de ediyor..

✓ Üçüncü bıybıy, kemik yapısındaki bıybıydır. İlk olarak kıç yukarılara doğru tırmanışa geçip, sırta yerleşir ve kambur adını alır.Daha sonra bacaklar birbirlerinden nefret etmeye başlar ve mümkün olduğunca uzaklaşırlar.Ama bu arada ayakların halen daha çok iyi anlaşmaları ve birbirlerinden kesinlikle ayrılmak istememeleri, yaşlanan kişinin, yürürken "ata biniyormuş gibi" görünmesine neden olur.(Bkz.Gani Müjde)...

✓ Yaşlılığın keyifli yanları da yok değil. Mesela hastalıklar. Hemen hergün ortaya çıkan çeşitli hastalıklar sayesinde, buruşukça hem çevresinden büyük ilgi görür, hem de tedavi bahanesiyle sokağa çıkar ve biraz mızmızlıkla dilediği kadar sakız ve şeker aldırabilir...Standart bir yaşlıda, hastalık protokolü aşağıdan yukarıya şu şekildedir;1) Şeker 2) Zıplar tansiyon 3) Kireçlenme 4) Çok sayıda vatandaş 5) Damar tıkanıklığı 6) Askeri ve mülki erkan 7) Kalp pırtlaması 8) Böbrek tatili 9) YÖK Başkanı 10) Haaa? (işitme kaybı) 11) Ay pardon! (görme kaybı) 12) Höö?! (Hafıza saklanbacı) 13) Bakanlar 14) Bunama 15)Çiş kaçağı 16) Yatak keyfi (Felç) 17) Meclis başkanı 18) Ölüm döşeği 19) Kalkış izni 20) Şol cennetiin ırmaklaarıı aakar Allaah deyuuu deyuuuu...

✓ Cinsel istek ve yeteneklerde görülen tiraj kaybı, belki de yaşlanmanın getirdiği en feci fiziksel bıybıydır. Beraber yaşlanan bir çifti ele alalım.

1) Kadın'ın maşallahı var ama adama andropoz çarpmış. Gecenin saat üçü ve yan kattakiler Kadın'ın sesiyle uyanıyorlar; Olmadı baştan! Olmadı baştaan!

2) Kadın'ın gözü dönmüş bi kere. Yaşından başından utanmadan, doktor doktor dolaştırıyor Adam'cağızı. Sonuncu doktorun boğazına yapışıyor kadın. Ve çaresizce höykürüyor; Olmalı mı olmamalı mı?

3) Adeti onaltı yıl gecikince, kadın çaresizce kabulleniyor menapoza girdiğini. Ve Adam'ın yine canını dişine takıp debelenmekte olduğu bir gece, müjdeyi fısıldıyor kulağına; Amaaan, olmasın varsın!

4) Artık maçın son dakikaları .Gözler hakem'de, dil altı hapları sürekli elde.İşte böyle günlerden birinde, çiş maksadıyla dalıyor banyoya Kadın.Tabi ki haberi yok, yıkanmakta olduğundan Adam'ın. Herifin yüzü gözü köpük içinde ya göremiyor karısının suratındaki dehşeti.Sadece kadının şu son sözlerini duyabiliyor; Bu da neeee?.Bu da neee?!

Konu Mankenimiz'in psikolojisi çok normal; Kadın sıcaklığına olan özlem ve hatta bir çeşit uygulamalı nostalji. Ancak davranış şeklini pek tutmadım.İnsanın pipisi kavruluyor.Iiiy!

Her yaşın ayrı bir güzelliği vardır. Bu ünlü söz, erişkinlerin çocuklarını, buruşukçaların da kendilerini kandırmak için kullandıkları pis ve iğrenç bir avuntudan başka birşey değildir.Yaşlıyı kendi kendine avutmaya (moralbasyon) itense, yaşlanmayla ortaya çıkan Psikolojik Bıybıylar'dır.Ayrıca bu Psikolojik Bıybıylar, yaşlının davranışlarında da bi takım bıybıylara yol açar ki biz bu tür Davranış Bıybıyları'na "Kamuran" adını veriyoruz.

Şimdi birbirlerine Hacivat ve Karagöz kadar yakın olan bu iki bıybıyı aynı örnek üzerinde inceleyelim:

Konu mankenimiz Mim Sadun Ne 74 yaşında. 1910 yılında, bugün Amerika Yılışık Devletleri sınırları içinde kalan Alaska Eyaleti'nin Frigo Köyü'nde Dünyaya gelmiş.(Bkz: Müren Tren ve Zeki)

Müren: 1910 yılında doğan bir insanın, 1996 yılında 74 yaşında olması, tabi ki kolay kolay kabullenilecek birşey değil. Ancak Konu Mankeni'miz 1984 yılında yoğun bir bunama dönemine (Sonuncu Yeni) girdiği için, o tarihten beri yaşını 74 zannetmektedir

Tren : Alaska, eskiden Yunanistan'daydı. Ve o zamanlar Yunanistan, Osman Abi İmparatorluğuna haftada iki gün temizliğe geliyordu. İşte bu yüzden Mim Sadun Ne'nin Alaska doğumlu olmasına şaşmamak gerekir.Yani, bunu doğal karşılayın.

Zeki: MimSadun'un, aslında herkes gibi doğru dürüst bir soyadı vardı. Ancak 1984 yılında (Bkz. Müren) Mim Sadun, aniden soyadını unutuverdi. Hatta soyadı kavramının bile ne olduğunu unuttu. Ve o günden sonra, malum soruya hep aynı cevabı verip durdu Mim Sadun; Ne?

Evet. İşte Konu Mankeni'miz ve işte maceraları;

1.Macera: Konu Mankeni'miz sabahın beşinde kalkmış,Mutfakta gürültüler çıkararak kahvaltı hazırlıyor.

✓ Mim Sadun'un, sabahın köründe kalkmasının asıl nedenini aramaya kalkarsanız işiniz var demektir. Çünküsü şöyle;Mim Sadun birkaç yıldır " Uyursam uyanmamak da var. Üç kuruşluk uyku için, bu riske girmeye değmez" diye düşünüp, geceleri uyuyormuş ve sabahları da uyanıyormuş numarası yapıyor, sonra kahvaltı hazırlıyormuş ayaklarına yatıp, gürültü çıkarıyor ve evdekilerin uyanmasını sağlıyor..Eeee! Ölüm korkusu öyle basit bir halt değil arkadaşlar.

2.Macera:Kırk yaşındaki oğlu Sadri'nin, ağzını şapırdattığını gören Mim Sadun, pırpır eden kalbine hiç aldırmıyor ve bir koşu gidip oğlu Sadri'ye su getiriyor.

✓ Konu Mankeni'mizin bu yalakalığı, oğlunun evinde sahip olduğu imkanları koruma ve kollama isteğinden, daha doğrusu kaybetme korkusundan kaynaklanıyor. Oysa çok değil, sadece otuz yıl kadar önce oğlu Sadri'yi yerden yere vuran, kulaklarını fiyong makarnaya çeviren iğrenç ve holigan bir babaydı Mim Sadun Ne...Burdan yola çıkarak, Darülaceze'deki görevlilerin, zavallı ihtiyarları ayak işlerinde kullandıklarını söylemek, yanlış bir genelleme olabilir.

3. Macera: Gençliğinde, din ve devlet işlerini birbirinden ayırmasını pek iyi bilen bir laik olan Mim Sadun, son yıllarda menfaat rotasını yavaş yavaş kıbleye çeviriyor. 11 ay boyunca çıplak kadın resimlerini uydurulmuş haberler basan gazetelerin, Ramazan ayında verdikleri tüm dini ilaveleri biriktiriyor. (Ama gazeteyi, diğer 11 ayda da alıyor)..Ve özel hazırlattığı 500'lük tesbihi çekerken, "Bismillah" değil de genelde "Biraz daha" diye mırıldanıyor.

✓ Konu Mankeni'mizin içinde bulunduğu ruh hali ve bu ruh halinin neden olduğu davranışlar, "Ya varsa?" psikolojik kalıbına güzel bir örnek.

4.Macera: Sinir bozduğunu bildiği halde, evdeki herkese, her konuda ve her işte müdahale etmeyi hiç ihmal etmiyor.

*Konu Mankeni'miz çok puşt.Her konuda, mutlaka bir görüş bildiriyor.Çünkü biliyor ki, tutturamazsa zaten var olan Bunaklık Hanesi'ne attıracağı eksi puan, eğer tutturursa Bilgelik Hanesi'ne şık bir artı olarak işlenecek.

5. Macera: Elini uzun süre, hemen yanında yatmakta olduğu radyatörün petekleri arasına sokuyor ve yaklaşık yarım saat öylece tutuyor.Sonra, ısınan rengi değişen eliyle pipisini kurcalıyor.Aynı kombinasyonu kaloriferler sönene kadar tekrarlıyor.Kaloriferler sönünce de Kapıcı'yı çağırıp "Küstüm" diyor.Ve gerçekten de küsüyor.

✓ Konu Mankenimiz'in psikolojisi çok normal; Kadın sıcaklığına olan özlem ve hatta bir çeşit uygulamalı nostalji. Ancak davranış şeklini pek tutmadım.İnsanın pipisi kavruluyor.Iiiy!

KUĞULARIN SESSİZLİĞİ

Derya Sayın

12 Eylül 1980 Yurdum insanının kaderini çok önemli ölçüde etkilemiş bir tarihtir... Bu olaydan etkilanmemiş hiç bir tanıdığımız yok gibidir. sanki... kimimizin annesi babası, kimimizin amcası, abimiz ablamız, kimimizin arkadaşı veya bizzat kendimiz...

SİLAHLI KUVVETLERİMİZ YÖNETİME EL KOYMUŞTUR...

İlk gün olası bir karşı direnişin önünü almak için sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti... Sebzecilerin, tüp arabalarının, eskicilerin gezdiği sokaklarda askerler geziyordu artık...

OĞLUM, NE KADAR SÜRECEK BU?

SUS KADIN... SUS... BİZİMLE KONUŞMA İÇERİ GİR !. HEMEN !..

Tek tek evler basıldı ...Herşey yasak yayındı o dönem ... içinde en suya sabuna dokunmayan şiirlerin bulunduğu, mütevazı bir Nazım Hikmet kitabı bile bir işkence sebebiydi ...

KOMUTANIM BURADA 6. LENİN'İN BİR KİTABINI BULDUM... YASAK DİMİ BU ADAM...

NİÇİN BENİMLE ARKADAŞINMIŞSIM GİBİ KONUŞUYOSUN...

V.I. LENİN.

Bazı evlerin követlerinde kitaplar hamur haline getirilerek en okunamayacak parçalar halinde torbalara konup bir gece hiç kimselere çaktırılmadan çöp bidonlarına atıldı...

Kimisi ise kıyamadı kitaplara... Bir gün tekrar buluşmak dileğiyle torbalarla mezarlara indirildi... Bir rivayete göre Ortadoğu ve Balkanların en büyük kitap mezarları bizim ülkemizde bulunmaktadır...

Bazılarımızın teklifleri ise kibarca red edildi...

GÜLTEN TEYZE KİTAP KOLİLERİNİ GETİRELİM Mİ ŞİMDİ... BABAM GELDİ...

SİPER'CİĞİM DURUM SANDIĞIMDAN DA KÖTÜ, BÖYLE BİR SORUMLULUĞU ALAMAYACAĞIM...

12 Eylül 1980 saat 11'e doğru uyandım... O sabah ilk dikkatimi çeken şey dışarıdan gelen ürkütücü sessizlikti... Pencereden baktım sokakta en ufak bir hayat belirtisi yoktu... Hemen radyoyu açtım..

♫MÜJDELER VAAR YURDUMUN TOPRAĞINA TAŞINAA...♫

AMAN ALLAHIM ! AÇIK FAŞİZM...

...SEYFİİİ ! SEYFİİİ !... "AÇIK FAŞİZM" GELDİ OĞLUM... ÇABUK AÇ KAPIYI...

1 MAYIS

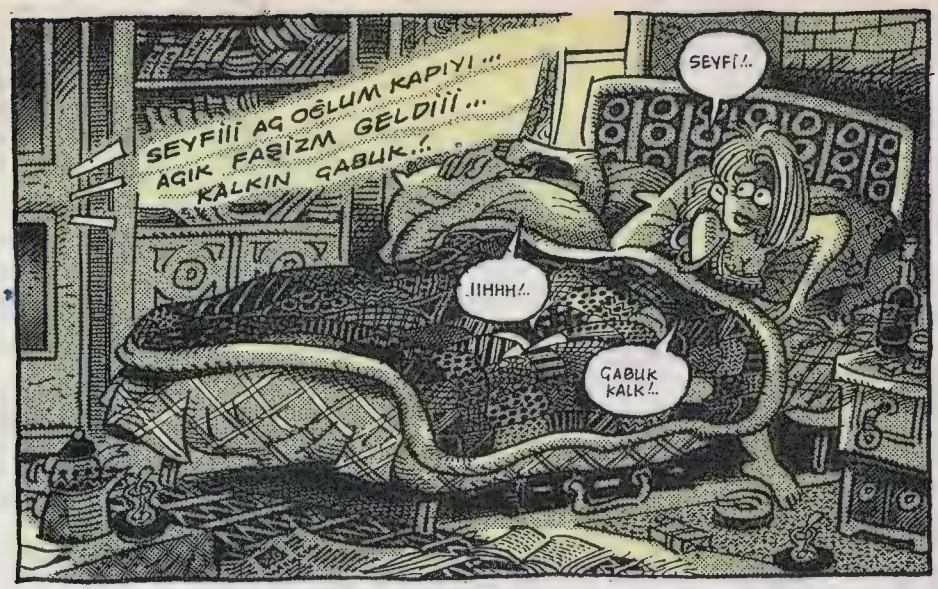
SEYFİ!..
SEYFİİİ AÇ OĞLUM KAPIYI...
AÇIK FAŞİZM GELDİİİ...
KALKIN ÇABUK..!
IIHHH!..
ÇABUK KALK!..

Gece sabaha kadar; ülkedeki devlet tipi üzerine tartışmıştık Seyfi'yle.. O "açık faşizm" olduğunu savunuyordu... Ben ise "oligarşik devlet"te diretiyordum...
YANILDIĞINI KABUL EDİYOR MUSUN YOLDAŞ..!
EVET... BİZİM FRAKSİYON YANLIŞ DÜŞÜNÜYORMUŞ...
BIRAKIN ŞİMDİ BUNLARI DA KAHVALTIYA GELİN..

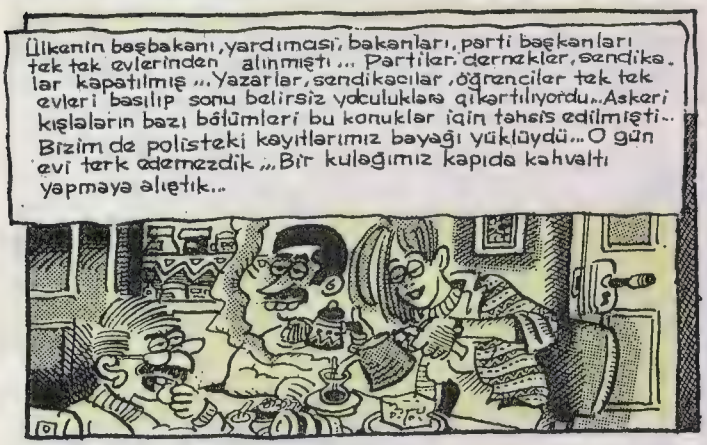
Ülkenin başbakanı, yardımcısı, bakanları, parti başkanları tek tek evlerinden alınmıştı... Partiler, dernekler, sendikalar kapatılmış... Yazarlar, sendikacılar, öğrenciler tek tek evleri basılıp sonu belirsiz yolculuklara çıkartılıyordu... Askeri kışlaların bazı bölümleri bu konuklar için tahsis edilmişti.. Bizim de polisteki kayıtlarımız bayağı yüklüydü... O gün evi terk edemezdik... Bir kuleğimiz kapıda kahvaltı yapmaya alıştık...

SEN NE YAPACAKSIN SERAP?..
İLK FIRSATTA MEMLEKETE GİDECEM BABAMLARA... ORADA BULAMAZLAR BENİ... HİÇ BİR YERDE ADRES YOK, PEKİ SİZ NE YAPACAKSINIZ?
BİLMİYORUM..

Bu bir savaştı... Ve yenilmiştik... Her yenilen tarafın yapması gerekteğini biz de yapmalıydık... Traş olduk, en güzel elbiselerimizi giydik, kapıyı çekip çıktık...

Sokakta durum hiç de içaçıcı değildi...
HEY SİZ DURUN!..

KİMLİKLERİ ÇIKARIN BAKİİM... HADİ...
Hoşçakal Serap... Yakalanırsan ötebilirsin...
Kral Marks yardımcın olsun Serap yoldaş...

Bizler için yepyeni bir yaşam tarzı başlıyordu... Ev, okul, caddeler vs. yoktu bu hayatın içinde artık... Serap'tan ayrıldıktan sonra direk olarak Belgrat ormanlarına gittik...
Kesin aynasız bunlar... Ne çabuk haberini aldılar buranın...
Militana Notlar
O gece Belgrad ormanı siyasal'ın karttini gibiydi...

Bütünüyle Sosyal yaşamdan elimizi ayağımızı çekmiştik... Korkunç bir panik yaşıyorduk... Şehire döndük...
BEYLER ARAMA VAR, KİMLİKLER..

Akşam olmak üzereydi... Günlerdir boğazımızdan doğru dürüst birşey geçmemişti... Son paramızla bir simit alıp Gülhane Parkı'na girdik... O geceden başlayarak üç gece Gülhane Parkı evimiz oldu...

Artık açlık dayanılmaz boyutlara ulaşmıştı... Öykünün bundan sonraki bölümlerini açlığı yaşayan okurların anlayışla karşılayacağını biliyoruz... Peki ya diğer okurlar?

SAAT KAÇ?

DÖRT!

GEL BENİMLE!

Tedbirli olmak her zaman iyidir, simitlerin son parçasını yememiştik kafamda Seyfi'den habersiz yazdığım senaryonun bir parçasıydı bu... Evden çıkarken çakımın ceketimin cebinde olması tamamen tesadüftü...

NEREYE GİDİYORSUN. BEKÇİ FİLAN VARDIR...

KRAVATINI ÇIKAR!..

HİŞT... PİŞT!..

GEL CANIM, GEL SEN DE BİZİM GİBİ AÇ MISIN?

Sonra iki kişi kuğuyu zaptedememiştik... Öyleki ben kuğu ile birlikte göle yuvarlandım. Açlığın üzerine bir de zatürre tehlikesi gelmişti...

Şöyle veya böyle yaşamak güzeldi... Kravat da kuğuya çok yakışmıştı...

BU ÖYKÜ "AÇ" AMA GERÇEKTİR...

DIŞARI ÇIKIP, İÇKİ İÇTİKTEN SONRA GECEMİ MAHFETMEK İÇİN NELER YAPABİLİRİM?

Deniz

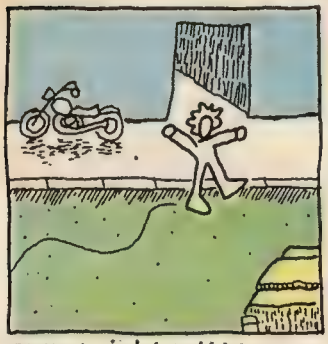

OLAY 1: İçki içtikten sonra motorsikletle eve dönmeye çalışmak. (araba da olabilir.)

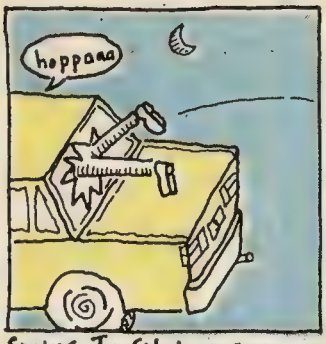

SONUÇ: Trafik kazası sonucu boyun kırılması, beyin kanaması. (klasik)

OLAY 2: Sarhoş arkadaşınızın arabasıyla Kıyıköy'e, Şile'ye gitmek. (Kışın olursa daha iyi.)

SONUÇ: Trafik kazası, uçurumdan yuvarlanma gibi olaylar atlatılırsa, Karadeniz'de boğulma. (pastoral)

OLAY 3: İçki içmek için metruk bir binanın çatısına çıktıktan sonra arkadaşınızın sapıtması.

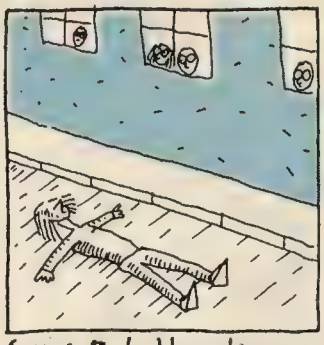

SONUÇ: 9. kattan düşme (gerilim)

OLAY 4: Anadolu kavağına gidip, uydurak merdivenlerden kaleye tırmanmaya çalışmak.

SONUÇ: Düşme suretiyle beyin kanaması, çeşitli kemiklerde kırılma. (Tarihi)

OLAY 5: Sarhoş olduktan sonra zifiri karanlıkta sokaklarda amaçsızca dolaşmak.

SONUÇ: Önsezilerinizle bulacağınız bir çukura düşmek suretiyle kemiklerde kırılma. Köprücük kemiğine dikkat. (romantik)

OLAY 6: Arka sokaklarda biri size laf atarsa, karşılık vermek.

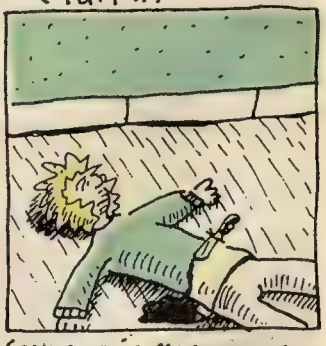

SONUÇ: göz morarması, baş, kaş açılması, bıçaklanma, şişlenme (maço)

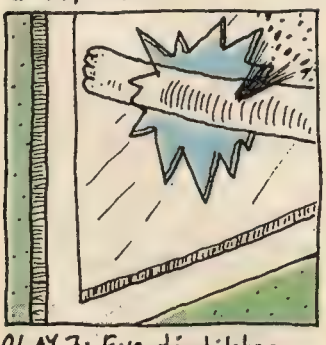

OLAY 7: Eve döndükten sonra asabileşip cama yumruk atma, cam eşya kırma.

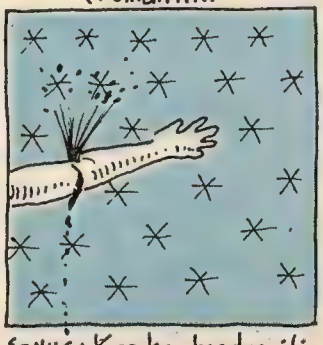

SONUÇ: Kan kaybından ölüm. Sinire, tendona gelirsede fena (agresif) SON DAKİKA: Dirsek akşamında dağılma.

SÜPER OLAY: Karşıdan karşıya geçmeye çalışırken, hızla gelen kamyonun aynasının kafaya isabet etmesi. (fantastik)

EKSTRA PUAN: Bu olayların herhangi birinden sonra Taksim Hastanesine gitmek. İyi geceler, tatlı rüyalar.

Deniz ENSARİ '96

met üst

son nefes lafızları

(ihtiyar, yatakta.. toplanmış tüm aile yatağın etrafına.. son nefes lafızlarını bekleyorlar.. "son lafızı bu oldu" demek için belki de.. lâkin ne hüzünlü bu sahne.. bir nevi vâdesi yetmiş idam sehpası gibi.. işte bazı olası, olabilesi son nefes lafızları.. allah gecinden versin)

➥ "-ışık.. biraz daha ışık.. göethe'nin son lafı bu olmuş.. ben de: yaşandı bitti saygısızca.. aldatmanın tadına varınca.. gözüme inanırım haydi zıpla", diyorum.

➥ "-çocuklar size birşey söylemek istiyorum.. bu annenizi, kaç kere, tüpçüyle kırıştırırken yakaladım.. senin adını ipragaz'ı anımsatsın diye ibraam koydum evlat"

➥ "- artık ölüyorum.. gökyüzünü, torunlarıma.. ormanları, kızlarıma.. dağları, oğullarıma bırakıyorum.. onlara iyi bakın yavrularım"

➥ "-son nefesimde kelime-i şehadet getireceğim.. ama sanırım daha vâkit var yavrularım.. ne yapayım, size bir fıkra anlatayım bâri.. bir

ingiliz, bir fransız ve bir mustafa topaloğlu yolda gidiyorlarmış.. ee.. ıngh.. hass.."

➥ "- haydi abbas, vâkit tamam.. akşam diyordun, işte oldu akşam"

* "-helvamdan bana da ayırın biraz.. ikinci kez dünyaya gelirsem yerim"

➥ "mirasım için bekliyorsunuz beni, değil mi.. size miras miras yok..vasiyetimdir: tüm mülkümü yanıma gömeceksiniz"

*"- ee, dansöz ne zaman çıkacak.. ben de anıtkabir'e gömülmek istiyorum.. gaybana geceler"

➥ "- ne var, niye toplandınız.. ayı mı, oynuyor.. bırakın da rahat rahat ölelim şurda biraz.. buyur azrailciim, ben hazırım"

➥"- hâni, ölüm döşeğinde, insanın hayatı film şeridi gibi gözlerinin önünden geçermiş.. hiçbir halt geçmiyor.. yoksa benim hayatım acaba 10 dakika ara'lardan mı, mürekkep"

➥ "-fener-cimbom maçı'nı göremeden gidiyorum ya, ben ona yanıyorum"

➥ "-o kadar şanssızım ki ben öldükten hemen sonra ölüme çare bulurlarsa hiç şaşmam vallahi"

➥ "-G noktası, ne ya.. ömrüm boyunca, bulamadım gitti ya.. bana bir G noktası, bulun ya.. gözüm açık gitmesin ya.. yumuşak G noktası da kabulüm"

➥ "-her tüpgaz, mavi gaz değildir.. kombassan holding güvencesiyle.. ben ne diyorum ya.. ömrüm film şeridi geçerken araya reklâm mı vermişler.. bâri parça koysalarmış"

➥ "-çok sefil yaşadım ama ölümüm muhteşem olacak.. ben ölünce bu gecekondu'yu hemen satın.. bana ipek kefen alın.. tabutum meşe olsun.. tüm sülaleyi toplayın, haymana ovası'nda 40 gün, 40 gece ağlayın.. mevlüt şekerlerim sagra'dan olsun.. gecekondu'nun parası, tüm bunlara yetmezse, banka soyun, horospuluk yapın, mutlaka bir şeyler tedarik edin.. yoksa hakkımı helâl etmem"

➥ "-hanginiz ossurdu lan.. bâri son nefesimde yapmayın bunu be.. kokuttunuz odayı.. öküzler"

➥ "-cüzdanım, cüzdanım yok.. çabuk bu odayı karakola çekin, kapıları kapatın"

➥ "-sonra inmeli hamdi pehlivan, bombeli miloş pehlivana bir el ense çekti.. dağ gibi inmeli, güb diye yere düştü"

➥ "-gene bir gün arkadaşlarla oturmuş, güzel güzel ölüyoruz"

➥ "-hayatım boyunca hep şerefimle yaşadım.. çalmadım, çırpmadım.. ee, ne oldu elime ne geçti peki.. hiiç.. kocaman bir hiiç.. çabuk bana iki romen karı bulun.. bir de, büyük altınbaş rakı.. ot gibi yaşadım ben be.. hayatımda ilk ve son kez dağıtmak istiyorum"

➥ "-çocuklar size son nasihatım şudur: ödediğiniz her kuruş vergi, size yol, su ve elektrik olarak "nah" geri dönecektir.. vergi, bumerang değil ki"

➥ "-ankara'nın dikmeni, bir daha gelirsem çük beni"

➥ "-adıma hayrat yaptırın.. hayrat bir ev.. biz babanızla gençken evsizlik yüzünden hep kırda, bayırda sevişmek zorunda kaldık çocuklar.. evsiz sevgili gençler için mutlaka hayrat bir ev yaptırın.. tek emelim, son arzum budur benim.. iyi günner diliyom ben"

➥ "-iştee geeldiik, gidiiyoruuz.. hooşçaakaal, kardeşim deeniiz"

➥ "beni siz yaşadınız ulan.. gün yüzü görmedim.. kendi ömrümde birgün bile şöyle gönlümce şahlanamadım.. kafamı çük'eyim.. uyumayın.. bekleyin, başucumda.. eşhedü en la... eşşek oğlu eşşekler.. tövbe, tövbe.. size kızgınlığımdan mundar gideceğim öbür tarafa be"

➥ "-işte bana yamuk yapan şahısların alfabetik sıralı isim listesi.. öldükten sonra hergün birini temizleyin"

➥ "-1.bölümün sonu.. bir lütfü ömrü izlediniz"

BELGESEL serseri stanley

erdil yaşaroğlu

Çizer hırsız dildir açıklaması: Şu anda okuyacağınız öykü tamamen yaşanmış bir hayat hikayesidir. Onun için "amma da kötü öykü yazmış bu hıyar" demeye hakkınız yok. Bu öykü A Sociological Approach To Education (Mc Graw-Hill Book Company Inc New York, 1960. Sayfa 240) adlı kitaptan alınmıştır. Doç.Dr. Haluk Yavuzer Çocuk ve Suç adlı kitabında kullanmıştır. Ben de ordan okumuşumdur.

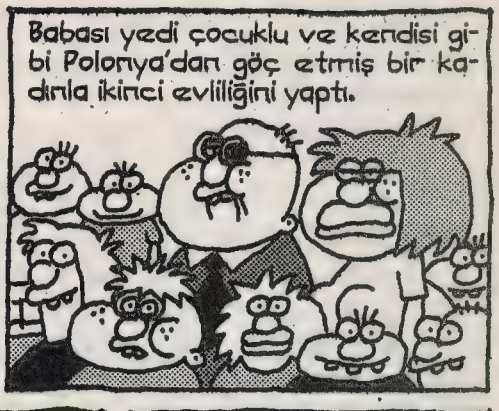

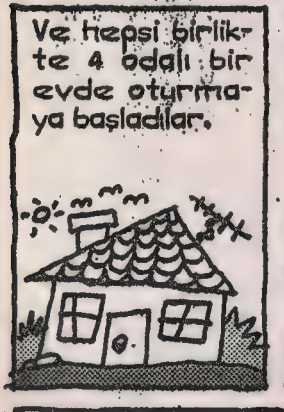

Bir kez evden kaçtıktan sonra ikincisi daha kolay gelmişti. Artık o kadar sık kaçıyordu ki, babası polise başvurmaktan usanmaya başlamıştı.

Ayrıca bir çocuğun nasıl olur da bu kadar zaman okul kaçağı olabildiği açıklanamamaktaydı.

OKULDA OTURUP HEP SEYAHAT ETMEYİ DÜŞLERDİM... OKUL, BÜTÜN GÜN HAPİSTE OLMAK GİBİ BİR ŞEYDİ...

Birkaç kez daha evden ve okuldan kaçtıktan sonra yakalanıp ıslahevine gönderildi. Orada bir çok suçlu çocukla tanıştı ve onların etkisinde kaldı.

"Buradaki çocukların anlattığı öyküler ne denli şaşırtıcı olursa, o ölçüde etki yaratıyordu. Ben de bu yalan ağına düştüm."

Islahevinden çıkıp eve giderken yollarda dilendi. Eline birkaç kuruş geçince de sinemaya gitti. İki gün sonra hırsızlık suçuyla tutuklanarak yine ıslahevine yollandı

Çıktıktan sonra yine zaman zaman evden kaçıyor, ufak tefek suçlardan yakalanıp geri getiriliyordu.

ROBOT OLUP OLMADIĞIMI ANLAMAK İÇİN BAŞIMI MUAYENE ETTİLER VE SANIRIM ÖYLE OLDUĞUMA KARAR VERDİLER... OKULDA BİR ÖĞRETMEN "TOPLUM İÇİN BİR TEHLİKE" OLDUĞUMU SÖYLEDİ. TEHLİKELİ OLMAYA BAŞLIYORMUŞUM... SAÇMA... BEN YALNIZCA GEZGİNCİ BİR KİŞİLİĞE SAHİP, SEKİZ YAŞINDA BİR ÇOCUKTUM...

Stanley dokuz yaşında, erkek çocukların devam ettiği özel bir okula verildi. Daha ilk günden disipline dayanamadı. Dayaktan, aç bırakılmaktan ve ağır iş yaptırılmasından uzun uzun yakınıyordu.

ÇAT

Buradan çıktıktan kısa bir süre sonra evini terkederek kendi yiyeceğini ve öteki gereksinimlerini sağlamaya çalıştı. Birkaç gün sonra yine tutuklanarak St.Charles ıslahevine gönderildi. Stanley önce sevinmişti. "Yaşamım boyunca ilk kez trene binecektim" diyordu.

Islahevinde çeşitli genç suçlular vardı. Stanley burdaki yaşamından şöyle söz eder: "Buradaki en büyük ilke, arkadaşa kalleşlik yapmamaktır. Okumayı ve düş kurmayı öğreniyorum. Bu da beni sefil çevremden uzaklaştırıyor."

Gerçekten de bazı olumlu roman kahramanlarından etkilenen Stanley, dürüst davranmaya, iyilik yapmaya kararlı gibi görünüyordu.

Islahevi yetkililerine şeref sözü vermesi üzerine serbest bırakıldı.

Stanley yeniden resmi okula döndü, ama çok geçmeden tekdüze yaşamdan sıkılmaya başladı. William onu çetesine "hapse girmiş, çıkmış" biri olarak tanıştırdı.

BANA BİR YER VERDİLER, BEN DE DENEYİMLERİMİ ANLATTIM...

Bu sırada Stanley bir yağ fabrikasında iş buldu ve beş gün çalıştı.

Tuvalette sigara içtiğim için kovuldum. Ama işi sevmiyordum zaten..

İkinci işini de yitirdikten sonra yine ıslahevine yollandı. çıktıktan sonra da bir oymacılık atölyesinde çalışmaya başladı. Yaşlı biri olan patronu, onu eve alıp evlat edinmeyi planlıyordu.

YENİ EVİMDE İLK GÜNÜM RÜYA GİBİYDİ... BU LÜKS GÖZLERİMİ KAMAŞTIRIYORDU. YENİ BABAM BENİ İŞE GÖTÜRÜP GETİRİYOR, PARA VE GÜZEL GİYECEKLER VERİYOR VE İYİ DAVRANIYORDU...

Ne var ki Stanley yine çok geçmeden William'ın, çetenin, eski mutlu günlerinin özlemini çekmeye, yeni ailesinin yaşamını sıkıcı, tekdüze bulmaya başladı.

Birgün Stanley'i kumar oynarken yakalayan yeni babası ona sert bir dille çıkıştı.

Buna kızan Stanley, bulduğu parayı ve iki arkadaşını yanına alarak kentten kaçmayı denediyse de yakalandı.

Daha sonra ev soyan bir çete kuran Stanley, kısa zamanda yakayı ele verdi ve kendi deyişiyle "suç öğrenimine uzmanlar gözetiminde devam edilen yer" olan ıslahevine yolland.

Cezası tamamlandıktan sonra evli bir üvey ablasının yanına gitti. Burası kendisininkine göre daha iyi bir mahalleydi.

Akranları onun için bir sorun oluşturuyordu. Bir kere, erkek çocukların çoğunun bir işi vardı ve bazıları oldukça başarılıydı. Üstelik Stanley'in hapiste yatmış olduğunu biliyorlardı.

BENİ KÜÇÜK GÖRÜYORLARDI VE HAKKIMDA SÖYLEDİKLERİNİ DUYUYORDUM. BU YÜZDEN SIK SIK KAVGA ETTİM... BAZEN ARALARINA GİRMEYE ÇALIŞIYORDUM AMA ONLARIN TAVIRLARINA ALIŞIK OLMADIĞIM İÇİN BENİ AŞAĞILIYORLARDI... NE YAPABİLİRDİM?. HEPSİNE BİRDEN KARŞI KOYAMAZDIM...

Stanley bütün girdiği işleri sıkıcı buluyor, ya ayrılıyor ya da tartıştığı için kovulu yordu. Arada bir cezaevine girip çıkmayı da ihmal etmiyor tabi...

Stanley yavaş yavaş uyum sağlamaya başlıyordu. biraz daha eğitim görmekle istediği düzeye gelebileceğine inanmaya başladı. Bir hastanede iş buldu, gece okuluna gitmeye başladı.

Bu dönemde daha sonra eşi olan genç kızı tanıdı ve onun gözünde değer kazanmak için kendine model olarak bir işadamını seçti.

Ne var ki, Stanley'in savaşı henüz bitmemişti. Hastanede biriyle kavga etmesi sonucu işinden kovuldu.

Sonunda bir cezaevi yetkilisi arkadaşının yardımıyla seyyar satıcılığa başladı.

BU İŞ İÇİN YARATILMIŞ OLDUĞUMU HİSSEDİYORDUM...

İlk denemede satıcılık işinin o güne dek yaptığı işler arasında en büyüleyicisi olduğu kanısına varmıştı. Bir dereceye kadar başına buyruktu, kendi kendine karar veriyordu.

Canayakınlığı da önemli bir sermayeydi. Eline geçen para kendi çabasına bağlı olduğu için daha fazla kazanmak yine ona bağlıydı.

ARTIK BİR EVİN SICAK ATMOSFERİNDE KARIM VE ÇOCUĞUMLA YERLEŞMİŞ DURUMDAYIM. YAŞAMIMDA İLK KEZ UĞRUNA ÇALIŞACAĞIM BİR ŞEY VAR!..

ÇOCUĞUMUN BANA TANINMAYAN OLANAKLARA SAHİP OLMASINI İSTİYORUM...

Satıcılık zor Ama ben seviyorum. Hem iyi para getiriyor, hem de kişiyi özgür kılıyor."

YILLARDIR O ESKİ MAHALLELERE GİTMİYORUM VE ORADAKİLERİ UNUTMAK İSTİYORUM ARTIK...

AHMET YILMAZ

Mr. FÜÇIR TENS

KIYMETLİ HOCAMIZ MR.FÜÇIR TENS BU DERSİMİZDE SİZLERE İNGİLİZCENİN CAN ALICI NOKTALARINI TEORİSİ OLSUN, PRATİĞİ OLSUN EN GÜZEL ŞEKİLDE VERMEYE TİNA GÖSTERECEK. İNGİZİLCE SADECE ONDAN ÖĞRENİLİR.. LİSTEN TO HE'..

☛ İn the Alkhol center, you talking about polıce teşkilat my friend diye.. A bag is very power diyel.. A bag is very powermış. Hadi lan before shad up your bag... Bag, bag, değil Etna Firemounth mübarek... The policeman is very Gentelmen in the England..

Yani: ***Ulan meyhanede atıp tutuyodun, şöyle benim arkam sağlam, böyle benim arkam sağlam diye.. Hani emniyet müdürünü tanıyodun, bırak emniyet müdürünü, bir tane polis memuru tanı dişimi kırıcam. Şuraya bak iki gündür nezarethanedeyiz, mahkemeye çıkmazsak iyi? Arkası sağlammış? Arkan ne sağlam olucak ulan senin, önce şu dötünü durdur iki saattir yelleniyosun etna yanardağını geçtin be..***

- Memur bey bakar mısınız!. Beni tek kişilik hücreye alır mısınız, aksi taktirde ifade veremez hale getirecek bu kunek beni?!.

☛ Look at me Richmoundl. You now, don't a hunter in the this wood. A Tourism Repluciyşın is a my Friend. I talk about your self.. But this position is very dangerius. After what will we say, konu, komşu?.. Wear pantol-Angora please.. Don't makel..

Yani: ***Ulan Richmound. Billyorsun şu an avlanma yasağı içerisindeyiz. Buna rağmen Turizm bakanından iznimizi alıp gelmişiz şuraya ama senin bu yaptığın hakikaten olmadı, olmadı be arkadaş?. Hayır güzel kekiliğini vur, antilopunu avla sesim çıkmaz. Fakat bu vaziyette avcılık yapıldığı dünyanın neresinde görülmüş.. Orman bekçisi şu vaziyette görse bizi ne cevap vericez eşe dosta? Adama ipne derler, top derler izahını da veremeyiz, insan içine çıkamayız gözünü seveim giy şu pantolonu, kazağıl..***

☛ I bring to name of god. You played Football years of year. That's comfortibıl take a lezzet.?. İn the name of the Good, speak.. But your Briç (kale) is very small, Who is do it?. Just don't it? Casino film is very exciting. Sharon Stone is a bambaşka. Roland my uncla, pardon my friend beatiful friend in the united kingom.

Yani: ***Ulan Thomas. Yıllarca Liverpool'u, Chelsea'sı İngiltere birinci liginde oynamadığın takım kalmadı, ama şurda aldığın lezzeti bulabildin mi Allah için konuş.. Wembley'de top oynamış adamsın, böyle güzel maç yaptın mı? Bak ne güzel, sayemde yeni bir meşgale buldunuz da, kahveden, pavyondan kurtardınız kendinizi, yalnız sizin kaleyi hangi yavşak küçültüyse açsın biraz, saatlerdir vuruyorum topa, bir gol yapmış değilim, ulan Roland ibnesi yoksa sen mi küçültüyosun ikide bir kaleyi!..***

☛ Look Suzanna. I know, you love me. As soon as here, I don't voice. Only, Our belive have got.. Very excuis me you, eating Roger and Paul.. I like married.. Gelin-damat don't disturb. God by Lasvegas. The gun is very hard'n heavy... Knock Knok nakin on heavns.:. Let's break me... Bırak..

Yani: ***Bak Suzanna. Tamam kabul ediyorum bana aşıksın seviyorsun; buraya kadar bir şey diyor muyum? demiyorum.. Yalnız bizim de kendimize göre itikatlarımız var, misal sen Roger'la yatmış çok afedersin en azından yiyişmiş birisin, E hadi Roger'ı bıraktık Paul'la da şekile girdiğin yolunda kulağıma bir takım mevzular geliyor, şimdi bu durumda sana bağlanmamı bekleme benden, hayır ben de seni beğeniyorum ama evlilik olayına sokma beni gözünü seveyim... Silah da Parabellum marka galiba, şunu çeksek de medeni iki insan gibi konuşsak, aksi takdirde, ne olacaksa olsun deyip, stil değiştiricem, ondan sonra birlikteliğimizden de mahrum bırakacam seni, tanımıycam!..***

KAHRAMAN BARUT

Yazan da Çizen de «Bizzat Kendisi»

Süt ve Kurabiye Öyküleri...

Kurtar beni Barut!

Sağol Barut, Allah razı olsun!

Barut-çuğum çok mersi

Sıkın dişinizi! Barut nerdeyse gelir

Barut gelmeden kaçalım

Sonunda Bayram da gelmişti ve çatmıştı

mecburen bayramlıklarımızı giydik

Aniden şeklimiz şemalimiz değişmişti

komik mi oldum?..

olur mu hiç karamanım!.. Çok yakışıklı oldun...

Başbayağı komik olmuştum işte

Kurallar yerin dibine batsındı

Soytarı gibi dolaşmanın alemi yoktu

Derhal bu komediye son verdim

böyle çok daha şahane!

Kuralları yenmiştim

peki sen hasıl istersen kahramanım

eski kariz mama kavuşmuştum...

yine de kurallar yakamı bırakmadılar

Bayramlaşma merasimi düzenledik

beyhudar ol!..

ikinç!

muck

üçünç!

ailemle gurur duydum...

Afferin benim kahramanıma...

Allah tuttuğunu altın eyleyin Barut-çuğum

Sıra bayramın mana ve ehemmiyetine gelmişti...

onlara acı gerçeği açıkladım:

Bismillahhh

maalesef böyle böyle

vah!

vah!

vah!

Çok müteessir oldular

endişelenmelerine gerek yoktu, çünkü mükemmel bir planım vardı

aynen kurbanlı kentin kavalcısı gibi

süüü...

...peeer

Sen bir dahisin kahramanım

hayır dahi değildim sadece kendini halkına adamış bir hayvanseverdim

ve asla yalnız değildim

dikkatli ol kahramanım

güzel güzel kurtar onları!..

arkamda müthiş bir ekibim vardı

Barut olmasaydı mahçolmuştuk...

fakat aman tanrımdı!..

katliam çoktan başlamıştı

ölüm halkımın kulaklarını sağır, gözlerini kör etmişti

beni ne duyan ne de gören oldu

yıkılmıştım...

kavalıma karşılık halkımdan sadece birinin özgürlüğünü satın alabilmiştim...

tayming hatası

buna da şükür kahramanım

hoş geldin kardeş

meeee

geçmiş olsun bilader

geç şöyle soluklan biraz

Akşam hırsımı komşudan aldım

Defol burdan pis katil

Sinirlenme kahramanım sütünü soğutma. Bak kurabiyeler de hazır...

Sadece kurban eti getirmiştim. Ne var ki bunda?..

meeee!.. (çok mutluyum)

Buruk son

Barut var ya çok kahraman biri...

Barut-çuğum Senden bi ricam var...

eyvah bu Barut hepimiz mahvolduk

Barut'a söyliyelim o çaresine bakar

ah Barut, ne kadar iyisin

Sürekli Öykü
LANETLİ UYKU

ÖZET: Klasik bi şey oldu...Rüyama aksakallı bi dede girdi...Bana acaip kıyaklar yapacağını söylüyordu ama bunun için bi şartı vardı... Rüyamda bir kadın görmemi istiyordu...Ama göremiyordum...

Gün geçtikçe kendimi suçlu hissetmeye başladım...Rüyamda güzel bir kadın görebilmek için olmadık şeyler yapmaya başladım... Playboy falan aldım resimleri kestim...

Bazısını kıvırdım...

Kulaklarıma soktum...

Suratıma kapattım öyle yattım ama...

TÜÜH!.. ALLAH BELANI VERSİN!..

OKSİJEN KAYNAĞI VE KAYNAK ELEKTRODU GÖRÜYOR HERİF YAA...

AMAAAN!.. BANA NE BE...

Sonuçta fazla dert etmemeye karar verdim...Üstelik rüyalarımdan kaybolup gitti...

...İki yıl sonra...Bir kız arkadaşım oldu...Üstelik niyetimiz ciddiydi...Ona aşıktım...

Rüyalarımı süslüyordu...

Ama olamazdı...

HEH HEEY!..NELER GÖRÜYORUM...ŞU FISTIĞA BAK.SENDEN SONRA DA BEN, TAMAM MI?..

HÖST!.. O,YENGEN OLUR!..

YOO!

YENGE MENGE ANLAMAM ARKADAŞ CANIMA TAK ETTİ... KAÇIL KENARA...

SİNAN!..

ULAN SENİN!..

Bıçaklayıverdim onu...

HINNH!..

HIAAAA!

ONU...BIÇAKLADIM ÖLDÜ MÜ ACABA?..

ÇOSS!..

Gelecek sayıda final

Televizyonunuzun değil beyninizin ayarı ile oynayın!

İlkokulun son sınıfında bir münazaraya katıldım... Konu televizyondu... Bizim ekip, televizyonun zararlı olduğunu savunuyordu... Bu saçma münazarayı biz kazandık... Televizyon zararlıydı!.. Oysa ben o zamanlar çok televizyon seyrediyordum... Mork ve Mindy'nin Küçük Ev'in, Perşembe'nin Gelişi'nin ve hatta Dallas'ın hastasıydım!..

Artık televizyonun hem yararlı, hem zararlı olduğunu biliyorum.. Eskisi kadar izlemesem de, bu acaip aleti evden attığım zamanlar çektiğim sıkıntıyı da hatırlıyorum... (Dönemin ve bence tv tarihimizin en güzel yerli dizisi Aziz Ahmet'i ve de önemli maçları ya arkadaş evinde ya da kavede seyrederdim.) Sevmesine seviyorum televizyonu... Daha üç gün önce çok güzel bir film izledim... İstediğin zaman seyredebileceğin, farklı dünyaları gözüne ve beynine açan bir eşyayı niye sevmeyim?.. Okumamaya gerekçe televizyon değil, okuma isteğinin toplumdaki cılızlığıdır...

Televizyonu daha çok sevmeme engel olan ve bazen sadece televizyondan değil, hayattan da soğutan bazı şeyler olmasa,ki bunların olmaması yerlerinde daha düzgün şeyler olmasını getirecek, daha fazla televizyon izlerdim... Neler mi bu "bazı şeyler"?..

Hep "çağdaş, dinamik, vb." olduğunu iddia ettikleri haberciliklerindeki buram buram çıkar ve ince hesap kokan, yanlı, yorumlu, postmodern esnaf tavrı...

Stüdyosuna konuk ettiği insanın cinsiyetiyle dalga geçecek kadar düzeysizleşen, her lafının başlangıç ve bitişinde kendisini övme eğilimi taşıyan, sığ yapımcı mantığı...

Salak canlandırmalar...

Sanata en çok yer veren kanalın devlet televizyonu olmasına yol açan, estetikten ve bilgiden yoksun, "halk bunu istiyor"a halktan fazla alışmış işbitirici ilişki ağı...

Güya komik, eğlenceli, fırlama spor magazin ve paparazzi programları..

Resmi otoritenin sözcüsü durumuna gelmiş, kendilerine ait hiçbir fikri olmayan "hazırlayıp sunanlar"...

Birbirlerini şehrin göbeğinde intihar etmeye davet ettikten iki gün sonra, öpüşüp barışan ustalar ve çıraklar...

Delikanlı ağızları ve davranışlarıyla ve bomboş bir içerikle hedef kitleye "kanka" muhabbeti yapan görmüş geçirmiş meslek erbabı...

İnişli çıkışlı tahammül ötesi yarışmalar...

İçinde hiçbir yenilik barındırmayan, konukları da, söyleyecekleri de çok belli, megalomani ve genel anlayışa sırtını dayayan "çarpıcı" talk showlar...

Neyi niye söylediklerini çoğu zaman izleyenler gibi kendilerinin de pek anlayamadığı iki klip arası geyikten sorumlu bazı laklaka "ustaları"...

Daha sahne üzerinde durmayı doğru dürüst beceremeyen "oyuncuları" mamül gibi piyasaya süren star yaratma anlayışı...

Temiz-pis yayın ayrımı yapma molozluğunu...

Ticari ilişkiler nedeniyle gizli ya da açık sponsorluğu, kaba pazarlama teknikleriyle gözümüze sokanlar...

Tertemiz uzuvlar...

Ve benzerleri...

Yapaylığa karşı samimiyeti, vıcık vıcıklığa karşı seviyeyi, kurnazlığa karşı dürüstlüğü, saygısızlığa karşı saygıyı, yüzeyselliğe karşı derinliği, sululuğa karşı komediyi, boş kafaya karşı dünya görüşünü, basitliğe karşı zekayı, zevksizliğe karşı estetiği ve belki en önemlisi afra tafraya karşı sadelik ve mütevaziliği savunmak, sadece televizyonla, geniş anlamda medyayla bağlantılı değildir... Hayatla ilgili böyle dertleri olmayan toplum, televizyonda bu nitelikleri niye arasın?.. Üstünde olduğu ve acıdığı halkını çok iyi tanıyan televizyon babaları niye boş yere uğraşıp beyinlerini, zamanlarını ve paralarını üzsünler?.. Ne gidiyorsa onu verirsin piyasaya, olur biter.. Aptal kutusu işte...

Evet, televizyonda sevdiğim şeyler var, hatta onları çok seviyorum... Bu acaip dönemde, açık seçik söylemek gerekirse, kötü işlerin üstüste yığıldığı bir alanda, eli yüzü düzgün birşeyler yapma cesaret ve azmini gösterdikleri için...

Televizyonum evin içindeyse, onların hatırı için...

Vedat ÖZDEMİROĞLU

ÜLKER VE ÖZGÜRLÜK AĞBİ

Ramize Erer

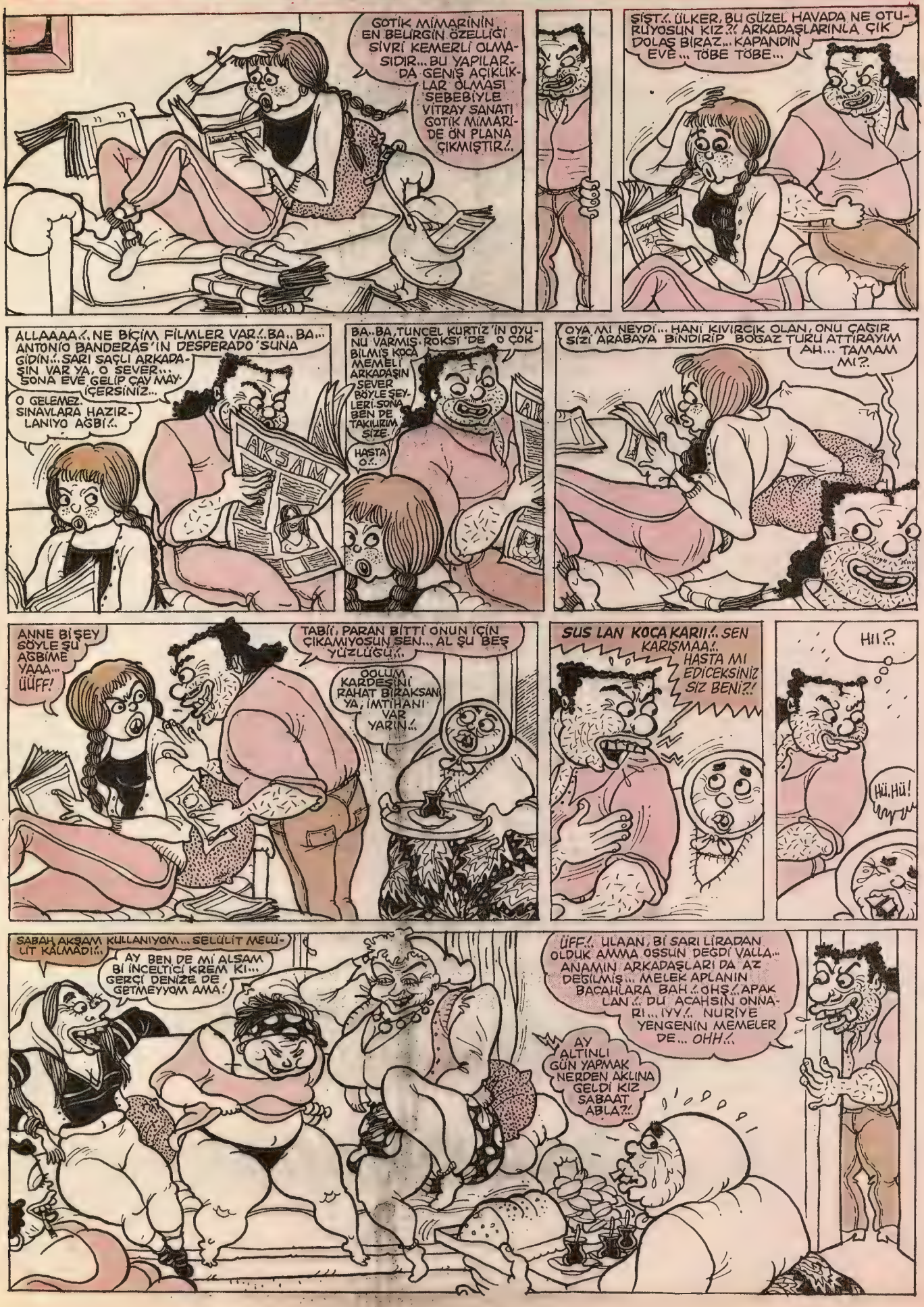

OĞLAN BİZİM KIZ BİZİM

Güneri İçoğlu

Estetik Kaygılar

BAHADIR BOYSAL

1. gün...

ÇOK İYİ KONSANTRE OLMALIYIM... SANAT TARİHİNE...

"GEÇMEK BEDEL İSTER... MADEM İDDİALIYIM, RUHUM VE BEYNİM KESİNLİKLE TUVALE ENDEXLİ OLMALI...

2. gün...

3. gün.

TANRILAR!... EY TANRILAR! İLHAM PERİLERİNİZİ ESİRGEMEYİN BENDEN!..

4. gün

CESARET BELKİ... BİRAZ CESARET... İLK FIRÇA DARBEMLE BAŞLAYACAK EN YÜCE COŞKULARIM...

5. gün.

YİNE DE EMİN DEĞİLİM... HER ŞEY MÜKEMMEL OLMALI... ACELE ETMEDEN... ŞÖYLE SESSİZ VE DERİNDEN YAKLAŞARAK...

6. gün...

DALİ

EY MAKÛS HAYAT!.. DUY SESİMİ!.. NE ZAMAN, NE DE MEKAN SINIRLAYABİLİR BENİ...

PICASSO

VE BİRAZ CESARET!.. SANATSAL RUHUMUN EN ULU KENDİNDEN GEÇİŞLERİYLE DOLU BİR GÖNDERMEYLE BAŞLIYORUM RESMİME!..

SANATÇI ACI ÇEKER!.. EĞER EN MÜKEMMELE ULAŞMAKSA NİYETİM, VAY HALİME... SABIR SABIR SABIR!..
TITANIUM COLOR
BİLEMİYORUM!.. YENİ TATLAR ARAMALIYIM BELKİ... TECİMSEL KAYGI...
..LARDAN ARINMIŞ RUHUM KLASİK, PASİFİZE EDİLMİŞ SANATSAL AKTİVİTELERDEN YANA DEĞİLİM... ÇOK YÖNLÜ OLMALI PARADOXLARIM!..
ÖNCE LİRİK BİR ÜSLÛPTA İÇSEL BÜTÜNLÜĞÜMÜ DE KORUYARAK ÇILGINCA KULLANMALIYIM....
..BOYAYI!.. EVVVET! VE SONRA GEOMETRİK ALTYAPIYI VERMELİYİM!..
MANTIĞIN VE RUHUN BİLEŞKESİ GEREKSİZ OLAN HER FIRÇA DARBESİNİ YADSIR!..
Son gün..
HMM... ÖHM... EVET... SANIRIM ARADIĞIM EN YÜCE ETKİYİ BULDUM!.. İŞTE BU... KAYGISIZ VE TABİİ KUSURSUZ... ... KİŞİ ÖNCELİKLE 0. SAF-TEMİZ BİLİNCE ULAŞMALI!..
7. gün.
ONUN İÇİN BEYAZDAN VAZGEÇME!.. BEYAZ BOYA DEĞİL AMA, MİNİK KUSURLARINI ÖRTMEK İÇİN EN İYİ İLAÇTIR BEYAZ.. DAHA... BİRAZ DAHA...

ABDULLAH SOKAK MİTOLOJİSİ-2

Yeraltı, o soğuk rutubet, iliklerine öyle işlemiş, sünger gibi siyah kütük saçlarına şıp şıp damlayan duş suları, ensende topladığın tıpkı İngiliz askerleri gibi kırmızı fiyonklu kuyruğundan, beton rengi sırtına kavisler çizerek iniyor, (afedersiniz), apış arandaki billurlardan ayağının ta dibine damlıyor, kunduralarına yılışıyor, ağırlaştırıyordu. Kimbilir hangi dönemden kalma sarnıçta, nereden geldiği anlaşılmayan bir ışık, her yerden akan soğuk çamurlu suları, toplandığı gölcükte parlatıyordu, renk yoktu, yalnızca senin yarattığın pembe. çocuksu bir anımsama... Kendine yakıştığına inanmadığın için kilot kullanmazdın, bu yüzden ıslak bacaklarına geçirdin, nemli ve buruştukça yakışan pantolonunu. Birazdan çıkacaktın , taş dehlizler, sıra sıra dizilmiş loş odacıklar hep senindi, buralara kimseler inemezdi.

Bu kaçıncı gün saymamıştın,ama balinalar bile arada su üstüne çıkar, mazgala ilerlerdin. Ellerini aralıklara sokmadan önce planla, sert rüzgarla savrulup katılaşmış çamurları döktün. Lacivert metalik sesler her yerde öttü. Yabancıların bir anlam veremediği ve kolayca unuttuğu buna benzer nostaljik sesler, çığlıklar hep duyulur bu sokaklarda. Parmakların demirleri kavradı, tependeki gece lambası yüzüne korkunç gölgeler düşürüyor, gözlerini parlatıyordu. Ayak seslerini duyup geri çekildin. Hiç, bu yalnızca sıçramak içindi. Yolun ortasında elinde mazgal, açık bacaklarıyla liman ağzında gemileri gözleyen sakin bir Rodos heykeli gibiydin. O da ne? Bir haftalık sakallı, yaşlıca bir adam, delice hareketlerle sanki kendiyle boğuşuyor, hırıltılı seslerle, yakalarını çekiştirip duruyor, yalvarıyor, çabuk adımlarla geliyordu. Karanlıkta göremediğin bir diğeri üstünü başını yoluyor, yabani uğursuz seslerle karşılık veriyordu. Elini zulaya atıp yüzünü karanlığa vererek bekliyorsun.

Uzamış beyaz saçları yakasından taşmış ihtiyar ve siyah kalın eskimiş paltosuyla kıstırıp kucağında saklamaya çalıştığı sokağın kocamış kedisi Abtuu, yuvarlanarak fırlıyorlar önüne. Onun ismi 'Ab tu' diyerek adamın ayağının dibine tükürüyorsun.' Manda taşaklarıyla az kediyi bağırtmadı 'o'. İhtiyar ısrarla 'kızım, ikinci evimize gideceğiz merat etme' diyerek kediyi ikna etmeye çalışıyor. Sertçe, 'Dede, rakamlarla senin tek ilgin bulduğunda içtiğin birinci sigarasıdır, ayrıca o kız değil, sen kiminle dansediyorsun' diyip yarım kilolukları işaret ediyorsun. Adını duyan hayvan biraz sakinleşiyor, sinsice boğuluveren gırtlağından şikayetçi, uluyor. İhtiyarın hali öyle korkunç, gerçek öylesine ortada ki, yeraltının karanlığı seni kör etmiş Mazgal diyor içinde bir ses, eski bir gazete küpürü. Üç kafadar park gezisinde, bir finoyu kaçırıp yemişler ve hazmedemeden enselenmişlerdi. 'Açlık' diyorlardı, 'tadı pek güzel değildi ama... sodalı gibiydi... kimse derdimizi anlamıyor... çok pişmanız'. Dalıp gidiyorsun.

Ah dayanıklısın açlığa soğuğa, toza çamura, şerbetlisin kurşuna, akrebe yılana, bir de yufka yürekli olmasan, uzatıyorsun bıçağı yalvaran ihtiyara 'Al' diyorsun 'Baba, Baba al ama ben bakamayacağım, minnacıktan elimde büyüdü..., ismini ben takmıştım... aslında güvercinler daha lezizdir... neyse... artık avlanmıyor, bir işe yarasın bari'. Bıçağı alıyor ihtiyar yarasa, keyifle kıkırdıyor. Miden bulanıyor, arkanı karşı duvara, çok uzaklardan bile duyulan ünlü sesinle boğazını temizleyip, abt tuuluyorsun. Müptela koca hayvan, dikkati dağılan celladının elinden kurtuluyor, duvardan sekerek sokağı baştan sona kateden.yeşil damarlı topun peşinden kayboluyor. Avını kaybetmiş, gözü dönmüş ihtiyar öyle bir hırsla sallıyor ki dizine bıçağını, güvercin ters taklaya geliyorsun, savuşturuyorsun fakat, (afedersiniz) göt üstü yerdesin, üstelik pantolonun patlıyor. Mazgal... ulan hiç bu kadar sinirlenmemiştin, isteseydin mahallenin bütün mazgallarını toplayıp yaşlı olduğu için el kaldırmadığın bu aç bunağa demir bir kafes örüp içine de Abtu ve türettiği bütün kedileri koyardın, görsün kim kimi yiyecek. Ama mazgallar yerinde durmalıydı, yeraltı kapılarını açmak istemiyordun. Kendine getirmek için sert bir tokat attın. Elin ağırdır. Demirel tokadı. Ne ihtiyar kaldı ne beyaz saçlar, elden düşen bıçak, tozlaşıp dağılan ve burnuna kaçan kesif bebek pudrası içinde aptalca sallanan o baş artık siyah saçlıydı. Allahım dedin komploya bak.

Yemişti tokadı geçen hikayenin kötü adamı, sallabaştı, şaşkındı, ağlıyordu. İşte bu dokunur sana. Ulan dedin daha önce kestaneyi enlemesine çizdirmemiş miydin ha, dikiş tutmaz hacıyatmaz binbir surat, ne istiyorsun benden. Kıç tarafında İngiliz bayrağı şeklinde dikiş izleri mi? Yine de affettin, tek yaptığın itin özenle uzatıp arkasında topladığı kuyruğu kesmek oldu. Koleksiyonuna katabilirdin, silkelendin. Bu kuyruğu herkes taşıyamaz, öyle sağa sola sallayamazdı. Burnunu tırmaladığında Ab tu'ya da aynısını yapmıştın, şunu söyledin ona; 'Gelecek her zaman insana daha şaşırtıcı gelir, geçmişse ön yargıların kurbanı, gelecek kaygıyla yontulur ve tüm intikamlar çoktan alınmıştır...' devam edebilirdin, konuşmaya senin de ihtiyacın vardı... telsizlerin uzaktan gelen iğrenç hışırtıları duyulmasaydı... Uzay çağı üniformalı, gelişmiş binek motorları üzerinde, karasinek gibi parlayan kasklıları gördün. 'Hay Anka gibi kargalar havalandırsın sizi, ta tepeden nişanlayıp' diyerek, hop elinde kesik kuyruk, deliğe kaçtın. Mazgalı kapadın.

Polisler sokağı katettiler, kendilerine rağmen fütursuzca dikilen kılıksıza önce dimdik baktılar. Sorgu sual, kimlik ve mal beyanı, emniyet müdürüyle akrabalık durumunun uzaktan belirmesi, derken karakola çaya davetler... Hatifçe araladığın mazgalın bir panjur gibi enine çizgili gölgelerinde gizlenmiş yeraltı bakışlarından bebek poposu kokulu pudralı komplocu, hiç haketmediği Marlboro'sunu polislerin tedirgin kollarıyla aynı anda uzatıp yeni yeni esmeye başlayan bahar rüzgarından sakladıkları çakmak ateşinde korkuyla yakıyordu.

Sinirliydin, kafana şıp şıp su damlıyordu, ordan da kuyruktan beton sırtına, apış arasından ayak dibine. Kısa parmakların bu kez ince bir işle uğraşıyor. Yosun tutmuş bakışların yırtılan pantolonunda, bıçağın ucuyla pantolon arkaşına delikler açıyorsun, ayakkabı bağınla dikeceksin. Bu akşam illa çıkacaksın. Dudağında her fırtta yakmak zorunda kaldığın ilaçlı, ıslak son sigaran ve çocukken bestelediğin şu beter şarkı 'Ah şu sevgili eller, tam tam, ulan sizleri ne işler bekler, tam tam...', ne zaman dikiş diksen söylersin, yeraltının akustiğiyle sesinden memnun.

CAN TATLI

"İstanbul Kanatları Film Seti Kanatlarım

Bana üçyüz bin lira sinema ücreti, iki patlamış mısır, bir küçük pet şişe içme suyu, bir tuvalet, yalaşık dörtyüzon bin liraya mal olan bu filmi eleştirmek değildir niyetim. Ben ki, normal vatandaşım, film eleştirmeni değil. Filmin içeriği de beni bağlamaz, sanatsal yapısı da. IV. Murad'ın atkuyruğu imajı ve hatta Hezarfen'in uçtuktan sonra gol atan Avrupalı futbolcular ve İngiliz holiganlar gibi yumruğunu havaya kaldırması da beni ilgilendirmez. Uçtuktan sonra Evliya Çelebi, Bekri Mustafa, Lagari ve Hezarfen, timsah dansı yapsaydı bile umursamazdım. Lakin paramın hakkını alamadım, filmde tarihi kimliğimi bulamadım, seyrederken neşeyle gülenlerden olamadım, sinemadan da pozitif bir şekilde çıkamadım, yanarım da buna yanarım. Aynı film yabancı bir yapım olsa anlardım, tamam derdim. Nereden bilsin adamlar Harem'i, Üsküdar'ı, İstanbul'u derdim. Yani, şimdi biz Japon filmi çeksek, adamların atletinde, pantolonunda, saç traşlarında mutlaka hata yaparız, onun gibi bir şey işte derdim. Fakat insan kendi tarihine bu kadar mı Holivut yapımcısı gözüyle bakar arkadaş ya!..

Film tıpkı Hezarfen'in uçması gibi, yabancıların bizi gördüğü oryantal açıdan güzelce süzülüp, beyaz perdeye konmuş. Sorarım sizlere, (daha Hezarfen'in uçtuğunu bu filmde öğrenen yeni nesle sözüm yok) eskiden bize ortaokul, lisede ince ince öğretilen, küçük kopya kağıtları hazırlarken bile zorlandığımız tarih bu muydu? Bin fende, sanatta usta manasına gelen Hezarfen Çelebi bu muydu, Allah aşkına? Üstelik filmde bize yabancı o kadar tuhaf hareketler vardı ki, çoğunluğumuz Avrupalılaştığımız için bu garip hareketlerden kıllanmak sanki benim vazifemmiş gibi üstüme kaldı. Filmin başında anlaşılmaz bir hamam geyiği oldu ki, sorma gitsin. Evliya Çelebi, Lagari, Hezarfen, Bekri Mustafa hamamı kapatmış, göbek taşına yatmış, ortada envai çeşit meyve, kallavi bir nargile, 60 derece sıcaklık, o nem ve hararette muhabbet ediyorlardı, bu nedir ya hu? Bundan sonra içerik kurtarır mı adamı? Dakka bir, gol bir! Nargile

ve hamam, iki ağır topumuz! Bu sahneyi Sivaslı bir tellak görünce ne düşünür? Hemen yazayım, yorulmayın siz. **"Gardaş, hamam adabında gobek daşında miyve, zibze yinmez, galbin sıkışır. Yunulur, yıganılır, keselenilir, çıhılır, dışarda yinilir miyve. En azından soğukluk gısımında ferahlarken yinilir. Nargile mi? Onu dööl hamamda, dışarda içen bile zor dayanır. O da dok garuna, hamamdan sonra çarşıda içülür. Bunların hepisi filim icabı herhal, ben beyle bişiy gormedim."** Teşekkürler Sivaslı tellak kardeş, ben de görmedim. Küçüklüğümden beri Kayseri, Sivas, Bursa, Yalova hamamlarının hepsine gittim, böyle bir adete rastlamadım. Düşünsenize, böyle bir adet varsa bile , çağının koca ulemaları , ilim çalışmalarına göbek taşında karpuz yiyerek başlıyorlar. Zaten filmdeki karakterler espri yaparcasına öyle bir çizilmiş ki, binbir fende usta bilim adamı Hezarfen hiç çalışmıyor, sabah akşam sokaklarda geziyor, resmen uçuyor. **Gezerfen Çelebi** demek daha doğru olur. Ünlü seyyahımız Evliya Çelebi hiç seyahat etmiyor, kayıkla Üsküdar'dan Beşiktaş'a bile gitmiyor, bilgisayar teknolojisiyle düzenlenmiş İstanbul'un ara sokaklarında gezerek, on ciltlik Seyahatname'sini yazmaya çalışıyor. Gittim, ansiklopediye baktım. Evliya Çelebi'nin 120 dakikalık bir film vakti kadar bile İstanbul'da durmadığını, sürekli gezdiğini yazıyordu. Haydi bunu geçelim. O dönemin rindi Bekri Mustafa hep ayık, keza Lagari paso geyik. Abi, çalışmayan Hezarfen, gezmeyen Evliya Çelebi, içmeyen Bekri Mustafa, Lagari lagara lugara... Blues Brothers, geliyor musun Lagari, grubu tekrar topluyoruz, eski günlerdeki gibi, bas gitar senin...

Gezerfen Çelebi, Gezmeyen Çelebi bir yana, saraydaki karakterlerin de bilmediğimiz yönleri varmış meğer. Bak, bak bak, belki de lise yıllarımızda tarih kitabının bu bölümlerinde, **elektrikler kesildi, çalışamadık** hocam be! Pes vallahi! Ben ,Kösem Sultan'ın bir anne şefkatiyle her sabah, Beyoğlu'ndan alınma Paşabahçe bardağıyla Sultan Murad'a şarap sunmasını ilk burada öğrendim. Yahu koca Valide Sultan bu, tatilköyü barmeni değil. Gerçekçi gidiyorsan gerçekçi git, sürrealist bir yol izliyorsan sürrealist ol. Ne demişler, ya imajın gibi görün ya göründüğün imajda ol...

Gezerfen Çelebi merkezinde tarihsel olaylar ele alınmış. Bre, bu karışık dönem bu kadar kolay mı anlatılır sanırsın. IV. Murad'ı, Kösem Sultan'ı ve dönemin olaylarını üstün körü geçerim, nasılsa kimse anlamaz. Sonunda modern mimik Gezerfen'i de uçurduk mu, tamam. Aman seyirci sıkılmasın. Sıkılsın kardeşim! O zor dönemde yaşayanlar sıkılmadı, Topal Recep sıkılmadı da, seyirci mi sıkılacak. Her iş doğru olsun da, **sıkayım seyirciyi**.

Filmin ilerleyen dakikalarında Kösem Sultan'a ne oldu, hala merak eder dururum. Bu noktada film devam ederken yanımda oturan yaşlı kadın kocasına, **" Kösem'i bir daha görecek miyiz?"** diye sordu. Adam da ," **Tabi göreceğiz, Kösem'siz IV. Murad olur mu? Kolay kolay gitmez o. Taa torunu IV. Mehmet'in döneminde öldürülecek."** dedi. Ama yanılmıştı, Topal Recep'in başı kesildikten sonra Kösem kayıplara karıştı, bir daha da görünmedi. Ne bir haber, ne bir mektup, ne de telefon. N'olur setine dön kızım, seni seviyoruz...

Ağabeyinin ölümünü görüp, binbir buhran içinde çocuk yaşta tahta geçen, Kösem Sultan'ın, Topal Recep'in elinde bilardo topuna dönen, hergün ölüm korkusuyla yaşayan, saraya kısılmış padişah ,bir süreç gözetmeksizin filmde on saniye içinde nasıl güçleniyor, anlamış değilim. Belki de geceleri sarayın badi salonunda çalışmıştır, kim bilir. Bira-

...uzun Çok Üstünde, ...Altında, Uçuyorum."

Gezerfen Çelebi

kın abi, tarihe hiç girmeyelim, zira bu hepimizi aşan bir konudur, konuyu bilenin sonudur, bilmeyenin ise cebi doludur, hey gidi tariih, hey gidi modern bakış, heey...

Bu arada İstanbul, kanatlar falan ama ortada İstanbul yok. Bir takım yapıştırma İstanbul panoları var amma şaibeli. Çok çabuk geçtiği için pek dikkat edemedim. Yalnız bir yerde Kız Kulesi vardı ki, şimdiki Kız Kulesi'ne çok benziyordu. Lakin zaman epey eski, muhtemelen Kız Kulesi'nin mimarisi dönem dönem değişmiş olsa gerektir. Keza Galata Kulesi'nin külahı da öyle. Bu konuda ben seyirciniz, velinimetiniz, tereddütte kaldım efendim.

Günümüz sandallarına bali ile kuyruk ve burun yapıştırılarak dönemin azametli saltanatı gayet güzel vurgulanmış. Ahşap evlerdeki üslup kaygısızlığı insanı tedirgin ediyor. Nedir bu özgüven? Bir ev ahşapsa, eski dönemdir mantığı güzel ama, dönem vardır dönemden içeru. Küfe sahnesinden önce bir ara, galiba restorasyondan henüz çıkmış yeni dönem ahşap evlerin önünde bir sahne geçti, kayboldu. Eski yerli filmler hep eleştirilmiştir. Yok Bizans askerlerinin kolunda saat gözükmüş de, yok arkadan şilep geçiyormuş da... Ne var yani bu da aynı şey işte. Hiç olmazsa bilgisayar teknolojisiz çekilmiş bu eski filmlerde, daha zengin bir üslup kaygısızlığıyla çok çeşitli mekanlar kullanılmış olup, Tekfur Sarayı, Anemas Zindanları, Yedikule, Altın Kapı, birçok Bizans kilisesi, Arkeoloji Müzesi'nin bahçesi, Çinili Köşk'ün önünde Konstantin ,sanki bir sanat tarihi öğrencisine dia gösterisi özeniyle sunulmuştur. Mekan kullanımı, haremin bir kaç odası, taht salonu, Topkapı Sarayı ve resimli İstanbul panoları arasında kalmamıştır. Ne diyim yani, seyirciyim ben...

Taht odasını büro gibi kullanıp, kavuksuz gezen ve orda uluorta neskafe içer gibi içki içen IV. Murad'ı, hamamda eski tip nalinler giyip, felçli gibi yürüyen kadınları, Osmanlıcayla günümüz jestleri arasında bocalayarak konuşan Şeyhülislam'ı geçiyor ve tekrar Gezerfen Çelebi'ye dönüyoruz. Bin fenli Gezerfen'in İtalyancayı bilmediğini öğreniyoruz. Tabi, zamanın Galata'sında Cenevizli tüccarların yaşıyor olması ve İtalyanca konuşmaları onun İtalyanca öğrenmesini gerektirmez. Bütün İtalyanca bir kıza ve bir İtalyan tercümana bağlıdır. Gezerfen, Leonardo'yu çözmek için kızı iyileştirmek zorundadır. Kızı iyileştireceği romantik ve erotik vakti, İtalyancaya harcasaydı, Dante gibi olurdu yahu. 14 yaşında tahta geçen Genç Osman dahi Arapça, Farsça, Latince, Yunanca ve İtalyanca biliyordu ki, bin fenli usta nasıl bilmez.

Bu topraklara gönlünü vermiş bir doğulu olarak beni ençok sarsan yer ise bir sahnede Gezerfen'in önce namaz kılıp, sonra birden dönerek sema yapıp, daha sonra aniden güzelce sevişmesiydi. Kafama Van Dam'ın döner tekmesini yesem daha iyiydi. Namaz, sema, düzüş! Maneviyata ve dünyevi işe ayrı zaman mı? Hayır, ikisi bir arada, yıka ve çık. Sevişme de bir tuhaf. Ozon tabakası delik bir oryantal atmosferde, 50cm.'lik kerevette seks. Tam bir batılı fantazisi, Türkiş lokum, şiş kebab... En abazanımız bile böyle yapmaz.

Tabi, tabi, film güldürürken bir şeyler söylemeyi başarmış. Özellikle Gezerfen bir buluş yapınca günümüz jestleriyle hemen bir bara gidip, manitalarla eğleniyor. Demek ki bir buluş yapınca hemen gidip stres atmalı, eğlenmeli. İnsan masanin başına oturup çalışırsa, o iş verimli olmaz. Bu çok düşündürücü...

Gelelim müziğe; Alo, dönemin sesini pek alamadık, Aloo... Lisedeyken edebiyat öğretmenimiz bizi IV.Murad operasına götürmüştü. Orada daha sarhoş bir Bekri Mustafa ve daha sert bir IV. Murad vardı. Arka fonda Itrî'nin segâh yürük semaisi duyuluyordu, **"Ah tûti-i mûcize -gûyem ne desem laf değil"** . Gerçi IV. Murad öldüğünde Itrî yeni doğmuştu, demek bizi orda da yemişler. Ama hiç olmazsa bu ses, o döneme yakın bir sesti.

Film en güzel esprisini sonuna saklıyormuş meğer. Sanki **Alkadraz Kuşçusu** gibi holivutvari bir bitişle ,

...tık tık tık IV. Murad 28 yaşında sirozdan öldü...

...tık tık tık Hezarfen Çelebi Cezayir'e sürüldü...

... tık tık tık Bekri Mustafa halen sünger gibi içmekte ...

şeklinde sona erdi. Sıradan bir adammış gibi, koca sultanın akibeti verilir mi yaa.Sanki kimse bilmiyor. Sanki banka soyup da Meksika sınırını geçmiş...

Ve işte bir solukta geldik filmin sonuna. Ben, çoğunluğun sessizliği Hayrettin Şaşansoy derim ki, **bu film bana hitap etmedi.**

HAYRETTİN ŞAŞANSOY

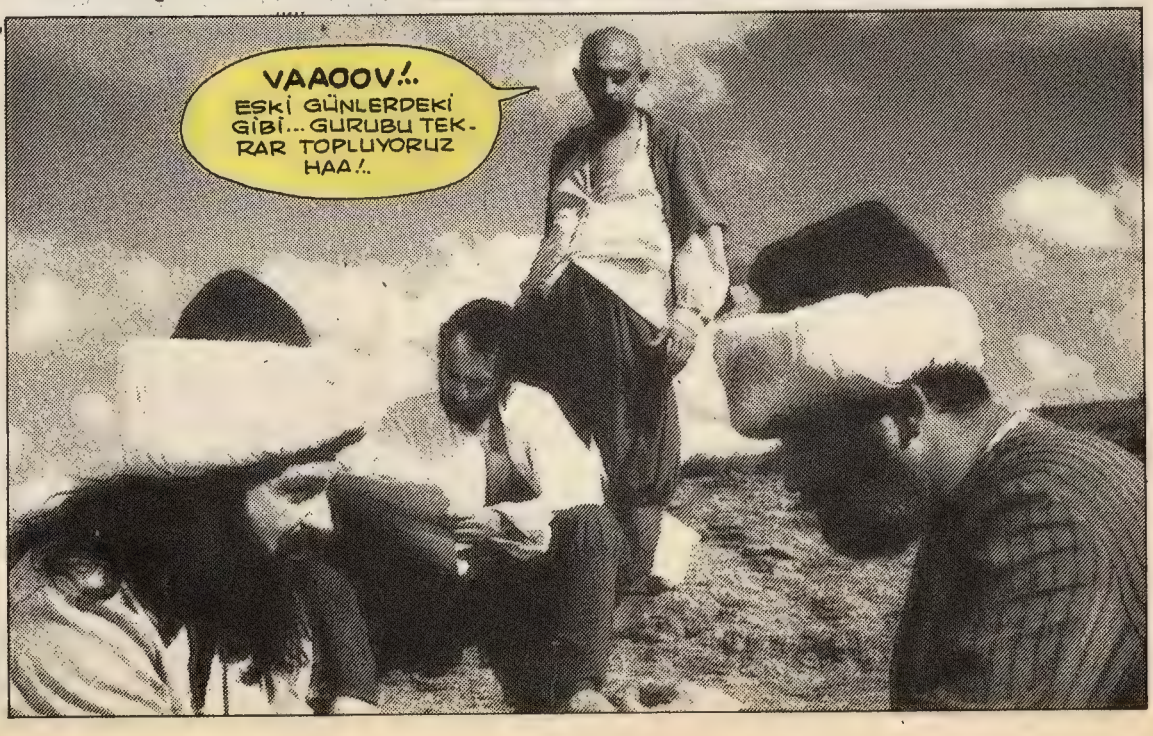

ANDIRIYO AMA DİİL.
GENERALİM MARS'A İNSANLI BİR UZAY ARACI GÖNDERMEYE DÖTÜMÜZ YEMEDİ ...BU MAYMUNU YOLLUYCAZ İLK OLARAK...
EĞİTİCİİZ TABİİ!..
MAY GOD,ŞEY EE... MAYMUN YANİ... PEKİ KAFASI İYİ GALİŞIYO MU?..
NASA
Astronotluğu yalayıp yuttu. Genel kültürü de gelişti...
ZAR TÜTUYORSUN, BU BEŞİNCİ DÖRT CAAR OOLUM...
EVET BENİ DE ÖYLE YENDİ...
MK MK IYK.
Ve fırlatma günü geldi...
OH İŞTE GİDİYORSUN. AMAN TAŞA OTURMA...TERLİ TERLİ SU İÇME...
Ve derman Mars'a doğru uzayıp gitti
Ve Mars.
BÖYLE OSURUK BİR ALETTEN ANCAK BÖYLE BİR MAHLUK İNEBİLİRDİ...
IYK IYK
FAKİR BİR GEZEGENDEN GELDİ BELLİ...KİMBİLİR NE AÇLIK, SEFALET, SAVAŞLAR VARKEN BİŞEY VARMIŞ GİBİ BU HIYORTOYU BURAYA YOLLADILAR...
IYK IYK
BUNU BİZİM ŞU DOKTORA VERİN, ÜZERİNDE TRİP ATSIN BARİ...
Bu arada parası bol olan dürzüler yeni tezgahın son hazırlığında...
GENERALİM, BU ÖNCEKİ MAYMUNDAN AKILLI GİBİ. YOLLIYALIM MI?
AMAN YOLLA, YOLLA. MIYALIM DA BESLİYELİM Mİ? YOLLA!
VAY...ARACIN KAPISI YUKARI DOĞRU AÇILIYO. EGZOZA KATALATİK KONVENTÖR TAKMIŞSINIZ...AZ BİŞİ DE BOYUNUZ MU UZAMIŞ NE? SENİ DE BİZİM DOKTOR PAKLAR...
GENERALİM...SON MAYMUNDAN DA BİR HABER ALAMADIK DAHA İRİ BİR MAYMUN...HATTA BİR GORİLLE BERABER BİR İNSAN DAHA YOLLASAM DİYOM..
ULAN BU İŞE HARCADIMIZ PARALARLA BU TÜFEKTEN KAÇ TANE YAPAR SATARDIK, BİLİYON MU? GEL SANA BİŞİİ GÖSTERİCEM...
SENİN O PEMBE MÖTLÜ MAYMUNLARA GİDEN PARAYLA BU SİLAHTAN YAPSAK MARS'A KÖPRÜ YAPARDIK...ŞU TAHRİP GÜCÜNE BAK!..
zoto foto zot
NEYSE KEYFİM YERİNE GELDİ...YOLLA GORİL DE YOLLA, İNSAN DA, N'APARSAN YAP... BU SİLAH İÇİN KUYRUĞA GİREN BİR TON HIYAR ÜLKE VAR...İSTERSEN ANANI DA YOLLA ÖKÜZ BİLGİN!..
Ve gittiler...
NASA

ONLAR HAALA ÖÖLEMİ?

✔ Vesikalık fotoğrafçıları haala "dudaanızı hafifçe ıslatırmısınız lütfen" diyorlar mı?..

✔ Manitayla çıkılan ilk ağar yemekte taraflar bomba imha erder bi ciddiyetle mi takılıyo çatal bıçağa?..

✔ Bi olayı protesto için en centilmen yol siyah çelenk bırakma eylemi mi haala?.

✔ Sevişme öncesi soyunmalarda göbekler çaktırmadan özenle içeri çekilirkene kaçamak yalak tebessümler atılıyo mu karşılıklı?.

✔ Tuvalet fırçası, hayatta bi kere mi alınıyo haala?.

✔ "VHS" videonun mu borusu ötüyo haala "BETA"lar atmışsekizli muamelesi mi görüyo?.

✔ Uzay filmleri afaaki mi kalyo toplumsal filmlere göre haala?.

✔ "O şimdi asker" mi "Ocean the oskar" mı haala?.

✔ Çocuklar haala, "kütlü pamuk nasıl olur" "milli konjiktivite merkezi" ne demek sorularına maaruz bunaltılıyo mu?.

✔ İçilip güzelleşiliyo mu?

✔ Hakemler pişti yapar gibi mi kart gösteriyo?. **Y.T.**

BİKAÇKONUK

GÖD CEBİ... BOG FIRÇASI... SANIRIM... SİGARASI AAZINA YAPIŞAN ADAM...

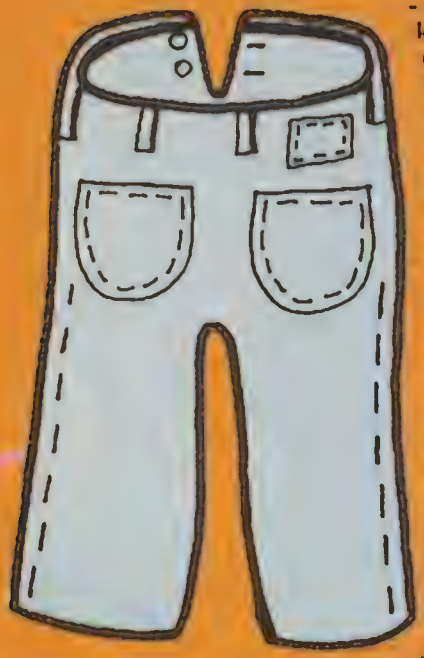

- İyi günner. Yeni bi Bikaçkonuk'da daa beraaberiz, ve yine birbirinden ilginç konuklarımız var. Kısaca tanıtayım onnarı size: Sayın Cep, Sayın Fırça, Sayın sanırım ve Sayın Sigarası aazına yapışan adam... ilk olarak Sayın Cep'e dönüyoz hemen: Sayın Göt Cebi, sohbetimizde Göt kelimesinin fazlaca yer alması tedirginlik yaratabilcee için, size Bombeli Cep diye hitap edicem..

- Tabi tabi. Oldukça ilginç. Hoşuma gider bu Göt cebi daa samiimi ama, olsun.

- Sayın Bombeli Cep, bi pantolonun neresinde yer alıyorsunuz tam olarak?. Bize biraz konumunuzdan bahseder misiniz?.

- Ben, pantolonun, arka kısmındaki, kaba et yuvarlaklarından birinin üstünde dikili bulunuyorum. Öteki yuvarlaan üstünde de bazen biri daa olabiliyo bazı pantollarda. Yaani iki cep birden.

-Annadım. Peki Sayın Bombeli Cep, bize işlevinizden söz eder misiniz biraz da?..

- Tabi... efendim ben, sıkı bir cep olduum için, insanner bana fazlaca ihtiyaç duyuyo. Yaani, iyce ete yapışık olduumdan içime konulanı iyi kavrıyom...

- Meselâ neler?..

- En başta, cüzdan, fiinat felan, jeton, anahtarlık, kimlik ve belki de bi sigara paketi...

- Sonuncusunu pek annamadım. Size paket sokan da mı var?.

- Oluyo bazen sigarasını koyabilcee bi cebi falan olmuyo ön tarafta, adam da son çaare beni görüyo... Tabi çok sıkışıyo paket içimde. Buruşuyo felan.

- Bunu annıyorum: Bi cep olarak, once pantolona ve sonra da insana bağımlısınız. Onun eğimleri ve bükümlerine göre şekil alıyosunuz. Ayrıca, paket neyse de kalem felan da koyanlar var di mi size?.

- Çok seyrek olarak, evet. Yürürken sorun yok da, oturunca insan, götünü acıtır o kalem. Veyaa enazından, kırılır kalem.

- İnsannar sizi seviyo. Siz, içinize konulanları, göt eti vasıtasıyla insana hissettiriyosunuz, ve o insan da her şeyden emin oluyo..

- Bi bakıma öyle. Bana konulan bi jeton veyaa bi kaç bozukluun düşme ihtimaali, yüzde iki felandır. Sıkı kavrıyom onnarı.

- Cüzdanları yamuk yapıyosunuz ama Sayın Bombeli Cep. Bakın, cüzdanımı göt cebimden, yaani sizden çıkartıyom şimdi. Bakın, gördünüz mü?.. Düz durmuyo. cüzdan. Çukur gibi... Aslında itiraf etmek gerekirse, biraz da hoş ve komik bu. Size Bombeli Cep dememin sebebi bu. Cüzdanıma bakın: Çok komik bi bombesi var. Tanrım, bunu siz yapıyosunuz işte.

- Aslında, insanın götüyle beraaber yapıyoz bu işi. Tek sorumlu ben dülim. İnsannarın kıçları yuvarlaksa, bu benim suçum olamaz. Ayrıca dediiniz gibi, cüzdanların o haale gelmesi mini bi uğraş çıkarıyo insannara. Cüzdan ne tarafa bombe yapmışsa, bi daa ki sefer onu ters sokuyolar bana. Bi o taraf, öbür günde başka taraf. Sonuçta hep bombeli kalıyorum yine ama, bu fazla sorun yaratmıyo. Hep bi tarafın bombeli kalması daa kötüdür... Herneyse, insannar seviyo bombeleri...

- Sayın Cep, son olarak, başınızdan geçen ilginç bi anıyı nakleder misniz bize?..

- Bi bakıyım... Tam olarak, ayrıntılarıyla bi anı hatırlamıyom ama, ilginç şeyler yaşıyom. Bi genç, bi taane çiinedi sentirfreş pakedini koyuyo içime, soora o paket de bombe oluyo, tabi içindeki uzun sakız da. Ve sakız, terden nemden, iyicene yumuşuyo... Kaat paraları içlerime tıkıştırdıklarında ise, baaya zorluk çıkarmak zorunda kalıyom onnara. Buruş buruş yapıyom paraları... Bi de, üzerimde, yaani beni orten bi mont felan varsa, benden bişii alıp bişii komak için, o montu aralayıp kaldırmak zorundalar. Bunu yaptıktan sonra onlar; üzerimdeki o mont veyaa tişörtün bi ucu, içime sıkışıyo hafiften, ve orası aralık kalıyo. İnsanın da haberi olmuyo bundan çoo kez, dalgınsa. Öyle yürüyo; montunun bi kısmı sarkık bi kısmı havada, götünün bi yuvarlaa kapalı, bi kısmı açıkta. Ama benim suçum yok, dikkatli olsunlar, toplasınlar etekleri-

ni...

- Annıyorum. Oldukça ilginç gözlemler. Peki, geldiniz için tooşekkür ediyom, ve Sayın Bok Fırçası'na dönüyom... Size tuvalet fırçası da diyebilirm ama, bu çok genel ve samiimiyetten uzak olur. ama biz yine de terbiyemizi takınalım, ve klo-

zet fırçası diyelim.

- Aman efendim, ne gerce var. Basbayaa bi bok fırçasıyım işte. Bokları temizliyom. Mesleemden de utanmıyom. Sıçıp sıçıp kenarları boka boğanlar utansın..

- Fekat o isteyerek olmuyo ki. Herkes Naumoski'mi bokunu tam deliğe ortalasın. Azcık kaçıyo işte. Herneyse, mesleğinizden memnun olduunuzu soylediniz. peki şunu sorıyım ben: İşiniz zor mu?.

- Fazla diil. Sert, plastik kıllarım var zaaten. Bi çırpıda söküveriyom yüzeye yapışan kırıntıları. Soora sifonu da çektiniz mi, oh, pırıl pırıl...

- Sizin bi de kabınız var di mi?. Orda duruyosunuz kullanılmadıınız zamanlar?..

- Evet. Beraaber çalışan bi ikiliyiz. pis iş benim ama, eh, o da bi şekilde yararlı. Beni dik tutuyo, ve, naylon kıllarımın uçlarında kalmış dışkı kırıntılarının tuvalet zeminine değmesini önlüyo...

- Bayaa önemli bi görev alsında.!..

- Tanrım, hissettim. Siz, alay ediyosunuz bizle. Tabi, noolcak, zavallı bi bok fırçasıyım ben!..

- Fekat Sayın Fırça...

- Kesmeyin lütfen!.. Hiç düşündünüz mü, ne kadar yararlıyız biz. Siz şık giyinen, kravatlı, parfüm kokan ışıltılı elmaslar takan insanların götlerinden çıkan bokları temizliyoz!.. Salondaki sükseli cam sehpaanın üzerinde duran kristal kültablasından ne farkımız var!. Hepimiz, siz insanların pisliini temizliyoz...

- Bakın lutfen, sinirlenmeyin, canlı yayındayız.. Yanniş annadınız hem siz.. Demek istediim, her eşyaanın bi önemi var'dı.. Saakin olun lütfen...

- Ben saakinim Belki bi an kendimi tutamamış olabilirim. Soru caanız başka bişii var mı, gitmek istiyom?.

- Şunu sorıyım baari: ee, sizi kullanmak hoş olmalı di mi?.

- Eh, öyle.. Uzun, raat kavranan bi sapım var... Ve ayrıca, temizleme aanında sifon da çekilirse, daa kolay söküyom yapışıkları. Fırş fırş fırş, tamamdır..

- Annadım... Şimdi Sayın Sanırım'a dönücem ama sakın gitmeyin.. Sohpetten soora hep beraaber kalkarız... eveet, Sayın Sanırım, geldik size... Son zamanlarda çok kullanılıyosunuz. Nedir bunun sırrı?.

- Valla, öğrenilmiş, bilinçli bişii diil bu galbaa. Belki bi tür refleks. aaz alışkanlı. İnsannar, bişiy söylediklerinde bi tesbitte felan bulunduklarında, o cümlenin kıçına veya başına Sanırım'ı ekleyip, ifaadeyi yumuşatıyorlar.

- Bu oldukça dooru, ama bi o kadar da yavan bi açıklama. Evet, Sanırım'ın annamı bu olabilir ma, başka sebepler de yok mu?.

- Var tabi canım.. Bi kere, benle aynı anlamda bişii daa var: "Galiba". Ama bunu, yazmak da, söylemek de zor. Galiba'mı yazcan, Galbâ'mı söyliycen, çok uuraştırıcı ve sıkıcı bi kelime.. Ses uyumum daa pratik ve sevimli olduu için beni kullanıyo insannar...

- Baazen abartılıyosunuz ama di mi?.

- E tabi, her hoş kelimenin başına gelen bişii bu: Ağıza yapışıp çok kullanılmak, eskitilmek..

- Niye böyle oluyo?.

- Sanırım bunun sebebi... Ah, bakın, bi sanırım olarak ben de sanırım dedim... Niye?. çünki, bi açıklama yapcaktım, bi soruya cevap verecektim, bi tesbitte bulunacaktım.. Ama cevaabımdan fazla emin olmadıımdan, ukalâlık yapıp tepki görememek için, hemen başta Sanırım dedim, ve daa sonra söyliyceem şeylerin yannışına ve eksiğine en baştan bi kılıf hazırladım böylece.. Tabi bu dürüst bi Sanırım... Refleks bi an bu. İnsannar çoğu an bi çok şeyden emin olamıyorlar. Bunu örtmek için Sanırım'a sığınıyorlar.. Ama çoo zaman abartılıyo da: Her lafın başına bi Sanırım.. Çekiniyoruz. Yaptıımız espriyi, açıklamayı, tesbiti, Sanırım'ın saayesinde yumuşatıyoz. Biliyosunuz, Sanmaktan geliyo bu "Sanırım".. Ama insannarın bazıları, sanmalarına gerek olmadı, basbayaa bildikleri bi şeyi bile, Sanırım'la susluyorlar.. Bi tür barikat bu Yannışlara ve eksiklere karşı kurulan bi barikat.. "Sanırım"sız, net cümleler kurmak, her babayiidin harcı diil... Yani, sanırım böyle oluyo galbaa...

- Evet. Çok az şeyden eminiz dediiniz gibi. Ve her zaman için de "Sanırım"lara, "Hımm" lara, "Galbaa"lara, "Umarım"lara felan ihtiyacımız var...

- Öyle tabi... Her zaman net konuşamıyo insannar. Bu çok zor. Fekat abartmamak da laazım. Biraz sanalım artık..

- En sevdiiniz demiyim de, en çok kullanıldıınız yerler, yaani Sanırımlı cümleler hangileridir Sayın Sanırım?..

- "Sanırım öyle" bi klasiktir. Soğuk ama net bi Sanırım'lı cümle... Ve daa bi sürü vardır. Ama en klasii: "Sanırım öyle" dir...

- Annadım... Peki, "Sanmıyorum"la aranız nası?.

- O benden daa az kullanılır Ama yine de aynı kaderi paylaşıyoz. İnsannar ya sanar, ya da sanmazlar bildikleri ise çok azdır..

- Sanırım öyle... Geldiiniz için teşekkür ediyor ve son konuumuza dönüyoruz: Hoşgeldiniz, Sayın sigarası Aazına Yapışan Adam... Nası oluyo, nası yapışıyo?.

- Gaayet basit oluyo ve aaniden oluyo. Bu daa çok, sabahları, ya da, aaz, yaani dudaklar kuruyken başa gelir.. Dudaanız kuru olduu için, sigaraya yapışır ve sigaramızı tuttuumuz iki parmaamızı çektiimizde, sigara gelmez, orda kalır O iki parmaamız sigaranın ucuna değip yanar ve acır...

- Bana da oluyo baazen de, annatması zor...

- Evet, aynen. Çünki, aani bi durum, birden oluyo. Nası oluyosa oluyo işte. Pis bi durum. Bayaa acıyo parmaamız...

- Biraz da komik di mi?.. Yaani nası desem...

- Evet, biraz komik bi durum. Siz, fırtınızı çekip sigarayı aazınızdan alacakken, aadi sigara yapışıyo orda dudağa; gelmiyo. Ama parmaklarınız da artık çekme hareketini ister istemez devaam ettirip ilerlediinden, uçtaki kora temaas ediyo, canınızı yakıyo... Saçma bi olay... Hazırlıksız yakalanıyoz. Dikkatli olmak laazım.

- Aazımız kuruysa felan; bi ıslatmalıyız şöyle dudaklarımızı di mi?..

- İyi olur öyle . Ama unutuyo insan tabii . Böyle en ufak bi aksilik olasılına bile çözümler arıycak olursak, hayat çekilmez olur. Daa ne büyük acılar yaşayan insannarın vaarolduunu düşünüp, bu tür minik acıları umursamamalıyız...

- Sanırım haklısınız... Efendim hepinize geldiiniz için teşekkür ediyor ve sayın okurlarımıza iyi günner diliyoz...

Paranoya

Fatih SOLMAZ & Bahadır BARUTER

Ben ne zamandan beri "Paranoya"yım?.. Evet!.. Döllenme korkumdan, annemin yumurtasına bir an önce ulaşıp; milyonlarca spermayı geride bıraktığımdan beri...

Doğduğum zaman; ailem bana isim bulmakta olduk-ça zorluk çekmiş... Çünkü çok küçük bir kasabada dünyaya gelmişim!..

KASABADA BİTEK BELEDİYE BAŞKANININ TELEFONU VAR... ONUN DA ADI SATILMIŞ...

İSMİNİ LOKANTANIN YEMEK MENÜSÜNDEN Mİ KOYSAK ACABA?..

Annemin sütü fazla olmadığı için beni sürekli yalancı meme ile emzirmiş...

HADİ İÇ BAKALIM SÜTÜNÜ... HEPSİNİ BİTİRECEKSİN TAMAM MI?..

İlk konuşmam nedense; çok geç olmuştu...

SİZ DE Mİ ÇEKOSLAVAK... SİZ DE Mİ ÇEŞOKLAVAKYA... SİZ DE Mİ ÇEÇOSLAVAKYA...

OFF! BU ÇOCUK HİÇ KONUŞAMIYCAK GALİBA...

Annem hep bir kızı olmasını istediği için, beni kız gibi giydirirdi...

KIRITARAK YÜRÜSENE YAVRUM...

Babamsa; hep bir uçağı olsun istermiş...

AH, BİR DE UÇABİLSEYDİN KEŞKE YAVRUM...

VUUUU

Normalde diğer çocuklara sorulan; "Anneni mi çok seviyosun, babanı mı?.." sorusuna çoktan razıydım?!

EN ÇOK DAYINI SEVİYON Dİ Mİ LAN?..

EN ÇOK TEYZESİNİ SEVİYO...

O EN ÇOK AMCASINI SEVER, Dİ Mİ?

Bu arada babam pipimi teşhir etmeye bayılıyordu...

TELEVİZYONU KALDIRIP YERİNE BUNU KOYMAMIZ İYİ OLDU Dİ Mİ?..

Yaramazlık yaptığım zamanlar da ise tuvalete kapatılıyordum. Kapatıldığım tuvalet; parkın yanındaki umumi W.C. idi. Çünkü evin tuvaletine kapatsalar, kendilerini çiş yaparken; görmem ayıp olurmuş...

DEMEK CEZALISIN HA! HEH HE HE!..

Yaptığım yaramazlıkları annemle, babama kim söylüyordu?..

BÜFEDEKİ BİBLOYU KIRMIŞSIN!.. KUŞLAR SÖYLEDİ!..

Bu ispiyoncu; elbetteki konuşan papağanımızın ta kendisiydi...

BUGÜN YEMEĞİNİ YEMEDİ, HALIYA DA KOLA DÖKTÜ...

AFERİN YAKUP, SAĞOL!

Arada sırada da gerçekten yaramazlık yapmıyor değildim.

SONUNDA YAKALADIM SENİ PİÇ KURUSU! ZİLLERE BASIP KAÇAN SENDİN HA!..

AY, ZİLE TUTKAL SÜRMÜŞLER. YAPIŞTIM!..

ŞIRR

KAÇIIN!

Bela hep beni buluyordu.

KESEYİM Mİ LAN BUNU HA?.. KESİİM Mİ?.. Bİ DAHA BURADA OYNAYACAK MISINIZ LAN?..

EVET, OYNIYCAZ! KES ONU!..

Bir gün...

HAFTAYA TOPLU SÜNNET VARMIŞ! ŞU BİZİMKİNİ DE ETTİRELİM HANIM...

Ben "toplu sünneti" bir sürü çocuk benimle birlikte sünnet olacak zannederken...

BUNUN BİRAZINI BEN KESERİM.

SONRA DA BEN KESERİM.

HEPİMİZ BİRAZINI KESERİZ...

FENNİ SÜNETÇİ SELÇUK

SÜNNETÇİ USTURA HASAN

PİPİCİ BADIR

En sevdiğim şeyleri yemekten her zaman menedildim.

ÇİKOLATALAR ÇOK YENİNCE AĞLARLAR!..

ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜ!..

Benim küçükken oynadığım "Doktorculuk" oyunları bile farklıydı... Ben hep hasta olurdum...

HADİ KIZ HEMŞİRE! ALTINI DA ÇIKARSANA!..

AYY! KİKİKİ!.. PEKİ DOKTOR BEY!..

Mahalle maçlarında ise kale direği...

AHH!

YUH BE! HEP DİREĞE ÇARPIYOR!..

Şu anda çizerin tarama ucunun kırılması bile benim büyüyünce başıma gelecek sayısız...

ÇIT

...Korkuların, belaların, kem talihin habercisi değil mi sizce...

KARİKATÜR ÖYKÜLERİ

SELÇUK ERDEM

OBJEKTİF ARAYIŞI

(Belirsizlik ve Olasılıklar)

Ne zaman grupça bir fotoğraf çektirilecek olsa, tüm uyarılara rağmen, mutlaka ama mutlaka objektife bakmayan biri vardır. (Alıklık yasası) Bu karikatürü, geride silinemeyecek bir salaklık belgesi bırakan o güzel insanlara adıyorum.

1- Birinci adam fotoğrafın soluna bakıyor. Fotoğrafta gözükmeyen ineğe bakıyor olmalı, bir ineğin adı objektif olabilir mi? Adam daha önce böyle bir inek ismi duymamıştı, aslında adam daha önce hiç inek ismi duymamıştı. İneklere isim verilmesi şehirli saf çocukların boş inancıdır, çünkü ineğe isim vermenin anlamı yoktur, çünkü isim verseniz bile çağırdığınızda gelmez. Adam, bir ineğe isim verip sonra da onu çağırmayı hiç denemiş miydi, hayır öyle denemez, çünkü daha önce bir ineği çağırması hiç gerekmemişti. İnekleri hareket ettirmek dürtme prensibine dayanır. Dürtersiniz, onlar da yürürler. İnek istediğiniz koordinatlara gelinceye kadar dürtmeye devam edersiniz. Adam, ineğin isminin objektif olduğunu kabul etse bile, ki etmeyecekti, fotoğrafçı neden durup dururken ineğe bakmasını istesindi? Daha önce inek görmemiş birisi değildi, hani baktığı sırada inek amuda kalkmış elleri üzerinde yürüyor olsa, o zaman bakmasının anlamı olurdu, en azından daha önce elleri üzerinde yürüyen bir inek görmemişti. Bundan, elleri üzerinde yürüyen bir inek görmek istediği anlamını çıkartabilir miyiz, hayır, hatta görmemeyi tercih ederdi. Ama objektif neredeydi? İnek yemiş olabilir miydi?

2- İkinci köylü fotoğrafta doksan derecelik bir açıyla havaya bakıyor, fotoğrafta belli olmuyor ama hayatının geri kalan kısmını da aynı dereceyle geçirmek zorunda kaldı. İnsanın ayaklarına bakmak için amuda kalkmak zorunda kalması ne kadar acıdır; bir de amuda kalkıp yere baktığınızda ayaklarınızın orada olmadığını görürseniz... Adam havaya baktığında sadece bulutları gördü. Küçükken çayıra uzanır, bulutları seyrederek onları bildiği nesnelere benzetmeye çalışırdı. Bir bulutu koyuna, diğer bir bulutu ağaca, bir başka bulutu başka bir koyuna, daha başka bir bulutu daha başka bir ağaca, bir sonraki bulutu sonraki bir koyuna, acaip bir bulutu da acaip bir ağaca benzetir, bu dizi sapma olmadan sürüp giderdi. Ama daha önce objektife benzeyen bir bulut görmemişti ya da görmüştü de benzetememişti. Yine de gözleri bir an için objektif olabilecek birşeyler aradı gökyüzünde, ölünceye kadar da aramaya devam etti. (Aslında henüz ölmedi.)

3- Üçüncü adam gözlerini yere indirmiş. Bakışları arkadaşlarından daha az boş değil. Ama objektif denilen şeyi, salak salak etrafa bakınarak tutturma olasılığının düşük olduğunu anlamıştı, en iyisi yere bakmak, dalgın ve düşünceli bir tavır takınmaktı. Böylece insanlar onun bir derdi olduğunu düşünecekler, kimse onunla, şu objektif denilen şey herneyse, ona bakmadığı için dalga geçmeyecek, hatta tatlı bir gülümsemeyle acısına ortak olduklarını belirtmek istercesine ona sarılacaklardı. Bunların hepsini bir anda düşünmüştü, bu kadar çok şeyi bir anda düşünmeye alışık olmayan beyni kansız kaldı, fotoğraf aradığı duyarlılıktan uzakt olarak çıktı, tam bir salak olarak.

4- Fotoğraftaki dördüncü kişi, bir gözüyle sağa bakarken bir gözüyle de sola bakmaya çalışıyor. Objektifi tutturamamış olsa da, bunu ilginç bulabiliriz ya da deneysel yaklaşımından ötürü onu takdir edebiliriz, ama onu edepsizlikle suçlamak, hatta daha da ileri gidip alçak bir adi olduğunu söylemek daha eğlenceli. Bu küçük beyinli zavallı insan aklı sıra iki yöne bakarak objektifi tutturma olasılığını ikiye katlamaya çalışmış, bir başka deyişle aptal durumuna düşme olasılığını yarıya indirmek istemişti, bunun da anlamı şuydu, arkadaşları aptal konumuna düşerken o aralarından sıyrılıp fotoğrafın yıldızı olacaktı. Büyük yanılgı; tutturmuş olsa bile başarısı yüzde elliden öteye geçemeyecekti.

5- Fotoğrafta beşinci adamın sadece ensesini görmek mümkün, böylece ortalama zekalar bile adamın dönüp arkasına baktığını söyleyebilir. Kuşkusuz bizi ilgilendiren ortalamanın altının ve üstünün yapacağı yorumlar olacak. Öncelikle adamın arkaya bakması gayet mantıklı, genellikle göz önünde olmayan bir şeye "bakın" deriz, gözümüzün önünde olmayan bir şey de büyük olasılıkla arkamızdadır. (Sırtımız gibi, sırtını görmeden ölen birçok insan vardır. İlk anda çok büyük bir kayıp değil gibi gözükse de, 60 yıl boyunca arkanızda duran birşeyin farkında olmamanız pek hoş değil.) Belki de adamın arkasına bakması sadece tesadüftü. Belki birisi onu çağırmıştı ya da o birisini

çağırmak üzere arkasına dönmüştü. Belki de adamın doğuştan gelen bir sakatlığı vardı, olamaz mı? Olamaz, o zaman arkasına dönerdi, yani yüzü bize dönük olurdu. Belki o sırada adamın evine uçak düşmüştü, çıkan yangından korkan çocukların bağrışmaları da onun kulağına kadar gelmişti. Fotoğrafın arka planında düşen bir uçağa ait olabilecek bir iz yok. Zaten fotoğrafçının bu beş salak yerine düşen uçağı çekmeyi tercih edeceğini düşünebiliriz. Veya ikiye ayrılırız, bir grup bunu düşünürken, diğer grup başka şey düşünür. Belki fotocu daha önce yeterince düşen uçak resmi çekmişti, artık beş salak çekmek istiyordu. Bir insan, yeterli diyebilmemiz için , hayatı boyunca kaç tane düşen uçak fotoğrafı çekmek zorunda, bunu ayrıca tartışabiliriz. Ama tartışmayabiliriz de.

6- İçlerinde en aptalını ise fotoğrafta göremiyoruz. Adamlar zaten, ilk defa gördükleri aletle öküz-tren benzeri bir ilişkiye girmişlerdi. Fotoğrafçı ağzını açana kadar da gözlerini objektiften ayırmamışlardı.

TATİLDE GÖRDÜKLERİMİZ

Bu karikatürü, ilkokul ikinci sınıfta yazdığım "Tatilde Neler Gördük" konulu komposizyondan yola çıkarak çizmiştim. Hatırladığım kadarıyla sınıfta okuduğumda arkadaşlarım dalga geçmişler, öğretmenim de yalan söylemenin ne kadar kötü birşey olduğu, büyüklere saygı, sevgi, hayalgücümüzü yararlı işlerde kullanmamızın gerekliliği üzerine pek dinlemediğim uzun bir konuşma yapmıştı, söylediklerinden aklımda kalan pek birşey yok, ama benim yazım hala duruyor:

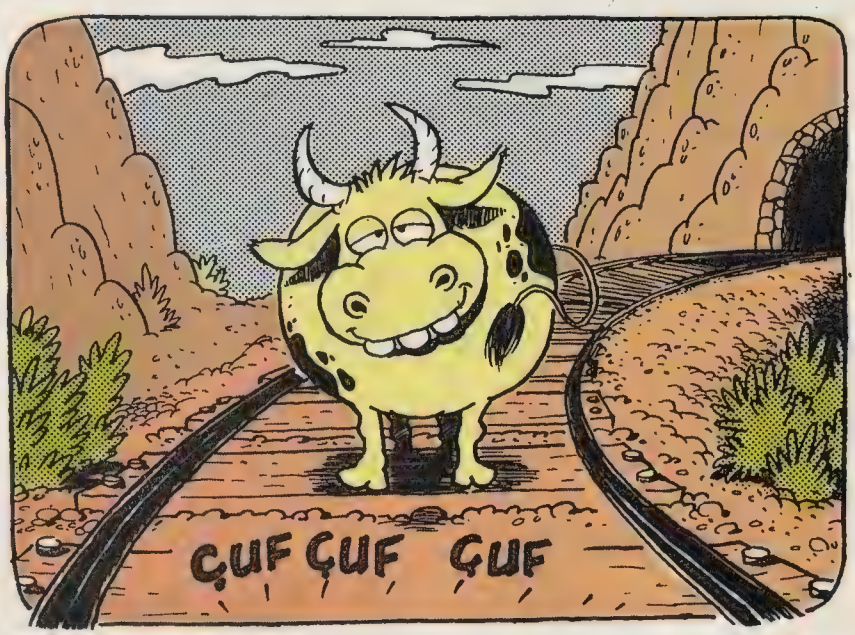

Bu yaz tatil çok güzeldi. Hem var ya, çok sıcaktı. Tatilde çok güzel şeyler yaptım, o yüzden tatil çok güzeldi. Bu yıl da tatil bitince okul açıldı. Geçen yıl da tatil bitmişti ve okul açılmıştı. Tatil bittiğinde okul açılmasa daha güzel olur bence. çok sıcak oldu. Terledim. Ama biliyo musunuz terleyincu su içmedim. Öğretmenim öğrettiydi. Canım öğretmenim. Canım benim. Önce su içtim, sonra terledim. Sonra onbeş gün hiç su içmedim. Onaltı da olabilir. Tatilde neler gördük? Tatil çok güzeldi. Ders de çalıştım. Ama çok yorulmadan. Öğretmenim öyle dediydi. Egede dağlar denize dik gelir. O yüzden harita yamuk yumuk olur. Çalıştım yani. Tatilde gördüklerimiz: Ufuk ağaç görmüş. Ufuk sınıfta yanımda oturur. Onun yazdıklarını da okuyorum. Örtmen tatilde neler gördünüz dedi için ufukun yazdıklarını da yazıyorum. ne gördün dese yazmazdım bence. Ufuk aptal bence. Biliyo musunuz babası ufuğa köpek almış. Tatilde babam da bana öküz aldı, çünkü öküz köpeği döver. Bütün tatil tatilde hep öküzümle dolaştık. Öküzümü lunaparka götürdüm. Atlıkarıncaya bindik. Sonra dönme dolaba bindik. Ama öküz korktu binmedi. Ben bindim, korkmadım ki. Sonra öküzümü sinemaya götürdüm. Çok güldük. Çok komikti.

Tatilde öküzümle film gördük. Ufuk ağaç gördü. Hem filmde ağaç yoktu sanki. Sonra ben öküzümün sırtına bindim, çukulata ağaçları ülkesine gittik. Ufut köpeğinin sırtana binse köpek ölür. Canı da acır. Öküzüm ufuğun sırtına binse ufuk da ölür. Özel isimlerin büyük harfle yazıldığını biliyorum ama bilerek öyle yazılıyorum, çünkü ufuk ismi özel değil bence.

Sinemadan çıkınca pastaneye gittik. Pasta yemiş olduk. Ben her zamanki gibi portakal suyu da içtim. Öküzüm de içer. Ama tatilde çok kitap okudum. Sevgili örtmenim dediydi. Sinemadan sonra öküzle oyuncakçıya gittik, istediğimiz oyuncağı aldık. (Sinemadan çıkınca pastaneye gittiydik. Oyunçakçıya sonra gitmiş olduk)

Çok kitap okudum. Kaptan Grant'ın çocukları. Çocuklar babalarını bulamıyolar. benim öküzüm onlara yardım etti. buldular. Kaptan Grantın kızı var Mary diye. Meri diye okunur ama Mary diye yasılıyor. Mariyi öptüm. ufuku öpmez.

Öküzüm çok akıllıydı, herşeyi de biliyordu. Aptal aptal havladığını hiç görmedim. İstese havlardı. İstememiş demek ki. Öküzüm bana bi sürü kelime öğretti. Hepsini cümle içinde kullandım. Bir sürü kelime daha öğrencem, hepsini cümle içinde kullanınca roman olucak. Benim öküzüm çok hızlı koşar. Hem uçuyo da. Ben sırtına biniyorum sonra ... (Burasını okuyamadım) Süpermen bile yakalayamaz. Ama süpermen gerçek değil, tabi hayalci o.

Ben tatilde öküzümün resmini yaptım. Çok beğendim. Bundan sonra hep öküz çizicem. Büyüyünce bile. Asteriks'i de çizebiliyorum, hem de bakmadan. Bakınca daha güzel oluyor. Ben büyüyünce komikçi olucam. Hem büyükler okula gitmiyorlar. Ben okulumu cok severim. Derslerimi de seviyorum. Adını vermiycem. İspiyonculuk olmasın ama bir arakadaşımın ödevlerini babası yapıyor. Benim ufuk adında bir arkadaşım var. Öküzüm ödev yapmaz çünkü okulu yok. Hep tatil. Ounun için bir de fıkra yazdım. Bir gün öküzün biri yolda gidiyormuş. Tabi okul müdürüne rastlamış. Tabi müdür çok sinirli bir adammış. Niye koşuyosun koridorda diye öküze bağırmış. Tabi öküz müdürün kafasını koparmış. Bu kadar bitti. Bence çok komik.

Öküzüm uzay gemisi yaptı. Beraber aya gittik. Orada astronot amcalar vardı. Bizi görünce çok sevindiler. Ayda çok uslu durdum, bana uzay çukulatası verdiler. Sonra eve döndük. Öküzümle trenlere baktık.

ufuk öküzüm olduğuna inanmıyo. Hani nerde diyo. Ama öküzüm okula gelemez. Biz birgün tren bakıyorduk. Öküzüm öküzün trene baktığı gibi bakıyordu, o zaman meğer rayların üzerinden bakmıyor muymuş? Trende geldi çarptı. Öküzüm öldü tabi. Çok ağladım. Ölmese getirirdik herhalde onu okula salak. Ama okula ölü öküz getirilmez. tatil çok güzeldi ama bitti.

BİLİMSEL FANTAZİLER

M.E.T.İ.N.F.İ.D.A.N...

ANNE BEN DÜNYAYI KURTARMAYA GİDİYOM

DÜNYAYI KURTARMAK ÇOK HEYCANLI BİŞİİ OLMALI.. VAY BE!. KOCA DÜNYAA.. KURTAR KURTAR BİTMEZ! NE GÜZEL VAKİT GEÇER İŞTE..UURAŞTIRIR BİZİ..

EVEET, BİZE GEREKEN NE?. ÖNCE BİR DÜNYA...TAMAM, O VAR..SONRA?. KURTARILCAK BİRİLERİ LAAZIM..

SENİ KURTARMAK İSTİYOM..

SAAĞOL AABİ...

KİM OLSUN ONNAR?. İYİLER Mİ, KÖTÜLER Mİ?.. ZAATEN İKİSİ DE BİRBİRLERİNDEN KURTULMAK İSTİYO..HEM İYİ KİM, KÖTÜ HANGİŞİ, NASI KARAR VERCEZ...ÇOK ZOR İŞ LAN DÜNYAAYI KURTARMAK..KAFA SİĞİYO..

KESİN KURTARCAM.YAPABİLİRİM

AABİ BİZ KLASİK OLANI YAPALIM: İYİLERİ, KÖTÜLERDEN KURTARALIM..EN TEMİZİ BU...

GEL KURTAR.MINA KODUUMUN ÇOCUU.. BEKLİYOM!...

KÖTÜ

İYİ

İYİ GİDİYO..Bİ DÜNYAAMIZ, VE KÖTÜLERDEN KURTARILCAK İYİLERİMİZ VAR..ŞİMDİ BİZE Bİ GÜÇ LAAZIM...

AH ULAN!. UZAYLILARIN BANA HEDİYE ETTİİ GÜÇLÜ Bİ SİLAAM OLSA BEŞ DAKKADA KURTARIRDIM DÜNYAYI..

ŞAKA Bİ YANA, DÜNYAAYI KURTARMAK CİDDİİ Bİ İŞTİR VE ÇOK ZORDUR...

HİÇ ONLA UURAŞCAK HAALİM YOK YAA!...

Bİ KERE, BU YAPICAĞIMIZ ŞEY İYİ BİŞİİ, DİİL Mİ?...

İYİ BİŞİİLER, İYİLİKLER YAPMAK İSE, ZOR VE ZAHMETLİDİR...

DÜNYAYI KURTARMAK: 750 TANE TEYZEYİ KARŞIYA GEÇİRMEK,

210 TANE KUŞ'U, SAPANLI ÇOCUKLARIN ELİNDEN KURTARMAK,

VE 1200 TANE MARTIYA SİMİT ATIP BESLEMENİN TOPLAMINDAN BİLE DAA ZOR, DAA ÇOK SEVAP EDEN BİŞİİ OLMALI...

VE DÜNYAYI KURTARMAK İÇİN, İLLE DE, ACAAYİP YARATIKLARLA KAVGA ETMEYE GEREK YOK...

AARGH!

SSSSSS

VE BU İŞİ, PELERİNSİZ DE YAPABİLİRİZ...

UFAKTAN BAŞLAMALI, YAVAŞ YAVAŞ İŞİ İLERLETMELİYİZ...ÖNCE, YEDİİN ŞEYİN ÇÖPÜNÜ YERE ATMADIN MI,

VE Bİ DE, BİRİSİ BİŞİİ SORDUUNDA AZICIK GÜLÜMSEDİN Mİ, Bİ UCUNDAN KURTARMAYA BAŞLADIK DEMEKTİR...

SANIRIM BUNU İSTİYORUZ.

BU CİDDİSİYDİ.."DÜNYAYI KURTARMA"NIN KOMİİ İSE, GELECEK AY 'BİLİMSEL FANTAZİLERDE.....

PİSUVAR TAVUKLARI

Gökhan Dabak

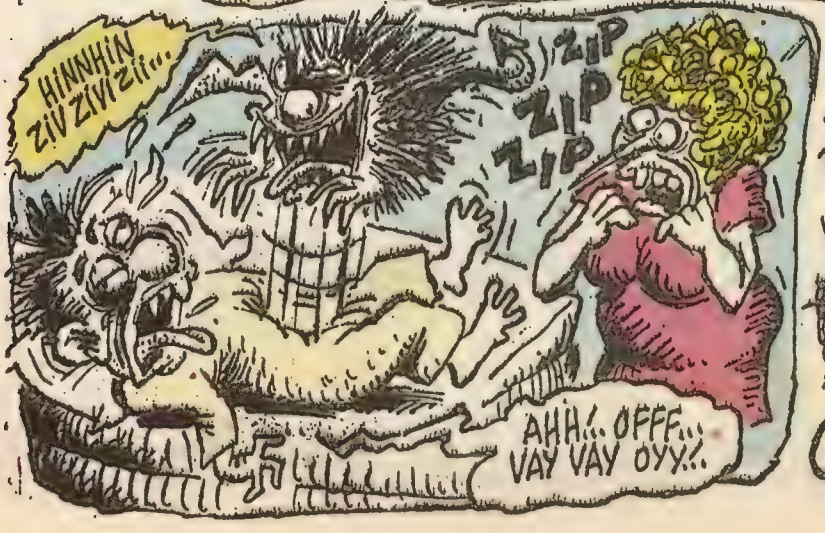

ZIP ZIP
HINN HINN ZIVV... ZIVI ZIVI...
HIMM!
NESİ VAR DOKTOR, İYİLEŞECEK MİYİZ.
MİKROP KAPMIŞ... ŞİMDİ BİR ANTİBİYOTİK VERİCEM...
HIVV ZIII... ZIII!!
HINAARGHH!
SALDIR ANTİBİYOTİK!
DONK
TORK
ÖRRR...
AYK
HATIRHUTUR
GNAP... GNUP... GNAP...
EHELEE...
IHH... N'OOLDU BANA?..
TEŞEKKÜRLER DOKTOR...
MÜYİM DİL, VAZİFEMİZ...
GARRK!
SON

BÜYÜK SOYGUN

ERDİL YAŞAROĞLU

Bir oda. Iki adam loş bir ışığın aydınlattığı masada konuşuyorlar.

TOMRUK: Tamam. Bütün planı iyice anladın di mi?

KÜTÜK: Kesinlikle.

TOMRUK: Peki .Bir kere daha tekrarla bakalım.

KÜTÜK: LeMan Dergisine giricez ve onları soyucaaaz.

TOMRUK: Evet. Kısaca böyle özetliyebiliriz. Pekala bu gece harekete geçiyoruz...

Gece. İkisi LeMan Dergisinin önündedirler. Yanlarında getirdikleri kadın çoraplarını başlarına geçirirler. Tomruk bir kredi kartı yardımıyla derginin dış kapısını açar. Hızla içeri girerler ve Kütük güvenlik kamerasına susturucu takılmış tabancasıyla ateş eder. Kamera parçalanınca elektrikler de kesilir.

KÜTÜK: Kameraya ateş ettim. Elektrikler niye kesildi ki?

TOMRUK: Ben kapattım. Aydınlık olursa bizi güvenlik kamerasından görebilirler.

KÜTÜK: Ama ben zaten güvenlik kamerasını hallettim ki. Bizi göremezler artık.

TOMRUK: Olsun. Işıklarda kapanınca daha iyi göremezler.

KÜTÜK: Çok saçma.

TOMRUK: Ne dedin? Duymadım...

KÜTÜK: Yok bişiy...

O sırada dergiyi görürüz. Çizerler masalarında çalışmaktadır. Kemken kamerayı farkeder.

KEMKEN: Çocuklaar! Güvenlik kamerası bozulmuş...

ÇAĞÇAĞ: Bozulur.

BARUTER: Ne demek bozulur! Ya önemli bişiyse?

ÇAĞÇAĞ: Ne kadar önemli olabilir ki? Hayatım boyunca yaşadığım en önemli olay ben altı yaşındayken dayım bana harçlık olarak ikibuçuk lira vermişti. Tam tamına ikibuçuk lira. Anlıyo musun? iiikiiibuuuçuuuk liraaaaa...Bundan önemli olabilir mi?

KEMKEN: Olabilir...

Soyguncular döneriz. Derginin içi karanlıktır. Tomruk cebinden çıkardığı el fenerini yakmaya çalışırü yanmaz.

TOMRUK: Kütük! El feneri yanmıyo. Pil koymamışmıydın sen buna?

KÜTÜK: Koydum ama boş pil koydum.

TOMRUK: Çok iyi düşünmüşşün. El fenerinin ışığı dikkat çekebilir...Bravo.

KÜTÜK: Ama çok karanlık.

TOMRUK: Alarm sistemi şurdaki dolabın içinde.

KÜTÜK: Hangi dolabın içinde? Karanlık. Bişiy görmüyorum.

TOMRUK: Bak şurda. Merdivenin altında...

KÜTÜK: Ama orda dolap yok ki...

TOMRUK: Doğru. Yokmuş... Haa bak dolap şurda işte. Kapının arkasında.

KÜTÜK: Işığı açiim mi? Ben bişiy göremiyorum.

TOMRUK: Aç. Aç ama yakalanırsak sen olursun sorumlusu.

KÜTÜK: Yokyaaa. Hayatta açmam öyleyse. Görmem de. Hiç bişey de yapmam. Böööyle otururum ben de burda.

TOMRUK: Tamam lan aç bari.

KÜTÜK:
Açarım ama yakalanırsak sensin sorumlu. Tamam mı?

TOMRUK: .....

KÜTÜK: Tamam mıı?

TOMRUK : Tamam.

Kütük ışığı açar. İkisi dolabın başına eğilirler. Tomruk dolabın kapağını aralar.

TOMRUK: Bir kırmızı bir de mavi tel var, Hangisini kesicez acaba?

KÜTÜK: Sarıyı keselim.

TOMRUK: Aslında yeşili de kesebiliriz.

KÜTÜK: Ama içimden bir ses kahverengi olanı kesmemizi söylüyor.

TOMRUK: Bence yine de en doğru olanı mor olanı kesmek.

KÜTÜK: Olabilir.Ama önce şu vanayı açalım.

TOMRUK: Hangi vanayı?

KÜTÜK: Şu telefonun yanındaki.

O sırada telefon çalar. Kütük telefonu açar.
TOMRUK: Açma sakın!
KÜTÜK: Allah! Açabildim...
TOMRUK: Sesini değiştir...
KÜTÜK: *(Burnunu kapatarak konuşur)* Anooöubuynuun...
Güvenlik görevlisiyle görüşemezsiniz efendim. Ananesi ölmüş bugün gelmedi.....Size de iyi günler.Aaaaübi dakka bi dakkaühangi teli kesəlim veya vanayı mı açalım?.....Hayır,hayır, önümüzde kablolar var da onları naapalım diye şeetmiştim.....Sizsiniz salak!
Kütük telefonu kapatınca alarm büyük bir gürültüyle çalışmaya başlar.
TOMRUK: *(Kendi kendine)* Vay beee...Adamlara bak ne biçim alarm sistemi kurmuşlar.Telefonu kapatınca devreye giriyor. Kırk yıl düşünsem bu aklıma gelmezdi. Zaten ben hep söylerim şu mizahçılar çok zeki diye. Aslında ben kendimi kandırıyorum. Ben hiç böyle bi laf etmedim. Allahım ne kadar kötüyüm. Kendimi bile kandırabiliyorum. Ah ah ah...
KÜTÜK: *(Gürültü yüzünden bağırarak konuşmak zorunda kalır)* Alarmı duymuşlardır! Hemen saklanmamız gerekiyor! Heran gelebilirler!
Dergide...
KEMKEN: Çocuklaar! Alarm da bozuldu..
ÇAĞÇAĞ: Duyuyoruz.
BARUTER: Belki hırsız falan girmiştir dergiye.
KEMKEN: Amaan. Ne hırsızı gircek ki. Bozulmuştur işte...
ÇAĞÇAĞ: Peki kim kapatçak alarmı? Ben kapatmam.
BARUTER: Ben de kapatmam.
KEMKEN: Ben de...
ÇAĞÇAĞ: O zaman böyle otururşunuz gürültünün içinde .Ben esprilerimi buldum. Gürültüden rahatsız olmam. Siz başınızın çaresine bakın. Banane..
Soyguncular ellerinde silahları, merdivenin altına saklanmış tetikte bekliyorlar. Bir yandan da alarm tüm şiddetiyle çalmaya devam ediyor.
TOMRUK: Eeee? Ne gelen var ne giden. Acaba dergide kimse yok mu?
KÜTÜK: Belki alarmı duymamışlardır...
TOMRUK: Ne? Ne dedin? Duymuyorum..
KÜTÜK: Alarmı duymamışlardır dedim!
TOMRUK: Seni duymuyorum! Bekle de şu alarmı kapatayım!
Tomruk gider alarm sistemine tekme atar. Alarm susar.
TOMRUK: Ne diyodun?
KÜTÜK: Yok bişey.Şimdi bi anlamı yok. O zaman söyleyince önemliydi.
TOMRUK: Hadi lan söyle.Neydi?
KÜTÜK: Ya vallaa önemi yok. Boşver...
Dergi...
BARUTER: Aaa..Kendi kendine sustu...
KEMKEN: Ben de tam kapatmak için gitçektim. İyi ki gitmemişim...Allahım iyi ki gitmemişim. Ne kadar şanslıyım. Gitseydim yorulmuş olcaktım.
ÇAĞÇAĞ: Alarm sistemi esprisi bulayım...
Soyguncular merdivenlerden yukarı doğru sessizce tırmanırlar. Karşılarına demir bir kapı çıkar.
TOMRUK: Kapı kilitli.Mecburen asansörle çıkıcaz.
KÜTÜK: Kredi kartıyla açmayı denesene yine...
TOMRUK: Olmaz.Kredi kartının limiti doldu.
Asansöre binerler.Yukarı çıkmak için düğmeye basarlar.
Dergi...
BARUTER: Asansörden tıkırtılar geliyor. Gidip bir baksana Selçuk..
ÇAĞÇAĞ: Banane ben bakmam. Kemken baksın.
KEMKEN: Boşverin çocuklar. Faredir...
ÇAĞÇAĞ: Aşağıdan tıkırtılar geliyor esprisi bulayım...
İki soyguncu çizerlerin bulunduğu kata gelirler. Aynı anda kapıyı tekmeleyip ellerindeki silahlarla beraber odaya dalarlar.
TOMRUK: Kimse kıpırdamasın! Bu bir soygundur!
Selçuk ile Kemken hiç istifini bozmaz. Baruter bir tek ellerini havaya kaldırmıştır fakat o da sakindir.
TOMRUK: Bu bir soygundur dedim!
KEMKEN: Selçuuk... Sana diyo.
TOMRUK: Hayır canım. Sadece ona söylemedim.
ÇAĞÇAĞ: Zaten bana niye desin ki? İnsan tanımadığı birisine niye soygun yapçağından bahsetsin ki?...
BARUTER: *(Kendi kendine)* Belki bana da demiştir. Salak gibi hemen ellerimi kaldırdım.
KEMKEN: Okuyucu musunuz?
Bu soruyu sorarken ayağa kalkar.
KÜTÜK: *(Korkar)* Otur yerine!
Heyecanlanır ve istemeden tetiğe basar. Silah patlamaz. Tomruk şaşırır.
TOMRUK: Silahın niye patlamadı Kütük? Mermi koymadın mı silahlara yoksa?
KÜTÜK: Tabi ki mermi koymadım. Koyar mıyım hiç.
TOMRUK: Bravo. Mermi koysan kazayla birini vurabilirdik.
KÜTÜK: Canım o kadar da sakar diiliz . Silah patlayınca sesinden korkuyorum da o yüzden mermi koymadım.
KEMKEN: Siz okuyucu musunuz diye sormuştum.
TOMRUK: Eeeee... Şeyyy... Silahlarımızda mermi olmadığına ve biraz da ufak tefek oluşumuza bakarsaaaak...
Evet. Okuyucuyuz.
KÜTÜK: Soyguncu diiliz.
Tomruk hemen Kütük'ün kulağına eğilir.
TOMRUK: Kahretsin! Planımız çuvalladı! Biran evvel buradan çıkmamız lazım.Altıncı kaçış planını uyguluyoruz!
KÜTÜK: Yedinciden öncekiydi di mi o?
TOMRUK: Hayır! Beşinciden sonraki.
KÜTÜK: Tamam.
TOMRUK: *(Çizerlere)* Her hafta her hafta nasıl buluyorsunuz o esprileri? Zor olmuyor mu?
KÜTÜK: Bizim de bir karikatürümüzü çizer misiniz?
TOMRUK: Ben sadece kafa çizebiliyorum. Naapmam lazım?
KÜTÜK: Benim bir dayıoğlu var, bi tanısanız acayip espri bulursunuz...
Baruter, Selçuk, Kemken bunları duyunca olabildiğince hızlı davranırlar ve nazikçe iki adamı asansöre bindirip yollarlar. Tomruk ile Kütük hızlı adımlarla İstiklal caddesinde ilerlemektedir.
KÜTÜK: Ucuz kurtulduk. Az kalsın bizi öldürceklerdi. Daha sonra da delil kalmasın diye cesetlerimizi parça parça edip fırında yakıcaklardı!
TOMRUK: Ohaaaa! Nerden çıkarıyosun bunları?
KÜTÜK: Niye? Masalarının altında sakladıkları pompalı tüfekleri olamaz mı? Sonra da bizi onlarla vuramazlar mı? Sonra da cesetlerimizi yanlarında taşıdıkları baltalarla parçalayamazlar mı? Sonra da parça parça olmuş cesetlerimizi taksitle alcakları fırında yakamazlar mı?.....
TOMRUK: .....
KÜTÜK: Ha? Yapamazlar mı?
TOMRUK: Yapamazlar.
KÜTÜK: Yaparlar.
TOMRUK: Yapamazlar.
KÜTÜK: Yaparlar...

SON 6 Nisan 1996

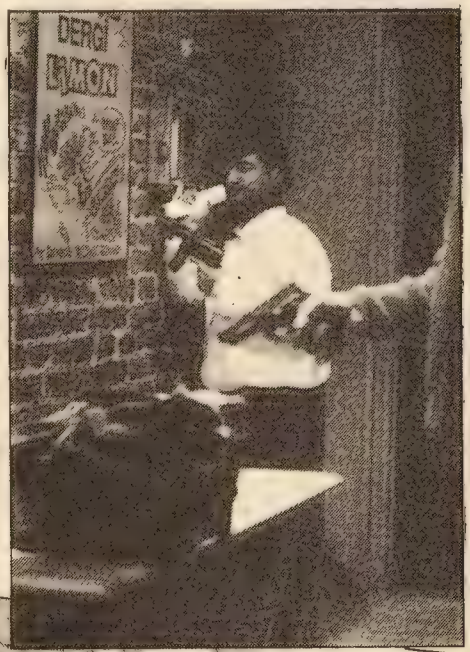

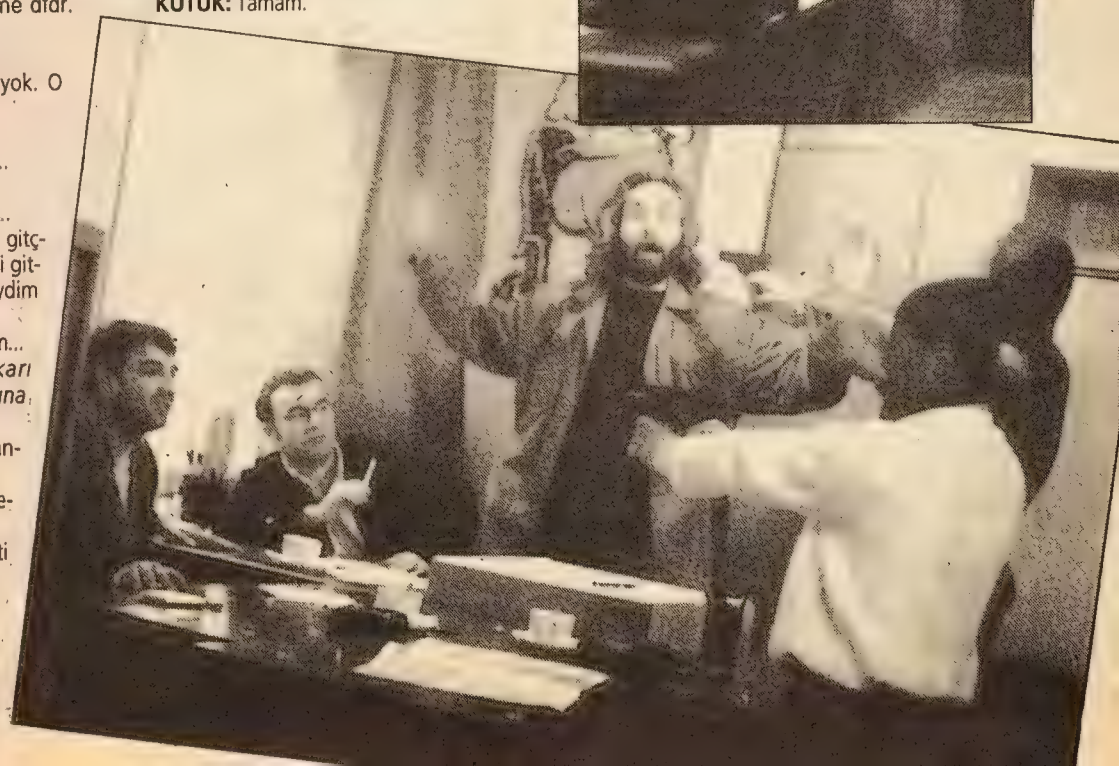

TÜRKİYE GÜZELLİK YARIŞMASINDA BİRİNCİ SEÇİLEN PÖT...
KİMSENİN VEBAYA MEBAYA BAKTIĞI YOK... BENİ HERKES BEĞENİYO! GELMİYİM ORAYA, ZÇARIM SAYFANA...
Uğur Durak
O, EVRENİN MUCİZELERLE DOLU KOZMİK BİRLİĞİ İÇİNDE, YILDIZLARLA, GALAKSİLERLE, NEBULALARLA ARKADAŞTIR...
YALNIZ ADAM
Bİ HAFTADIR EVE BİLE UĞRAMIYON!.. ULEN BEN SENİN İÇİN SAÇIMI SÜFÜRGE EDİİM, SEN HABİRE BAŞKA GARİLARA GİT!.. ŞİMDİ KÖKÜNDEN KESİİM ÇÜKÜNÜ DE GÖR!.. OİİYY! O NE?.. GİZ BUNDA BİÇİMÇİK Bİ ŞEY KALMAMIŞ Kİ!.. GETTİĞÜ GARULARDAN BİRİ BENDEN ÖNCE UÇURMUŞ!..
AMA Bİ YERİNİ KESMEM LAZIM!.. ULEN NERESİNİ KESEÇEM ŞİMDİ BEN BUNUN HA? NERESİN....
TÜÜ!.. KAFAMA MIÇAYIM!.. HERKES GİBİ SİLVESTER STALONE'UN YA DA BRAT PİTT'İN FİLMİNE GİTSEYDİM, İÇERSİ TIKLIM TIKLIM OLURDU... DERİN FİLİMDİR, SANAT FİLMİDİR FALAN DİYE KALKTIK BUNA GELDİK... Bİ ALLAHIN KULU YOK Kİ, Bİ GRAM ENERJİ ÇEKEYİM!..
yazılar Filmatik
DOKUNDURAN DOKTOR
DOKTOR BEY BEN ÇOK ZENGİNİM. AMERİKA'DA GİTMEDİĞİM DOKTOR KALMADI. ÇİN'E BİLE GİTTİM... BENİM OLAYIMI ÇÖZEMEDİLER... KENDİMİ BİLDİM BİLELİ KABIZIM SAYIN DOKTOR... BENİ BU DERTTEN KURTARIN, NE İSTERSENİZ VERİRİM. BEN TRİLYONERİM!..
HAYATTA HEP ALMAYI BİLİR, HİÇ VERMEYİ BİLMEZSEN, BELKİ ZENGİN OLURSUN AMA, İŞTE BÖYLE DE KABIZ OLURSUN... BOKUNU BİLE DIŞARIYA VERMEKTEN ACİZ KALIRSIN!.. LAKİN GERÇEĞİ SÖYLESEM, VİZİTE ÜCRETİMİ ALAMAYACAĞIMDAN EN İYİSİ Bİ REÇETEYLE GEÇİŞTİREYİM!..
BU KARİKATÜRÜ KESİP, KIVIRIYOSUN, KONİ YAPIYOSUN, SİVRİ UCUNU ZEYTİNYAĞINA BATIRIP KIÇINA SOKUYOSUN! TEDAVİ BU KADAR BASİT!
Dokunduran Doktor
NOT: Koni metodunun, sigara kağıdıyla bebeklere uygulandığını yeni öğrendim...
HOURR TUSS!..

BİR KÜÇÜK "RUHSAL VEBA ANALİZİ"

Çok küçüklüğümü hatırlayabiliyordum... Tuvaletle ilgili sorunlarım daha çok küçük yaştayken başlamıştı...

Annem beni çeşitli tehditlerle 2 saate yakın tuvalette oturmaya zorluyordu ama ben ufacık bir şey bile yapamıyordum... İki yaşımdayken kabızlık çektiğimi hatırlıyabiliyorum... Böyle durumlarda annem parmağını kıçıma sokup beni uyarmaya çalışıyordu. Yedi yaşıma kadar sürekli, kıçımdan fitiller, ağzımdan çok kötü tadları olan ilaçlar yedim... Annem beni sürekli çok miktarda yemekle, tıkabasa doldurmaya zorluyor, devamlı bir elinde kaşık, bir elinde kayışla peşimden koşuyor ve beni sık sık dövüyordu... Fakat benim için en fenası, eğer yemeğimi yemezsem beni terk edip gideceğini söylemesiydi...

Bazen de beni, dama çıkıp kendini aşşağıya atmakla tehdit ediyordu. Eğer direnmeye devam edersem gerçekten de dama çıkan merdivenlere doğru yöneliyordu. O zaman ben panik içinde kendimi yerden yere atıyor, hıçkırarak ağlamaya başlıyordum...

* * *

Yukandaki yazıyı RUHSAL VEBA'nın nasıl üretilip çoğaltıldığına küçük bir örnek olarak, bioenerji terapisti Alexander Löwe'nin bir hastasının anlatımından aldım... Şikayetlerinden dolayı 25 yaşındayken, kendi hayatını sürdüremez hale gelen bu kişiye Mazohist teşhisi konmuş ve tedavisi de yıllar geçmesine rağmen henüz bitmemiştir...

KANLI KALEM

Vaktinde söylenen söz yerinde kullanılan silah gibidir.

Mağrurlanma mala mülke aklı noksan gibi olma, eser bir sam rüzgarı gider aklın noksanlaşır. Bu sözler kulağımızda ne lalu gevher, ne inci mercan, ne yakut zümrüt ne gümüş ne de altındır ancak bir çift manalı söz ama küpedir işte bu sözler günü geldi bugün lazım oldu.

Bakın hak ozanı şenliyi baba bir meclisi müşaverede neler söylemiş beşyüz elli baş efendi aynı ikrarda durmaz, iş yapılmaz kıyabet ve fesatlık çoğalır çokluğun olduğu her yerde her bokluk olur. O ihtimamlarına doyulmayan anadolu efendileri mutlaka vakti geldiyinde söylenecek sözler söylerlerdi noksanlarını konuşurlardı (Anadolu insanının nosanı var mı ki?) Toplumsal noksanlarını konuşurlardı hatta kendilerine göre bazı noksanlarını görürlerdi göremedikleri noksanları araştırır evrim içerisinde bireysel cömertliklerini gösterir daha noksanların oluşmaması için fırsatçılara açık kapı bırakmamak kaydıyla noksanlarını tamamlarlardı. Her sözlerinde bir mana her manada bir düstur olduğuna delil günlerce ölçer biçer latifelerini ona göre zikrederlerdi.

Eyup hoca diye biri vardı ben de dizinin dibinde oturuyordum hal ve hareketlerini aval aval izliyordum. Eyup hoca gömleyinin düymelerini açıp açıp iliklıyordu. Birden bana sordu ben ne yapıyorum oğlum dedi. Bende omzumu çekerek bilmem dedim. Eyup hoca bilemezsin tabii dedi çünkü sen daha çocuksun senin baban olsaydı bunları sana öğretirdi. Bak oğlum ben nefsimi meşgul ediyorum. Ta ki o beni meşgul etmesin diye eyer nefsim beni meşgul ederse ben de inade noksanlığı peydah olur onun için sakın boş durmayasın ufakta olsa bir meşguliyetin olsun bu sözlerde kulağına küpe olsun.

Eyet sevgili okurlar Eyup hocanın kulağına astığı küpeler söylediyi sözler boş sözler değildir onlar öyle yapıyordu da biz ne yapıyoruz. Bırakın noksanımızda kendimizi aramamızı tamamlarımızı bile noksanlaştırıyoruz yazık değilmi o müstağni beşerilerin amanetlerine ihanet etmek yoksa biz bu vatanda müsteçirmiyiz neyiz?

Eyer bizim noksanımız nedir diye sorar iseniz çok basit bir noksanımız var bakın eskiden köye kasabaya bir siyasetçi geldimiydi ona saygı duyulur ve dinlenirdi, veya bir darısöz geldiyinde alkışlanır şakşaklanırdı ya da bir halk ozanı geldimi ona hürmet gösterilir temenna edilir selamlanırdı yani terbiye ile teveccüh edilip zamane adetleri yerine getirilirdi. Şimdi ise tamamen ters yapılıyor siyasetcimi yuhalanıyor, tartaklanıyor, darısöz mü geldi hürmet gösterilip temenna edilip selamlanıyor, ozan mı geldi alkışlanıyor şakşaklanıyor hatta tartaklanıyor da yani töre örf ve adetlerimiz yapılmaya yapılmaya unutulup noksnlaşıyor (unutturulup noksanlaştırılıyor) çünkü hak etmedikleri mükafatı kendilerine mal etmenin hevesi o kadar işlerine geliyor ki toplumsal nimetleri sadece ve sadece kendi menfaatleri doğrultusunda kullanmaları bir diyer anlamıyla elit bi kesimin rahat yaşamı bizdeki noksanları saklanmaz hale getiriyor.

Ey zamanımızın gönlü pek insanı biz hepimiz insanız öyle ise hep birlikte arıyalımı noksanımızı, tabi çok zordur seçmek akı ile karayı ama seçip ayırım yapmasan da senden sonrakilere hiç bir şeyi tam bırakamasın noksan bırakmasın biz tam aldığımız şeyi niçin noksan bırakalım ki ne derler bize?

Bakın onların bir noksansızlığı dahi vardı hiç bir zaman bukalemun olmazlar ama fikir tazeler ve birbirine bağlıydılar, münaveliyi hiç mi hiç sevmezlerdi. Hal ve çare için geser iyileri bulur kötüleri nelur eder sahte peygamberlik taslamaz yakışmayan cübbeyi giymezlerdi, biz öyle miyiz? Hayır hayır hep içerde hep içerde gidip gerçekleri görmekten ziyade uzaktan kumanda ile gerçekleri de saklıyoruz bu bizdeki en büyük noksanlık değil mi?.

YASİN ADIYEKE

BAZEN ATAMAN

KAAN ERTEM

KEMKEN'İN FOTOĞRAF ALBÜMÜ

AİLEMİN MARJİNALLERİ

Amazon'daki Teyzem ve Mahdumları : Tensel Teyzem (ayakta, soldan üçüncü), ülkemizin ilk kadın sevicilerinden ve lezbiyenlerindendi. Bu arada hemen belirteyim, halk arasında aynı şey sanılan bu iki kavram arasında yedi fark vardır;
Fark 1 : Adlarından da anlaşıldığı gibi, seviciler yatakta birbirlerini severek keyif alırlar. Lezbiyenlikte ise ovma, bastırma, çimdikleme, kanırtma, dişleme, karıştırma ve kurcalama gibi ekstra teknikler de kullanılır. Fark 2 : Lezbiyen inancında büyük günah sayılan makyaj, seviciler için vazgeçilmez bir tutkudur. Fark 3 : Seviciler kadın, lezbiyenler ise erkek giysileri giyer. Bu yüzden erkekler çocuk giysilerine dadanır ve çocuklar da mecburen donla dolaşırlar. Fark 4 : Lezbiyenler erkeklerden nefret ederken, seviciler sadece tiksinmekle yetinir. Fark 5 : Seviciler karşıdan karşıya geçerken önce sağa, sonra sola ve sonra tekrar sağa bakar. Bu sırada karıyı kızı kesmekte olan lezbiyene ise bir anadol kamyonet çarpar. Fark 6 : Lezbiyenlerin tersine, seviciler çok sessiz osurur. Fark 7 : Turnusol kağıdı yedirdiğiniz bir sevici yeşil renk alırken, aynı şeyi yapmaya kalktığınız bir lezbiyen turnusol kağıdını kıçınıza sokacaktır.
Herneyse. Dediğim gibi bu işin öncülerindendi Tensel Teyzem. Doğru düzgün hentbol federasyonu bile olmayan bir memlekette sevici olmanın ne demek olduğunu düşünebiliyor musunuz? Ortalık şimdiki gibi lezbiyen ve sevici kaynamıyordu ki. Bırakın orgazm olmayı, şöyle memenizin kabasını aldırmak için bile bir partner bulmanız en az altı ayınızı alabilirdi yani. Tensel Teyzem'in Merzifon'dan Amazon'a göçetmesinin esas nedeni de sanıyorum buydu. "Bi arkadaşa bakıp, çıkıcam" diye girdiği Amazon'na yerleşti ve nasıl becerdiyse hiç erkeklerle muhattap olmadan ve hatta hamile bile kalmadan çoluk çocuğa karıştı. 76 yaşında öldüğünde yüzküsur kızı ve vücudunda binlerce morluk vardı.

Anzak Ordusu'nda İki Türk; Henri ile June : Bir yandan aldığını, bir başka taraftan vermesini bilen Allah (Tanrı, God, O kadın, vs...), gıcıklık olsun diye midir, yoksa ilahi adalet ayaklarına mıdır nedir, bir taraftan vermişse de, tutar illa diğer bir yandan alır. Ailemdeki onca askeri dehanın yanında, böyle iki tane de askeri dangalağın çıkma nedeni işte budur. Sen tut düşman gemileri Çanakkale'yi geçmesin diye askere git, sonra da savaşırken yanlışlıkla düşman saflarına geç ve kendi orduna karşı savaşmaya başla, olacak şey mi. Hadi diyelim ki aklın karışmıştı. Savaş psikolojisiydi, karamboldü filan olabilir yani. Ulan hiç değilse bari şehit ol, gazi ol be kardeşim. Eski taburunu esir alıp Avustralya'ya götürmenin, bir de utanmadan düşman ordusunda albaylığa kadar yükselmenin ne alemi var gerizekalı?!. Hepsi bir yana, madem ki gavur oluyorum diye adını değiştiriyordun, bari kendine bir erkek ismi bulsaydın aptal Nüzhet. (Sağdaki kazkafalı) Bak çok daha beyinsiz görünüyor ama Behzat Dedem (Soldaki şeşibeş) bile hiç değilse adını değiştirirken cinsiyetini koruyacak kadar gururluymuş.

Vampir Dayılarım : Anne tarafımız aslen Kanarya Adaları'ndanmış. Daha Hitler bile dünyada yokken, Nazi zulmünden kaçmak için kayıklara atlayıp Anadolu'ya göç etmişler ve yaptıkları bunca salaklık yetmiyormuş gibi, bir de hızlarını alamayıp Kırım kıyılarına kadar gidip, Anadolu sarıdıkları bu yere yerleşmişler. Bu nedenle yörede halen bir çok hısım ve akrabamız vardır. Ancak aralarında en ünlüleri tabi ki vampir dayılarım Alp Cücin Begüş ve Emiş Tavşanov'dur. Çocukluğum onların kahramanlıklarını dinleyerek geçti diyebilirim. Hatta sanıyorum dedim bile.

Yıl 1876. Okul çıkışında, Çar Agresif Petro komutasındaki iki milyon kişilik Rus ordusuyla karşılaşan Kırımlı direnişçiler, sayıca çok daha az oldukları ve ellerinde kalemtraştan başka silah bulunmadığı halde savaşı kazanmayı başarırlar. Savaştan sonra olay yerinde yapılan incelemede Rus askerlerinin kalemtraşla açılarak değil, vampir dişiyle ısırılarak öldürülmüş oldukları anlaşılır. Böylece dayılarım Alp Cücin Begüş ve Emiş Tavşanov bir anda şöhret oluverirler. Çünkü o dönemde Rusya'da ikisinden başka kayıtlı vampir yoktur ve dahası Kırımlı direnişçilerin iki kişi olduğu bilinmektedir. (Sayıca çok daha az demiştim ya hani) Herneyse. Çarlık Rusyası'nı ve onun bir devamı olan komünizmi yıkmayı başaran dayılarım, bağımsızlık mücadelesine ve dengesiz beslenmeye halen devam etmektedirler. Bugün adi Ruslar, Kırım köylerine saldırıp, müslüman çocukları zorla vaftis etmiyorlarsa, emin olun davılarımdan tırstıkları içindir.

Badem Ali Paşa: Dayımın da Dumurcuk Teyzem : Aslında genetik olarak başarılı bir aile olduğumuz söylenebilir. Aile albümümde, sarışın mavi gözlü amcalardan tutun da, esmer güzeli teyzelere, ilik gibi halalara, kol gibi şeyi olan zenci dayılara kadar bunun pek çok örneği mevcuttur. O yüzden, araya böyle bir parmak teyze nasıl karıştı, valla hala anlamış değilim. Ama sanıyorum bunun en büyük nedeni akraba evliliği. Ailenin yüzkarası olarak da tanınan Tokmak Dayım, kendi kızına tecavüz etmeseydi ve hapisten çıktığında, olay gecesinin ürünü olan kız çocuğuyla evlenmeseydi, belki de Dumurcuk Teyzem hiç doğmayacak, biz de böyle ele güne rezil olmayacaktık. Şuraya bakın, teyze demeye bin şahit ister. Üstelik bu fotoğrafta yirmiküsur yaşında filan. Elimde çocukluk resmi de var ama bi bok görünmüyor diye onu kullanamadım. Tokmak adisi de, iyi halt etmiş gibi fotoğraf çektirmiş. Hihe hehe! Güldüğüme bakmayın, sinirlerim bozuldu da ondan yani.

Kaygan Ha ile Vıcık Lil : Ne hikmetse, bizim sülalede yapışık ikiz vakasına çok sık rastlanıyor. Her üç çocuktan ikisinin birbirine yapışık doğduğunu söylesem abartmış olmam. Üstelik açıkta kalan bir çocuk da genellikle doktorun ya da hemşirenin eline yapışıp kalır. O asab bozucu viyaklamalarına dayanabilirseniz, bir miktar tiner sayesinde, bebekleri birbirinden (ya da nereye yapışmışlarsa oradan) kolayca ayırmanız mümkün tabi. Ama büyük amcalarım Ha ile Lil'in babası Sümük Tahir duygusal bir adam olduğu için, çocuklarına bu ibneliği yapamamış ve onları mecburen iyi birer pehlivan olarak yetiştirmişti. Halil amcalarım (Cemali de pitişik yazılıyor biliyorsunuz), üçüncü şahıslarla hiç güreşmedikleri ve birbirlerine karşı bile hiç galibiyet alamadıkları halde, kısa sürede güreş camiasında sevgi ve saygı uyandırmayı başarmışlar, hatta karambolde Kırkpınar Ağası ve Yalova Kaymakamı olmuşlardı. Lil Amcam evlenmeseydi ve karısına sürtüyor diye özkardeşine kafa atmasaydı, belki bugün üçü de yaşıyor olacaktı.

Kuzen Mildırıt ve Kuzen Arçibılt : Hani şu Kanarya Adaları'ndan Anadolu'ya göçmek isterken, hızlarını alamayıp Kırım'a yerleşen akrabalarım vardı ya. İşte o kayıklardan birinin tek küreği, diğerinden daha büyükmüş. Bu yüzden düz gitmeyi pek becerememiş ve dedelerimden küçük bir bölümü (Bir kayık dolusu kadar), mecburen İngiltere'ye göçmek zorunda kalmış. Anadolu yerine yanlışlıkla Kırım'a çıktıklarını sanan dedelerim, kumsalda güneşlenen Kırım Türkleri'yle (ki tüm ingilizce itirazlara rağmen) hemen oracıkta kaynaşmışlar ve birkaç kuşak boyunca Ruslar'dan nefret ederek yaşamışlar. Hatta Kuzen Arçibılt, Londra Ülkü Ocakları'nı kurduğu için, Aslan Konseptli Rişar tarafından idam ettirilmiş... Haa, bu arada küreksiz yola çıkan ve kürekleri almak için geri dönen kayıktakilerin, göçmekten vazgeçip Kanarya Adaları'nda kaldıkları, kayıksız yola çıkanların ise halen yol-

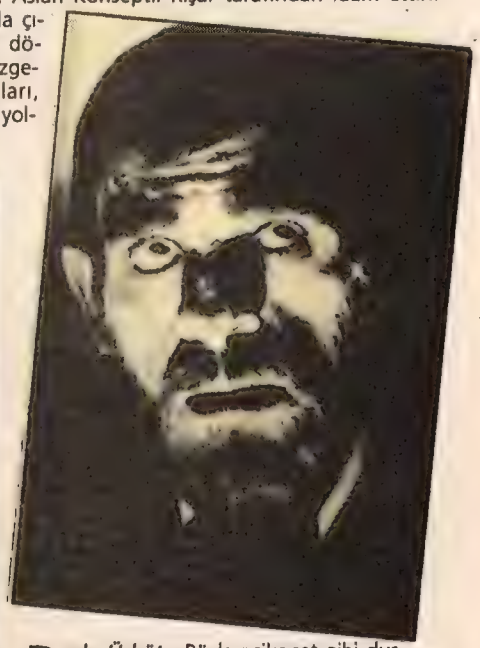

Abra Enişte ve Kadabraları : Her köklü ailede olduğu gibi, bizimkinde de bir tane sihirbaz var tabi. Çok çok küçük yaşlarda, hatta önceki hayatında sihirbazlığa başlayan Abra Enişte, ilüzyon sanatında gerçekçi akımın öncülerindendir. Hile hurda yaptığı tek bir gösterisi bile olmamıştır. Şapkasında gerçekten de tavşan besler ve gerektiğinde hayvanı dışarı çıkarıp izleyiciye gösterirdi. Hatta tavşan şapkaya sığımayacak kadar büyüdüğünde, hayvanın kolunu bacağını yolma pahasına bile olsa gerçekçiliğinden taviz vermezdi. Bu yüzden son gösterilerde "şapkadan tavşan çıkarma" numarasını kaldırıp, yerine "şapkadan tavşan götü çıkarma" numarasını koymuştu. Hatta iki yanında gördüğünüz yardımcılarını da (kadabra), yine böyle gerçekçi bir gösteri sırasında testereyle doğramış, onaltı yıl hapis yatmıştı. Kulaktan para çıkarma numarasına hazırlanırken, paraları biraz fazla derine sokup beyin kanaması geçirdiğinde 24 yaşındaydı ve kanama dindiğinde aniden ölüverdi.

Dede Ürküt : Böyle psikopat gibi durduğuna bakmayın, mizah anlayışının fazla gelişmediği yıllarda, ülkemizin en tanınmış komedyenlerinden biriydi Ürküt Dedem. Zaten asıl adı Bezmi Hill'di. Ürküt adını gözlerine perde inip de, içleri tamamen bembeyaz olduktan sonra almıştı. Yeni imajını, lens takarak değiştirmeye çalıştıysa da, lenslerin sağa sola kayması nedeniyle bu çabası pek işe yaramadığı. Üstelik tam tersine, görsel olarak tam bir muammaya dönüştü. Zaten dikkat ederseniz, fotoğrafta da sanki yukarı bakıyormuş gibi çıkmış. Haha haha! Fotoğrafçı sinir olmuştur dimi? Adam ne bilsin lenslerin kaydığını.

Kemal Kenan Ergen

BİR EVİMİZ VARDI

MEHMET COŞKUN

Bahadır Baruter ile bundan 7 yıl önce Cihangirde dönmelerle dolu bir sokakta oturuyorduk... Beş paramız yoktu ama keyfimiz yerindeydi... Şahane günlerdi...

Süper egzantirik bir alemdeydik... O zamanlar kafaları kırıp İstiklal caddesinde tiripsel turlar atmak en büyük eylemsizimizdi. Cihangirin en martinal sokağında oturmaktan gurur duyardık...

Burası evimizin salonu, tam ortasında adam boyunda bi korkuluğumuz vardı... Ben ondan feci korkardım, Baruter evin hırsızlardan korunması için onun gerekli olduğunu söyledi... Aslında keyfimizden başka çalınacak birşeyimiz yoktu... Çok mutluyduk...

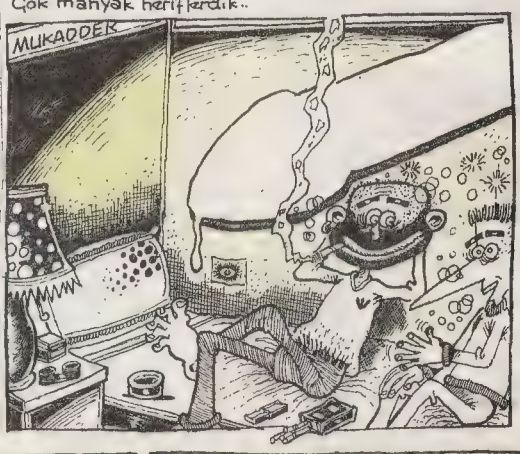

Burası da Baruterin odası... Duvarında devasa bir penis resmi yapmıştı... Kızları şaşırtmak acaip zevkliydi... Çok mahyak herifterdik...

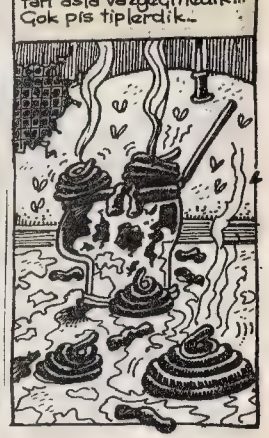

Evimizin tuvaleti tıkalıydı. Ama kakamızı yapmaktan asla vazgeçmedik... Çok pis tiplerdik...

Birikmiş bulaşıkları da küvete yığmıştık. Baruter sonunda pisliğe dayanamayıp Tağımcı çağırdı... Adamın profesyonelliği karşısında şapkamız uçtu... İşine aşık bir ustaydı...

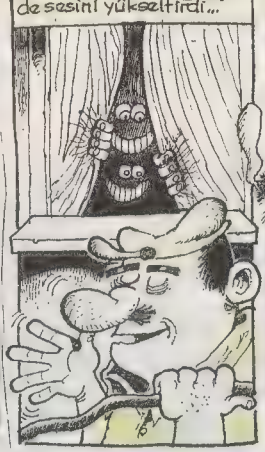

Bir tağımcı için bulunmaz müşterilerdik... Adam her evimizin önünden geçişinde sesini yükseltirdi...

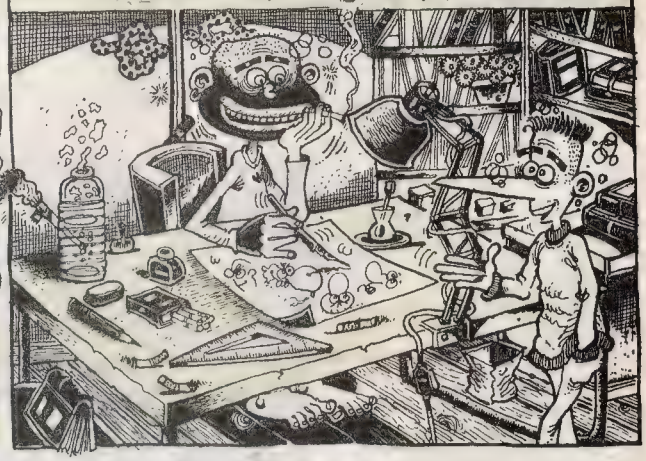

Baruter İtalyadan yeni dönmüştü ve henüz karikatüre başlayalı bir ay olmuştu... O zamanlar Pişmiş Kelle de çalışıyodu. Günde 15 saat çizgi çalışıyoduk ve çizgi konuşuyorduk...

Bi gün Baruteri Limon'dan çağırdılar... Kemal Kenanla bi köşe yapıcaktı... Gece gündüz bu köşe için isim ve sembol aradı... Ve en sonunda "Lombak" doğdu... Lombak Şahane bi tipti...

Evimiz bir ara tekkeye dönmüştü... Âlemin en uçuk tipleri burda buluşur muhabbet ederdi... Daha sonra bazı arkadaşlarımız çok kötü kaydılar...

Ufuk ile Nimet... Evimizin müdavimleriydiler. Sevgili değillerdi... Ama hiç ayrılmazlardı. Süper egzantirik toksikomanlerdi... Ufuk eşcinseldi ve üstün zekalıydı. Onlar gibisi bu alemde bi daha hiç gelmedi...

Hep bizden önce eve gelirler kafalarını kırıp bi kenarda otururlardı... Anahtarları olmadığı halde eve girmeyi başarırlardı. Garip bir elektrikleri vardı. İnsana normal insanlardan daha çok huzur verirlerdi...

Bir gün evimizi polisler bastı... Barut altıncı hissi sayesinde onlar gelmeden önce bütün paçaları temizlemişti... Polislerin bir örnek giyinmiş olmalarına çok gülmüştük...

Barut'ın odasındaki penis resmini polisler birşeye benzetemediler ama ne olduğunu da çok merak ettiler...

Bi keresinde ev sahibimiz kirayı almak için eve geldiğinde az kaldı kalp krizi geçirecekti... Kadın, çağrının 10 dakka dili tutuldu... Sonra "kulüp, burası kulüp olmuş, evimi kulüp yapmışsınız" diye bağırarak kaçtı...

Ertesi gün kendimizi affettirmek için ödüng takım elbise giyip evine gittik... Bu sefer kadın bizim kulüpçü olduğumuza iyice inandı... Kirayı alırken yine dili tutuldu... Kocası Barut'a "Piç" bana da "Piç kurusu" dedi...

O zamanlar Timuçin diye bi arkadaşımız vardı... Artiz gibi çocuktu... Kızlar Timuçin'e hasta oluyorlardı...

En büyük eylencemiz, Timuçin'in evimize kız atınca onları rontlamaktı... Bi'yandan vicdanımız sızlardı ama yine de hiç affetmezdik...

Bi gün Timuçin'e feci egayladık... Ortalık icraatımızın kanıtlarıyla doluydu... Yüz kızartıcı bir durumdu ama n'apalım... Siz de olsanız eminim aynı şeyi yapardınız di mi?..

Bu rontlarda aldığım teorik dersleri pratikte uygulama durumları yakaladığımda şahane tecrübeler yaşadım. Timuçin sayesinde ustalaştım...

Bi sefer'inde Barut babasının arabasıyla gittiği tatilde feci bi kaza geçirmişti... Motordan fışkıran su Barut'un boynu ve göğsünü haşlamıştı...

Zengin teyzesinin son derece lüks evinde tedavi görüyordu... Derhal onu ziyarete gittim... Barut beni görünce çok sevindi. Şahane bi pasta lüpletip daha sonra uzadım.

Yıllar sonra Barut, Miki Mine adında, Latince Edebiyatıyla uğraşan sevimli bi kızla evlendi... Bu mutlu evlilikten iki kedileri oldu... Hala sık sık onları ziyarete giderim... Birlikte süt ve kurabiye yiyip eski günlerden konuşuruz...

The end...

HAFTALIK KÜLTÜR FİZİK DERGİSİ 24 mayıs 1996 çarşamba sayı:1

ÖKÜZ

SİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM AMCA?

ÇIKTI!

Gazete bayiilerinde

LeMan

TİŞÖRTLERİ

ÇEŞİTLERİMİZ AŞAĞIDAKİ TİŞÖRT SATIŞ NOKTALARINDA BULUNMAKTADIR

CRAZY TİŞÖRT
İstiklâl Cad. Beyoğlu Sineması Pasajı 140/87 Beyoğlu
Tel:245 42 91

BOOMRANG
Bağdat Cad. Zincirli Köşk Sok. No:4/2 Erenköy/İstanbul
Tel: 386 24 24

BOOMRANG
Carrefour Alış Veriş Merkezi Kozyatağı/İst.

ONS
Meşrutiyet Cad. 15/B Kızılay/Ankara
Tel: 0312 417 31 64

COAST
1382 Sok. (Gül Sok.) Alsancak/İzmir
Tel:0232 463 04 55

LEMAN KÜLTÜR
İstiklâl Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İst.
Tel: 245 38 06

"Türklük gururu yaşta değil baştadır" dedirten kahraman:

TEŞKİLAT'TAN KÜÇÜK BERKAY

Spor salonu, dünyanın dört bir yanından gelmiş çocukların cıvıltısıyla gerçek bir şenliğe sahne oluyordu. Berkay da neşeliydi. Ancak Şef'in sözlerini hiç aklından çıkarmıyordu. "Ne güzel şiirdir o" demişti çok hassas bir insan olan Şef, "Bugün 23 Nisan / Neşe doluyor insan... Ancak milli vazife üstlenenler için neşe de bir yere kadar, keder de bir yere kadar. Bayram diye neşenin ölçüsünü kaçırırsak, bir çakıl taşını bile feda edemeyeceğimiz bu topraklarda bir daha bayram yapamayız. Berkay, biliyorum, senin de içinden geçiyor, senin de hakkın bayramın havasına kapılmak, yaşının gerektirdiği biçimde davranmak... Ama vazife bu, bayram seyran dinlemez. Ve bu seferki iş çok kritik..."

Evet, bu seferki iş gerçekten de çok önemliydi. 23 Nisan uluslararası Çocuk Şenliği'ni fırsat bilen bir grup sözde Birleşmiş Milletler görevlisi, Türk neslini kurutmaya yönelik bir harekatın hazırlığı içindeydi. Ancak Berkay ve arkadaşları buna asla müsaade etmeyeceklerdi...

Portekiz Halk Dansları Topluluğu'nun gösterisi sürerken, Berkay büfeye yanaştı. Efe kıyafeti giymişti, üzerinde pardösüsü olmadığı zaman kendisini adeta çıplak hissederdi, ancak vatan uğruna anadan doğma bile gezebilecek bir şuura sahip olduğu için, hiçbir kıyafet vazifesini yerine getirmesine engel olamazdı... Berkay büfeciye parolayı söyledi:

- Bi kaşarlı istiyorum amca. Kaşar iyi mi, Balkan kaşarı mı?

- Balkanlar Türk yurdudur!

Berkay rahatladı, demek ki Teşkilat'ın görevlendirdiği büfeci buydu.

- Kaşarlı iki tane olsun amca, ama torbaya koyun.

Büfeci iki kaşarlıyı bir torbaya koydu ve Berkay'a uzattı. Camekandaki balık krakerleri göstererek "How much?" diye soran iki İngiliz çocuğuyla hemen arkalarındaki şımarık Hollandalı ve entrikacı küçük Çinli, büfecinin usta bir hareketle torbaları değiştirdiğini farketmemişlerdi bile. Berkay'ın da aynı ustalıkla cepkeninin altına yerleştirdiği torbada kaşarlılar değil, büyük bir milletin istikbali, kaderi vardı...

23 Nisan uluslararası Çocuk Şenliği'ni fırsat bilen bir grup sözde Birleşmiş Milletler görevlisi, Türk neslini kurutmaya yönelik bir harekatın hazırlığı içindeydi.

Berkay alt kata, yanyana birçok odanın sıralandığı geniş koridora indi. Büyük operasyonu gerçekleştireceği oda oradaydı işte, kapısına iliştirilmiş kağıtta BM/DSÖ Çocuk Nüfusu Sağlık Tarama ekibi yazan oda...

- Merhaba, benim adım Helga...

Nereden çıkmıştı bu Helga şimdi? Küçük Helga alımlı bir kızdı ancak Berkay'ın onunla uğraşacak vakti yoktu. "Zorlamayın kendinizi, dilinizi biliyorum" dedi Berkay mükemmel bir Almancayla, "benim adım da Turan..."

- Ah Turan, sen çok çekicisin.

- Teşekkür ederim, üst kata çıkarsanız orada benim gibi yüzlerce Türk çocuğu var.

- Ama sen...

- Benim gitmem gerek. Biraz sonra Türk folklor ekibinin gösterisi başlayacak. Ata Barı'nın sözlerini iyi dinleyin Helga. "Ayvası var narı var / Atamızdan yadigar / Bizde Ata Barı var..."

- Gece otelin barı...

Bu yaşta bu kadar dejenere olmak... Bir an Helga'nın yüzüne türükmek geçti Berkay'ın içinden. Yapmadı... Ama Alman kızına öyle bir baktı ki, Helga oradan uzaklaşmak zorunda kaldı. Berkay'ın öfkesini sürdürecek vakti bile yoktu. Hemen işi halletmeliydi. Sözde sağlık ekibinin odasına daldı,

cebinden çıkardığı küçük bir topu yere bıraktı. Eğer gelen olursa "Topum kaçtı da..." diyecekti.

Berkay, bir dakika sonra aradığını bulmuştu. Cepkeninin altındaki torba büyüklüğünde, üzerine uyarı etiketi iliştirilmiş bir torbaydı bu: "Dikkat Yalnızca Türk neslinden gelen çocuklara verilecektir!" Berkay gülümsedi, Türk neslinden gelen bir çocuktu ve torbayı alıyordu işte. Yerine de bir başka torba bırakıyordu.

Odanın kapısını kapatırken "İşlem tamam!" diye geçirdi içinden. Ancak fazla uzaklaşamadı Berkay.

- Çocuğum sen ne arıyorsun buralarda?

Soruyu soran, bir Türk öğretmeniydi.

- Topum kaçmıştı da...

- Nee, top mu oynuyorsun? Bunca milletin içinde bizi rezil mi edeceksin? "Türk çocukları disiplinsiz" mi dedirteceksin? Gel buraya!

Az sonra merdivenleri çıkarken, Berkay'ın iki yanağında on parmak izi, yüreğinde vazifesini yapmış insanların gururu vardı. Ve bir saat sonra sağlık ekibi odasında yaşanacakları düşündükçe keyifleniyordu...

Bir saat sonra, sağlık ekibi odasının kapısındaydı Berkay. Yüzlerce çocuk gruplar halinde sıra olmuştu. Beşer beşer içeriye alınan çocuklar, sağlık ekibinin yanından ağızlarında birer şekerle çıkıyorlardı Berkay, sırası geldiğinde, yanında dört Türk çocuğuyla odaya girdi. İçeride hiçbir Türk görevli yoktu, ancak sözde sağlık ekibinin tüm üyeleri çatpat Türkçe konuşuyorlardı.

- Haydi, soyunmak. Pantolonlar da aşağiii. Ha ha ha...

Görevliler, az sonra uğrayacakları şoktan habersiz, sevimli görünmeye çalışıyorlardı. Çocuklar soyundular. Cinsel organları da dahil olmak üzere, vücutlarında çeşitli ölçümler yapıldı. Dişlerine ve boğazlarına üstünkörü bakıldı; her birinin eline birer şeker tutuşturuldu. Berkay en sona kalmıştı. Önündeki çocuk dışarı çıkar çıkmaz kapıyı kapattı, odadakilere döndü ve İngilizce "Oyun bitti!" dedi. "Oyun biteli çok oldu ama siz daha şimdi öğreneceksiniz."

Sağlık ekibinin üyeleri şaşkınlıkla Berkay'a bakıyorlardı. Berkay elindeki şekeri ağzına attı ve gülümsedi:

- Evet, oyun bitti. Hiç heveslenmeyin, Türk çocuklarına dağıtmak için özel olarak ürettiğiniz kısırlaştırıcı şekerlerden değil bu. Yalnızca ambalajları aynı. Bir saat önce odada küçük bir operasyon yaptım da... Ha, unutmadan şunu da bilgilerinize sunmak isterim. Türk çocuklarına bayram hediyesi olarak gönderdiğiniz altmış ton kısırlaştırıcı karamelaya da az önce Türk güvenlik birimleri tarafından el kondu. Evet, oyun bitti...

Belçikalı doktor, Fransız doktor, Iraklı doktor, Beyaz Rus doktor, Hindistanlı hemşire, Meksikalı hemşire... Hepsi şaşkınlık içindeydi. Odadaki sessizliği Bulgar doktor bozdu...

- Neler saçmalıyorsun? İftira bunlar...

Berkay "Bu da mı iftira?" diyerek elini cebine götürdü ve "Dikkat Yalnızca Türk neslinden gelen çocuklara verilecektir!" etiketini Bulgar'ın alnına yapıştırdı. Türk çocuğu gülümserken, Fransız doktor kıpkırmızı bir yüzle söze girdi:

- Doğru, inkar etmenin alemi yok, yaptık... Dinle küçük dostum, sizden korkuyoruz. Artık dünyanın her yerindesiniz, esksinden de güçlüsünüz. 21. asır Türk asrı olacak ve biz de bunu engellemek zorundayız. Gerçekten olağanüstü bir milletsiniz. Bak, burada ölçüm yapıyoruz, Türkiyelisi, Azerbaycanlısı, Özbekistanlı ve Abhazyalısı... Hemşire hanımlar kusura bakmasınlar, sekiz yaşındaki çocuklarda bir aletler var, vallahi öyle malı olanı bizde tahta çıkarıp kral yaparlar da kimse "Cumhuriyet niye yıkıldı?" demez.. Korkumuzu anlıyorsun değil mi?

- Anlıyorum, doğrudur. Bizim Şef'in "üç kazmada gökdelen dikeriz" dediği olay. Neyse, uzatmayalım. Diplomatik meseleler var, elinizi kolunuzu sallayarak çıkıp gideceksiniz ülkemizden. Ama bu ülkede dilediğiniz gibi at koşturamayacaksınız...

"21. asır Türk asrı olacak ve biz de bunu engellemek zorundayız. Gerçekten olağanüstü bir milletsiniz."

Berkay kapıyı açtı, son bir kez arkaya döndü, "Butros'a da selam söyleyin; yine başaramadı" deyip odadan çıktı. Koridordaki çocuklar içeride neler döndüğünü bilmiyorlardı. Ancak Türk çocukları, yüce sezgileriyle, bir zafer kazanıldığını yüreklerinde hissetmişlerdi. Birkaç saniye sonra, spor salonunun koridorları "Dağ başını duman almış"la inlerken, diğer ülkelerden gelen çocuklar neler olup bittiğini soramayacak kadar tırsmışlardı.

Bu büyük gösteri, Berkay'ın da göğsünü kabartmıştı. Ancak canını sıkan birşey vardı: Bir ölçüde deşifre olmuştu, oysa daha mesaisi bitmemişti. Vakit kaybetmeden efe kıyafetini çıkarıp dadaş kıyafetine bürünmeli, küçük bir makyajla yeniden işinin başına dönmeliydi. Döndü...

Döndü ve... Kırmızı yanaklı bir Alman'ı cebindeki askeri tesis haritasıyla birlikte enseledi. Sanayi casusu Japon kızının ağlamalarına kulak asmadan gerekeni yaptı. Diplomatik kuryelerin kimliklerini deşifre etme hazırlığı içindeki terbiyesiz Taylandlı'ya dersini verdi. Bölücülük propagandasına alet olma eğilimi gösteren Kamerunlu'yu güvenlik güçlerine teslim etti...

İlkbahara pek kulak asmayan bozkır gecesi, soğuk dişlerini göstermişti. Berkay, pardösüsünün yakalarını yukarıya kaldırmış, Ankara sokaklarında geziniyordu. İçinde Aslıtürk'ün özlemi, küçücük bedeninde günün yorgunluğu, kocaman yüreğinde Türk neslinin geleceğine hizmet etmenin mutluluğu... "Gerçekten de Türk'ün Türk'ten başka dostu yok" dedi kendi kendine. "Biz onlara bir bayram armağan ediyoruz, onlar her yıl bu bayramı casuslar panayırına, şer ve hile fuarına çeviriyorlar. Şükürler olsun ki, her yıl oyunu kaybediyorlar. Ve şükürler olsun ki, üç yıldır bu oyunda ben de vazife görüyorum."

Bozkır rüzgarı, küçük kahramanın gözyaşlarını daha yanaklarına süzülürken soğutuyor ama bayrak kırmızısı bir alev Berkay'ın içini ısıtıyordu...

Muammer Özdemir

DOLMUŞ TRİBİ

(sıkışık öykü)

KAAN ERTEM

AÇIKLAMA: Bu öyküde klasik, giriş, gelişme ve sonuç üçlüsü yoktur.. Bu öykü "Yaaa abi güzel İstanbul'umuzun nostaljik dolmuşları kaldırılmasın ama yaa!.." geyiğine bir nokta koymak amacıyla çizilmiştir.. Bu öyküde anlatılmak istenen olayları, İstanbulda yaşayan ve her sabah işine, okuluna, bu her tarafı gıcırdayan kırk senelik araçlarla gitmek zorunda kalan insanlar yakından bilirler.. Onun için birbirimizi kandırmayalım.. Antiparantez bu öykü, Tuncay AKGÜN ve Güneri İÇOĞLU'na adanmıştır..

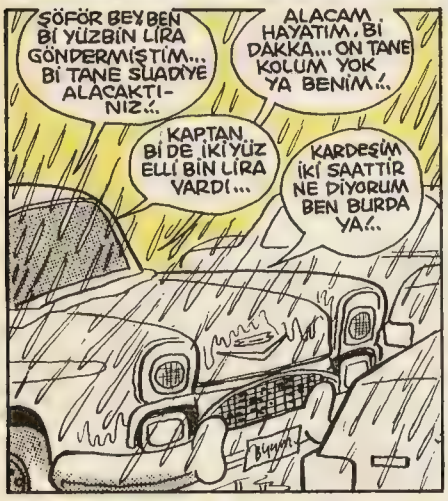

Gelecek ay her an her şey olabilir

ONİKİ KARİKATÜR

Sayın

ONİKİ KARİKATÜR

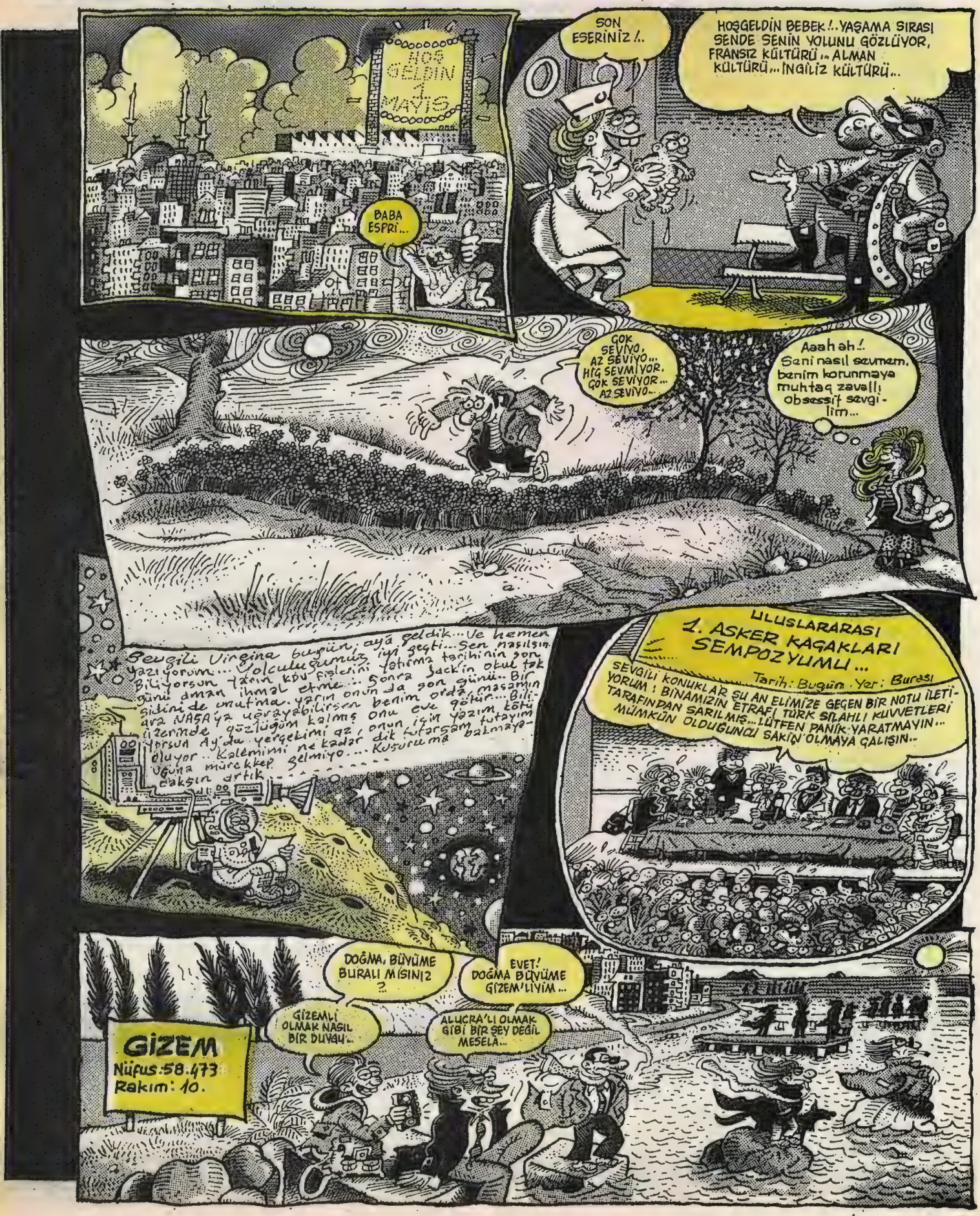

OKURMEKTUPLARI

N'aber L-Manyak;

Bi gün kırıldım bunları yazdım! Yalnızlığı severim. İnsanların kendilerini dinlemelerine değer veririm. Bu da, yalnızlıktan, boşluktan kaçmamak hatta onları sevmekle olur, bilirim.

Ama "Ben gidiyom, yalnız kalcan işte!" derken, arkamdakilerin benden ne beklediğini göz ardı etmem. (Bu huyumu da kırdıkça ve kırıldıkça edindim) Ormanda bir yürüyüşe çıkmak için erkenden kalktığımda, sevgilim yatakta "gitme, sana sarılmak istiyorum" derse, gitmem. Ya da, dört günlük Akdeniz turuna, köpeğimi eve kitleyip de çıkmam.

Sorumluluk duygusu mu diyorsunuz buna? "Çok normal, herkes böyle davranır" mı diyorsunuz? Dostum, elbette herkes böyle davranmaz. Ayrıca bu davranışlarımın sebebi de sırf sorumluluk değil, eminim bundan.

Sevgi nedir bilir misiniz? Umudun boşa çaba harcattığını mı düşünürsünüz insanlara?

"Sevgi nedir bilir misiniz?" Bana sorsalar bu soruyu, biraz alaycı yaklaşırım önce. Çünkü bilirim ki sevgiyi bilirim ve onu herkesin bildiğini de bilirim. Yanıtımdan önce, tanırım birazcık, üç beş soruyla karşımdakini. acaba bir vicdan bekçisi midir o? Böyleleriyle alayımı sürdürürüm. Acaba bir öğretmen midir, bildiklerini veremeden rahat edemeyen? Öyleyse sözü ona bırakırım. Acaba kırık bi kalp mi sorduruyordur karşımdakine bu soruyu? O zaman elimden geleni yaparım, ona anımsatmak için bulutların altında göremediğini. Eğer yalnızlığını seviyorsa karşımdaki, benim gibi, -ne kadar sevse de bana bulutlu gökyüzünü- umut gözlerinden göz kırpıyorsa, konuşmam bile, cevap sessizliktedir.

Aileyse bu insanlık, işte onları bir arada tutan sevgidir. Bunu bilirim ben dostum. Ama görürüm bazı insanlar, hatta bazen çok sevdiğim birileri olabilir bu kişiler, tuhaf nedenlerle (yani ben böyle karşılıyorum o nedenleri) çıkmak isterler aileden. Onlar gider, ama sevgi bitmez.

Ses tonumdan anlamışsındır, sinirlendim biraz. Kırgınım çünkü dostum. Bi zamanlar çok sevdiğim insanlara kırgınım. Hiç bir zaman kabullenemeyeceğim bir şey var. Hani dostlarınla ayrılırsın, sevgi bağı hep kalır ya arada. İşte bu yaptıkları sevgimi de çekmemi gerektiriyor onların dünyasından.

Sence aşk bir uyuşturucu mudur ve sevgilin de onu içinde taşıyan enjektör? Sence sevgi bir vitamin hapı mıdır ve sevdiğinde 20 drajelik ilaç kutusu?

Ben sevdim dostum. Dinledim onları. Bir "Şey" değillerdi benim için. Yoksa üzülür müydün zaten bu kadar.

Üzülüyorum ama geçecek bu da. Önce sevgimi uyutuyorum içimde. Uyanınca bir an mutlu oluyorum, sonra çok acı veriyor bu bana, çünkü onlar yok artık.

Dönerler mi dersin dustum? Bak hiç bitmiyor umudum. Anlarlar mı dersin sevgimi? Onlarla, seninle konuştuğum gibi kırılmaktan korkmadan, kullanılma endişesine kapılmadan konuşabilir miyim bir gün?

Yaşarım ben. Değişsem de biliyorum. Şu sözü duydun mu hiç dostum: "İnsanlar değişmez, değişen eşyalardır."

Tuttuğum eli bir daha unutmam. Kavga edip ayrılsak da sevdiğim kişiyle, bir gün barışırız. Öldürmem hiçbir zaman kendimi, çünkü sevdiklerim hak etmez bunu. Ne kadar üzülsem de, yine kendime gelirim ben dostum.

Sen duyuyorsun beni. Bak, anlıyorsun, di mi? Kısıtlayıcı bir bağlılık istemiyorum kimseden. Sadece, yalnızlığımızda bile sevgilerimiz olsun istiyorum yanımızda.

İşte böyle... Susayım artık be! Bi de öpeyim yanaklarından. Biliyor musun, seni çok seviyorum.

Bayramınızı tebrik ederim.

Hoşçakalın

Göksel Işık / Ankara

YAZARKEN ANLAM BÜTÜNLÜĞÜ SAĞLAYAMADIĞIM DÜŞÜNCELERİM YA DA ÇOK DÜŞÜNDÜM BAŞLIK BULAMADIM

Neyin nasıl yapılacağını bilemiyorum. Çoğunlukla iyi yapmak için ilham gelmesini bekliyorum. Ama ne ilhamı canım. Öyle bir şey yok galiba çünkü ne kadar adı gelirse gelsin olmuyor işte, iyi olmuyor. Halbuki çok da iyi niyetliyim. Yaptığım her işte öyleyim. Hayat felsefem iyi niyetcilik üstüne kurulmuş. Ama iyi niyetimde yaptığım işi yapmamı sağlamıyor.

Kendimi sevmeye çalışıyorum. Ne kadar tembel, ne kadar pısırık olursa olsun aynaya bakıp "aslında yakışıklı, omuzları da bayaa geniş" diyerek aynadaki yansımayı sevmeye çalışıyorum.

Beni yalnız bıraktıkları için insanlara kızıyorum bazen. Bazense benim gibi başarısız, pasif birini tabi sevmezler diyorum. İçimden geçiyor böyle şeyler. Herşeye rağmen sonunda silkinip "Bilmem nereye kadar yolunuz var, siz benden çok mu iyisiniz, beğenmiyosan yanıma gelme" falan diyebiliyorum. çok komik böyle deyince geliyorlar. Galiba anlıyorum yavaş yavaş: O kadar da mükemmel olmaya gerek yok bunlarla arkadaş olmak için. Neyse, onları hor görmiyeyim. Ne de olsa ben de onlardanım.

Ben insanım. Ne demek insan olmak. Bu kadar mükemmel olan ben insanoğlu niye evdeki şu kedi gibi mutlu olamıyorum. Niye şu çiçekler gibi açamıyorum güneşi görünce.

Birini sevdiğimi sanıyorum. Onun için şiirler, yollanmayan mektuplar yazıyorum. Bazen kendime soruyorum "o bunların farkında mı acaba?" sonra "Kızcağıza daha iki laf etmedim, onu suçlamak haksızlık olur" diyorum. Evet! İyi de diyorum. Hep doğru yolu buluyorum. Annemin dediğine göre ben çok iyi bir çocukmuşum, bazı hocalarım da öyle diyo; efendi, saygılı, sessiz sakin gibi güzel sıfatlar veriyorlar bana. ben de "İyi aferim bana, çok iyi işler becermişim" demiyorum tabii.

Görüyorum, şu anda çok net görüyorum. Lütfen alıcımın ayarıyla oynamayayım. Böyle bir şeyleri beceremiyorum diyerek olduğum yerde sayıyorum. Öyle bir sıkılmışım ki boğulacak gibiyim. Olduğum yerde durmaktan. Hadi biraz hareket, hadi be.. Gelecek güzel günlerim adına. Daha çok gencim ben...

Not: Arya'nın mektubunu çok sevdim. Kırk defa okudum. Daha da okuycam.

E.A.

Ülkesini Sevmek!

Memleketini en çok kimler seviyor? Bu sorunun cevabını bulmak için bir araştırma yapılsa acaba hangi isimlerle haşır neşir olabileceğimizi hiç düşündünüz mü? Nazım Hikmet'lerin, A.Nesin'lerin, Y.Kemal'lerin isimlerini ilk sıralarda görmemiz mümkün olur muydu bu araştırmanın sonunda? Yoksa "Ya bitecek ya bitecek" diyerek bu ülkenin gençlerini birbirine kırdırırken, kendi çocuklarına yalılarına 500 m. ötede askerlik yaptıranların isimlerini mi ilk sıralarda görürdük? Sahi, siz hiç duydunuz mu "Ya bitecek ya bitecek" diyenlerin çocuklarının Doğu'daki bir çatışmada yaralandığını, şehit olduğunu? Hatta bu bölgedeki şehirlerden birinde askerlik yaptığını? Ve hatta bu bölgedeki şehirlerden birine (Turistik amaçlı geziler dışında) gittiğini?

Neden bu savaşı savunan insanların çocuklarının Bodrum'da, Marmaris'te şu gazinoda eğlenip, bu gazinoda olay çıkardıklarını gazetelerde okuruz da, Doğu'da savaşırken yaralandıklarını veya şehit olduklarını okumayız?

Memleketi sevmenin ölçüsü nedir? Üç beş yüz metre kare toprak (işe yaramaz) için dünyayı ayağa kaldırırken, 14-18 yaşındaki çocuklara, gençlere devletin sözüm ona "güvenlik kuvvetlerince" işkence yapılıp, makatlarına cop sokulurken sus pus oturmak mıdır? İlgili ve yetkili birilerinin böyle utanç veric bir olaya tepki göstermeleri için adı geçen cop'un kendilerinin veya çocuklarının makatlarına mı sokulması gerekiyor?

Memleketini en çok kimler seviyor? Köpekleri öldüğünde ağlarken insanları soğukkanlılıkla ipe gönderenler mi? Yoksa "Asmayalım da besleyelim mi" diyenler daha çok seviorlar memleketlerini?

Memleketlerini sevdiklerini seyleyenler; Vergilerini doğru dürüst ödüyorlar mı? Yatırımlarını bu ülkede yapıyorlar mı? Yanlarında çalışanların daha iyi yaşayabilmeleri için insani bir ücret politikası uyguluyorlar mı?

Ülkenin bir yöresindeki insanlara "bok" yedirilirken bir tepki gösteriyorlar mı?

Sivas'ta, Gazi Osman Paşa'da, bu ülkenin aydınlarını, gençlerini yakanları, kurşunlayanları kınıyor, suçluyor ve yargılanmaları için adil bir ortam hazırlıyorlar mı?

Kaçırılıp, kaybedilen insanlar için bir şeyler!! yapıyorlar mı? Ahmet Altan'ın dediği gibi, bu memleketin taşını, toprağını mı yoksa insanını mı seviyorlar?

Tarsus , Yenice'li Aziz Nesin

Ey ben!

Söyle ne yaptın? 20 ya da 21 yaşındasın ama kendine neler yaptığını yani hayatının 3'de 1'ini nasıl harcadığın (kullandığın değil) konusunda doğru dürüst bir fikrin yok.

Neden bahane arıyorsun ki kendine? Yok bilmem kendi ayaklarım üzerinde durmak zorunda kaldım. Yok bilmem ailem ve çevrem bunlara müsait değildi vb. diye?

Hayır kendine yalan söylemeyi bırak. Eğer isteseydin o sıradan kızlardan istediğin kadarıyla çıkabilirdin. Özellikle okulundaki. Ama sen bahane buldun ve -Kızlar beni istemiyor havalarında oldun.

Tabiki bu basit ve önemsiz bir konu. Hayatında ağabeyinden, Gözde'deden ve o kızdan başka kimseyi niye sevmedin? Onun bahaneside hazır.

- Çünkü fırsatım olmadı.

Düzeni hiç sevmedin. Düzenli çalışmak düzenli diş fırçalamak. Hatta Leman'ı düzenli Cumartesileri bile almayı beceremedin.

Bu sene başına gelenleri "şapkanı önüne koyup" düşündün mü?

Kaç defa denedin bağlama çalmayı ama beceremedin. Demek ki gerçekten istemedin.

Hep insanları kırdığın doğru değil mi? İlişkilerini sıcak tutmak için ne kadar çaba harcadın?

Doğru dürüst bir günlük bile yazamadın. Açıp geçen günlerini okuduğunda ya şu kızla şöyle geçti, ya da onunla yine ayrıldık çıktı. Sebebi ise hayatında gerçekten ciddi şeyler olmadığı değil miydi?

Birkaç yüz kitap okudun diye hemen kültürlü havalarına girdin.

Çok şey var aslında ama...

Bu soruları L-Manyak'ta görünce daha ciddi üzerinde düşüneceğim.

Özellikle beni tanıyanlar! Beni eleştiren mektuplarınızı bekliyorum.

Aynı soruları kendinize sormanız dileğiyle

Alparslan Pehlivan
Trakya Üniversitesi End.Elkt.Bl. II.B Tekirdağ

En bi L-Manyak'çıya;

Sen ki; tutuklu L-Manyak okuyucusu! Leman ve L-Manyak'ın hiçbir sayısını kaçırmayan; o güzel sayfalarındaki şipşirin espriler sayesinde çevrende IQ'su yüksek biri olarak hemen dikkat çekiyorsun. Fizik dehalığın ve dershanenin elite grubunda yeralman da cabası tabii.. Ama ne yazık ki sen bütün bu artılarına ve mizahseverliğine rağmen etrafındaki en önemli ve en belirsiz şeyi göremiyorsun. Deli çocuk, seni seviyorum. Belki bu mektup hiç gözüne çarpmayacak; çarparsa da bahsettiğim kişinin sen olduğunu hiç bir zaman anlamayacaksın. Ama olsun, ben sonunda sana olan aşkımı itiraf ediyorum ya, oh olsun. Hem de tek bir kişiye değil, en yakınım olan; sen ve benim gibi L-Manyak okurlarına...

Teşekkürler L-Manyak

Eylül/Eskişehir

Sonsuza dek..

Geçen senenin başlarıydı. Onu ilk defa bizim serviste görmüştüm. Benden 2 yaş küçük olmasına rağmen güzelliği yaşıtlarımı aratmıyordu. İlk defa bir insana karşı bu kadar değişik ve güzel duygular hissediyordum. Daha önce hiç olmayan bir şeydi bu. Artık hep onu düşünüyordum. Gece, gündüz. Sonunda karar verdim. Aşık olmuştum. Ben onu ne kadar çok sevsem de, o bunu bilmiyordu. Çünkü kendisine hiç yakınlaşamamıştım. İçimdeki ateş her geçen gün büyüyor ve beni daha çok yakıyordu. artık zamanım onu düşünmeden geçmiyor, hep benim olacağı günü hayal ediyordum. Ama bazen de tek taraflı sevmek daha iyi diye düşündüm. Onun beni sevip sevmediğini bilmediğim için, içimde hep bir ümitle yaşamak daha çok hoşuma gidiyordu. Sabahları serivisi beklediği durağın önünden geçerken gözlerim hep onu arıyor, göremediğim zaman üzülüyordum. Onu gördüğüm zaman ona uzun uzun bakar, o güzelliğin bir gün benim farkıma varacağını, benim olacağını düşlerdim. Belki o benim farkımdaydı. Benim korktuğum, varlığımdan haberi olmamasıydı. Belki birgün ona ulaşabilirdim. İşte o gün yepyeni bir yaşama başlardım. Onu hala çok seviyorum ve de seveceğim. SONSUZA DEK...

ABS/İzmir

Sevgili Okurlar,

Bu ay cevap verme ihtiyacı duyduğumuz bir mektup gelmedi. Dergi hakkında gelen mektupların çoğu, daha önce yayınladığımız mektuplardan çok da farklı değildi, bu durumda verilecek cevaplar da farklı olamaycaktı. İsteyenler geçen sayıdaki Okur Mektupları sayfalarını tekrar okuyabilirler. Cevap vermememizin bir nedeni de, kimi arkadaşların sırf onlara cevap verelim diye mektup yazmış olmaları(Hatta bazıları bunu açıkça belirtmişler.) Önümüzdeki sayılarda cevap verebileceğimiz sorularınız, eleştirileriniz olursa (Olsun lütfen) bu köşede yanıtlamaya devam edeceğiz. Sevgilerimizle.

L-Manyak

ARMAĞANLI MİZAH VE ÇİZGİ KÜLTÜRÜ BULMACASI

Hazırlayan: Tuncay AKGÜN

Bulmacamızı doğru çözüp gönderen 20 okuyucumuz, Vedat Özdemiroğlu'nun imzalı "Tracy Çiller" isimli kitabını kazanacak. Zarfın üzerine 'L-manyak Bulmaca-5', yazmayı unutmayın lütfen!

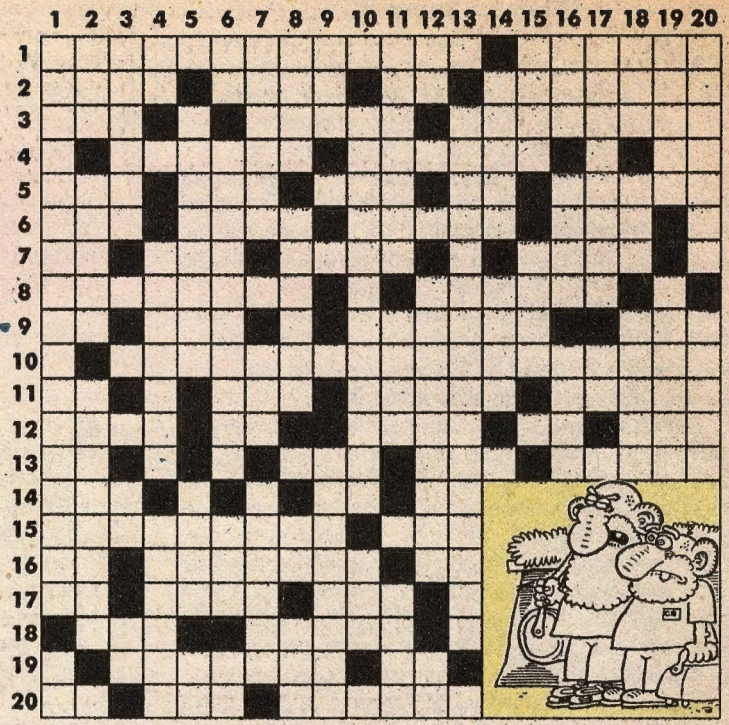

İsim :.....

Adres :.....

.....

SOLDAN SAĞA:

1) Langadank, Ömür Törpüsü, Kalk Gidelim Defteri, Pazar Sevişgenleri gibi pek çok mizah yazısı, şiir, karikatür kitap-albümleri bulunan Liman, Deli, Leman, L-Manyak dergilerinde yazar çizerlik yapmış sanatçımız - Karacaoğlan'ın 1 numaralı belalısı kel kafalı ama aynı zamanda da uzun saçlı kötü adam. **2)** Raka Raka Rak isimli köşesi ve albümü bulunan "Durak" soyadlı çizerimizin ön adı. - Ramize Erer'in Ezik tiplemesinin ezikliğini iyice ortaya çıkaran burnundan gelen ses. - Bir kaç sayı çıkabilmiş iyi baskı ve kağıdıyla dikkati çekmiş resimli roman dergisi. - Suat Özkan'ın yakında albümü de yayınlanacak olan, yaşlıları konu alan karikatürlerini topladığı köşenin adı. **3)** Raf. - Kızılmaske'nin seksi manitası. - Yaşamayan en ünlü kadın kovboy tiplemesi. **4)** Sarkıt'la beraber bir dönem Limon'da gözükmüş öte dünyaya ait bir tipleme... 60'lı yıllara damgasını vurmuş önemli bir mizah dergisi. - Ezmekten emir. **5)** Karışık renkli. - Bir hamur işiyle aynı adı taşıyan argoda kerizlenen tip. - 'Alp Tamer ...Kılıç". - Eski Mısır'da güneş tanrısı. - İnsanı sürekli dansetmeye zorlayan bir müzik türü. **6)** Hamamına, sauna denir. - Haberci. - Bazılarının hakettiği bir aşşağılama deyimi, çizgi romanlarda ve filmlerde de çok kullanılır. - Bir sayı. **7)** Amerikyum elementinin simgesi. - Dine inanmayan. - Güzel. - Bir pirinç markası. **8)** Tommiks'in iki kankasından çok içeni. - Tin takısı alan pekçok Türk erkek isminden biri ve hatta en komik olanı. **9)** Bir zaman birimi. - Düzü 'bir isim kısaltması, tersi bir çöl ismi. - Zamanının en kral araba modeli. - Bir Çin filozofu. **10)** İyi bir senaryodan kötü film yapıldığında verilebilecek en kolay yargı. (soruya bak) **11)** İşaret, emare. - Farrow soyadlı Woody Allen'in mahvettiği kadın oyuncu. - "Yavuz..." bir çizerimizin soyadı. - Mehmet Çağçağ'ın saftorik zengin tipi. **12)** Sonuna 'ADANG geldiğinde Met-Üst'ün aforizmalarının ismi olur. - Eşek sesi. - Mavi Turun kısaltılmışı. - Bir ağlama şekli. - Tersi İspanyol tedhiş ve ayrılıkçı örgütü. **13)** Azınlıkların filmlerde kullandığı bir ara deyim. - Bir maden arama kuruluşumuz. - Özcan isimli bir hakemimizin soyadı. - Bir diş fırçası markası. **14)** Savaş süren bölgemiz. - Halkımızın çoğunluğunun bulunduğu durum. - Parti merkezinin kısaltılmışı. **15)** Red Kit'in köpeğinin ismi. - Fotoğrafların geçirildiği bir işlem. **16)** Paramızı simgeleyen harfler. - Tersi dünyanın anasını belleyen ülke. - Şarkı türkü. **17)** Bir resimli romancımızın isim ve soyadının baş harfleri. - Çelik-Blek'in genç ve çillikankası. - Bir renk (halkımızın genel tercihidir.) **18)** Satrançta özel bir hareket. - Bir zamanlar ortalığın tozunu atan bir rock grubu '...Heep'. **19)** Pek lezzetli bir deniz ürünü. - Dünyanın uydusu. **20)** Uzaklık işareti. - Afrika'da uzun bir nehir. - Tersi maçlarda ele geçirmek için büyük savaşlar verilen seyir bölümü.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Yaptığı darbelerden sonra kaleme aldığı 'Netekim' isimli kitabıyla satış rekorları kıran ünlü yazar ve devlet adamı. - Koyun kuzunun sevdiği bir bitki. **2)** Hapisane ziyaretlerinde çizgi kahramanlara ekmek içinde getirilen bir araç. - Sert çizgisiyle 85-90 arasına damgasını vurmuş mizah dergisi. - Avustralya'da yaşayan ilkel bir kabile. **3)** Abdülcanbaz'ın yaratıcısı çizerin ön adı. - En kıza zaman birimi. - İlkel bir silah. **4)** Şarkı türkü. - Erol Günaydın'ın seslendirdiği, 70'li yıllarda hepimizin sevgilisi olmuş TV çizgi ayı kahraman. - Kurduyla birlikte Bizansa dehşet, prenses Evdoksiya'ya ise zevk salan Türk çizgi kahraman. **5)** Kaan Ertem'in eğitici kahramanı. - Kapı çalındığında söylenir. - Lityum elementinin simgesi. **6)** Bir dönem çıkmış seks mizah dergisi. - Zalim Şevki'nin gün yüzü görmemiş garibanı kankası. - Bir yabancı ismi. - Bir renk. **7)** Atilla Atalay'ın, abisi ve ailesinin baskısıyla filozoflaşmış kız tipi. - Karikatürlerde araba fren efekti. - Ataköy'de bir alışveriş ve eğlence merkezi. **8)** Tersi bir gaz çıkarma efekti. - 'Hare....' bir uzakdoğu mantrası ve aynı sözlerle nakaratı oluşturulan ünlü şarkı. - Şiir'in ortasındaki harfler. - İtalyan Radyo Tv kuruluşu. **9)** Tersi Otolara elektrik sağlayan aygıt. - Sinemaya da çekilen 'çok güçlü' tank gibi bir kız çizgi kahraman. **10)** Bir bayan karikatürcümüz. - En ünlü fotoğrafçımız. "... Güler". **11)** Transilvanya'lı kan içici bir kahraman. - Kedice de kedi sesi. - Kulüp rakısının etiketini de çizmiş en ünlü ve eski grafikerimizin ön adı. "...Hulusi". **12)** Utanma duygusu. - Beklenmedik bir anda aniden toparlanma harekete geçme. - Bir şaşırma ünlemi. **13)** Zagor'un sevimli fıçım diye hitap ettiği Çiko'nun kendi dilince şaşırdığında ve kızdığında ağzından çıkan sözler. **14)** Gökhan isimli karikatürcümüzün soyadı. - Ulan'ın dilimizdeki 18 çeşit söylenişinden biri. **15)** 'Lettin, takısı alan türk isimlerinden biri. - Birşeyi özgürleştirirken Buzat'la birlikte söylenen söz. **16)** Tersi bir bayan karikatürcümüzün önadı, "...Oral). - Süslü zengin çocuğu. - Tersi Edi'nin kankası. **17)** Ülke, vatan. - Bir nota. **18)** Tersi Uluslararası işçi konfederasyonu. - Geçirimsiz bir toprak. - Eziyet edici diktatör. **19)** Yazlık ve baharlık güzel bir kumaş. - Suavi Süalp'in çıkardığı absürt dergi. **20)** Çölüyle ünlü Amerika'da bir eyalet. - Bekarların zorunlu olarak en çok yaptığı yumurtalı bir yiyecek.

GEÇEN SAYININ ÇÖZÜMÜ:

Yanda dördüncü sayımızın doğru cevabını görüyorsunuz, kitap kazan okuyucularımız önümüzdeki ay açıklayacağız. Üçüncü sayımızdaki bulmacayı doğru çözerek Erdil Yaşaroğlu'nun Komikaze albümünü kazanan okurlarımız:

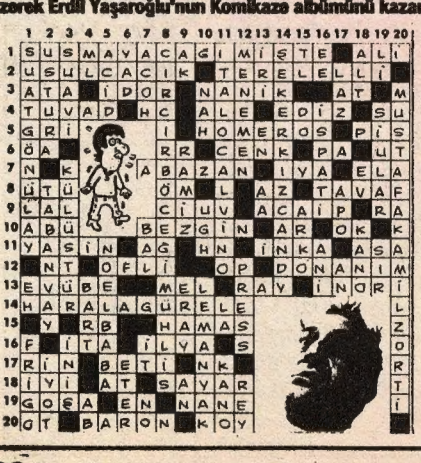

Mustafa Özgür Çınar/Ankara- Süleyman Erhırat/Kocaeli - *Uğur Özdemir/Eskişehir* - Mehmet - Cem Hakcıl/Edirne - *Adem Y. Tavukçuoğlu/İst.* - Gönül Yalçın/İzmir - *Ercüment Çağlar Alpay/İst.* - Serhan D. Kıymaz/İst. - *Kemal Aytemiz/Mersin* - Evren Bilekli/İst.- *Yaşar İmiş/İzmir* - Serdar Gülsöken/Ankara - *Özgür Kıvanç/Karaman* - Kazım Özçelik/İzmir- *Çağan Arı/İst.* - İpek Akarçay/Balıkesir - *İnci Özder/Kütahya* - Aydın Önal/Ank. - *Mert Alpaslan/İst.* - Sadun Duran/K.Deniz-Ereğli

PANO

Bana hayatın anlamını az çok bulmamda yardımcı olduğun için teşekkür ederim Yunuşçum. Seni seviyorum.
Ebru

Grup Matrock için çok acele şarkı söz ve notaları gerekmektedir. İlgilenenler için
Harun Özkan
Sunullah Mah. kerem Sit. No:36 10200 Bandırma/Balıkesir

Elimden çıkarmak istediğim posterleri, sinema afişlerini Casio databank'ımı ve kullanılmamış deney setimi satmak istiyorum. Erge
222 49 95

Merhaba
Elinde Alan Wilder'ın Recoil albümü olanlar ve Depeche Mode dinleyenler arayın tanışalım.
Atilla
0212 516 15 92

HÜKMÜN KIRBACI ORION'A
Selam! Eğer R2 Milklake isen Baroness seni bulduğuna çok seviniyor. Sana giden tüm yolları yitirmiştim... Ama R2 değilsen de bir selamını yolla bana; bu kadar büyük rastlantılara birliket şaşıralım. Adresim: "Halil Rıfat Paşa Cad. No:152/5 Altıntaş-İzmir
İzmirli Baroness

Elinde Atlantis Martin Mystere ciltlerinden 1,2,4,5 ve 21 numaraları olanlar lütfen arayın veya yazın
Bende fazla 8 ve 9 no'lu ciltler var.
Halil Özer
Aslan Sok 2/3 Yeşilyurt
34800 İstanbul
0212 574 36 36

SENİ ARIYORUM
88-89 Öğretim yılı, Kız Lisesi ve Bilfen Dersanesi öğrencisi sevgili BERNA ZOR, seni hiç unutmadım. Beni arar mısın? Sadece nerede olduğunu bilsem yeter.
Ersen Kalelioğlu
Köyhizmetleri 17.Bölge Md. Arabayatağı 16310 Bursa 366 53 42

Hard Rock ve Metal grupları-na makul bir fiat karşılığında söz yazılır. Bilgi için 0286 217 32 84'ten Furkan'ı isteyin.

Kitaro'nun Tenzan, Tonko (Tenku değil) ve India albümlerini arıyorum. Ayrıca Vangelis, Jarre ve Dead Can Dance üzerine yazışmak istiyorum. İlgilenenler?
Kitarobit Hakan Güler
P.K. 274 06443 Yenişehir/Ankara
Kamber, Gültekin, Reha, Duru! Neredesiniz?

Sevgili LM'ciler, Anadolu'daki köy ilkokullarına kitap gönderiyorum. Elinizde varsa ve bana gönderirseniz, "o" çocuklar çok sevinecekler...
Polat İnangül
Kırkkonaklar Mah. 16.Sok. No:8 06610 G.O.P/Ankara

Leman ve kitap okuyorsanız, Felsefe, Müzik, Arkeoloji, Aşk ve Ölümle ilgiliyseniz; tabi ki rock da dinliyorsanız (özellikle Adana ve Mersin'den) bana yazabilirsiniz. Karanlıkların Prensi kucak açtı insanlığa!
Okay Göktaş
İstanbul Kapısı Cad. No:36 Zemirkat. Erzurum

20 yaşındayım Leman'ı seven herkesle mektuplaşmak istiyorum bana yazar mısınız?
Burkay Gündüz
Sivritaş Sok. No:5/A Işık Apt. Mecidiyeköy/İstanbul

Allahına kadar geyik yapacak mektup arkadaşları arıyorum.
Geyik İlker
İlker Diker
İhsaniye Mah. İhsaniye Sok. Gören Apt. No:2/6
Bandırma/Balıkesir

Bekar evi kuruyoruz... Her türlü ıvır-zıvıra ihtiyacımız var.
Barış-Fatih
Kurtuluş Kon.Yap.Koop.3.Kısım A Blok K:1 D:2 41900 Değirmendere Gölcük/Kocaeli

SATILIK ORG: YAMAHA PSR-47 Pazarlıksız 15 milyon (adaptörü yok)
0312 439 80 02'den Deniz'i isteyin. Her gün saat 19.00'dan sonra

Genç kızlara selam, Üniversiteye hazırlanan ve üniversitelerde okuyan tüm kızlar bana yazabilir. Akdeniz Üniversitesinden Murat
Deniz Mah. K.Evren Bulvarı 123.sok. Yılmaz Apt.No:31 D.6 Antalya

Cat Stevens plak, kaset ve şarkı sözleri aramaktayım. Ayrıca posterleri de ilgimi çeker. Şu anda elimde "Numbers, Tea For TheTillerman, Footsteps In The Dark, Teaser And The Firecat, Mona Bone Jakon" albümleri var. (Çekim)
Cat Stevens severler bana yazsın!
Karlı tepe Mah. Akgün Sok. No:6/2 34120 G.O.Paşa/İstanbul
Sevgiler, başarılar, saygılar
Cem Yılmaz

L-Manyak Dostları
Gitar'ın ses getirdiği müziklerden, özellikle roc'dan manyak haz duyanlar... Ayrıca gitar kullananlar... Repertuarınızdaki şarkıların sözlerini özellikle AKORLARINI takas etmek ister miydiniz?
Not: Hiç bir mektup karşılıksız kalmayacaktır.
Adres: Naki Yılmaz Pektaş
Sakarya Mah. Meral Sok. No:13/1 Ozanlar/Sakarya

Zagor ve Mister No'nun "seri halde" bütün kitaplarını ve İlhan İrem'in 1988'den önce çıkarttığı bütün albümlerini arıyorum (kayıt da olabilir) Ayrıca, aylaklık, otostopçuluk, Zen ve Kitaplarla ilgilenen arkadaşlarda yazabilirler. Sevinirim.
Mecit Algan
Esatpaşa Mah. Kumru gecidi Sok. No:8 Menemen/İzmir

Burak Yazan Tosun Lemanyak'a Koşun!..

Mariah Carey & Without You... İşte bu şarkının sözlerini bilen biri varsa bana yazsın. Sonra da benden ne dilerse dilesin. Ee hadi bekliyorum...
Zeynep
Turgut Reis Mah. Albayrak Cad. 623.Sok. No:1/2
34190 Atışalan-İstanbul

Penguen Dedektif

Köpekli Macera

SELÇUK ERDEM

Penguenimiz yani bir maceraya doğru falan filan...